SONSUZLUK BAŞLAMIŞ DURUMDA

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Okuyucuya

- Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.
- Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.
- Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.
- Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.
- Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.
- Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.
- Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

1. Baskı: Kasım 1999, **2. Baskı:** Ocak, 2006
3. Baskı: Nisan 2006, **4. Baskı:** Nisan 2010, **5. Baskı:** Aralık 2013

ARAŞTIRMA Y A Y I N C I L I K
Kayışdağı Mah. Değirmen sokak No: 3
Ataşehir - İstanbul Tel: (0216) 660 00 59
Baskı: Milsan Basın San. A.Ş. Cemal Ulusoy Cad.38/A
Bahçelievler - İstanbul / Tel: (0 212) 471 71 50
Mat sertifika: 12169
milsanbasin@gmail.com

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net
www.a9.com.tr - www.harunyahya.tv

İçindekiler

Giriş 8

Maddenin Ardındaki Sır 16

Zamansızlık Gerçeği 58

Sonsuzluk Başlamış Durumda 80

Sonuç 124

Evrim Yanılgısı 128

Yazar ve Eserleri Hakkında

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 40.000 resmin yer aldığı toplam 55.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 73 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah (sav)'in mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'in sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah (sav)'in mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivehi (Maldivlerde kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

Giriş

Sonsuzluk kelimesi sizin için ne ifade eder?

Sonsuz zaman deyince genellikle insanların aklına yüz bin yıl, bir milyon yıl ya da bir milyar yıl gibi rakamlar gelir. Bu sürelerin çok uzun olduğu, asla tükenmeyeceği düşünülür. Sonsuz uzaklık deyince de yine genellikle akıllara yüz bin ışık yılı, bir milyon ışık yılı ya da bir milyar ışık yılı gibi uzaklıklar gelir.

Oysa bunlar son derece sınırlı düşünceler ve kavramlardır. Şöyle bir örnekle **sonsuzluğun** ne derece olağanüstü bir büyüklük olduğunu vurgulayabiliriz: Yüz katrilyon insan olsa, tüm hayatları boyunca gece gündüz hiç durmadan sayı saysalar, üstelik yüz katrilyon yıl ömürleri olsa ve ömürleri boyunca başka hiçbir iş yapmadan bu işle uğraşsalar, yine de sonsuzluğa ulaşamazlar. Çünkü sonsuzluk, hiç bitmeyecek, başı ve sonu olmayan bir büyüklüğü ifade eder.

Allah öyle büyük bir ilme sahiptir ki insana göre "sonsuz" olan ve bu yüzden asla hesaplamaya güç yetiremeyeceği bu kavram, Allah'ın Katında sona ermiştir. Bizim için sonsuzluk asla ulaşılamayacak bir kavram gibi görünür ama aslında **Allah Katında sonsuzluk tek bir andır**…

Elinizdeki kitapta sonsuzluk, zamansızlık, mekansızlık konularında hiçbir yerde bulamayacağınız açıklamaları görecek ve sonsuzluğun aslında başlamış olduğuna dair son derece önemli gerçeklerle karşılaşacaksınız. Böylece Allah'ın yüceliğini, büyüklüğünü ve yaratma sanatını bir kez daha takdir etme fırsatı bulacaksınız. İnsanların her zaman merak ettikleri; Allah'ın nerede olduğu, ölümün mahiyeti, öldükten sonra yeniden dirilme, insan için sonsuz bir yaşamın varlığı, tüm bunların ne zaman olacağı gibi pek çok sorunun da yanıtını bulacaksınız.

Ama tüm bunlara geçmeden önce, anlatılacak konuların rahatlıkla kavranabilmesi açısından, yaşadığımız dünyadaki "maddenin gerçek niteliği" ve "zamansızlık" konuları detaylı olarak incelenecektir.

UYARI

Okuyacağınız bu kitap, hayatın ÇOK ÖNEMLİ sırlarını içermektedir. Maddesel dünyaya, zaman kavramına ve sonsuzluğa bakış açınızı kökten değiştirecek olan bu konuları, çok dikkatli bir biçimde ve sindirerek okumalısınız. Burada anlatılacak olanlar yalnızca bir bakış açısı, farklı bir yaklaşım veya herhangi bir felsefi düşünce değil; dine inanan-inanmayan herkesin kabul edeceği, bugün bilimin de kanıtladığı kesin gerçeklerdir.

ÖNEMLİ AÇIKLAMA

Maddenin ardındaki sır konusu, bazı kişilerin itirazlarına neden olmaktadır. Sözkonusu kişiler, konunun özünü yanlış anladıkları için, bu konunun vahdet-i vücud öğretisi ile aynı olduğunu iddia etmektedirler.

Maddenin Ardındaki Sır Konusu, Vahdet-i Vücud Değildir

Öncelikle şunu belirtelim ki, bu eserlerin yazarı ehl-i sünnet inancına sıkı sıkıya bağlıdır ve vahdet-i vücud öğretisini savunmamaktadır. Ayrıca unutmamak gerekir ki, vahdet-i vücud öğretisi Muhyiddin İbn Arabî gibi çok büyük İslam alimleri tarafından savunulmuştur.

Vahdet-i vücud düşüncesini anlatan birçok önemli İslam aliminin, geçmişte, bu kitaplarda yer alan bazı konuları tefekkür ederek anlattıkları doğrudur. Ancak bu eserlerde anlatılanlar vahdet-i vücud düşüncesi ile aynı değildir.

Örneğin vahdet-i vücud düşüncesini savunanların bir kısmı yanlış fikirlere kapılarak, Kuran'a ve ehl-i sünnet inancına aykırı bazı iddialarda bulunmuşlar; örneğin Allah'ın yarattığı varlıkları tamamen yok saymışlardır. Oysa, maddenin ardındaki sır konusu anlatılırken kesinlikle böyle bir iddiada bulunulmamaktadır. Bu konu, Allah'ın tüm varlıkları yarattığını, ancak yarattığı varlıkların aslını Allah'ın gördüğünü, insanların ise bu varlıkların beyinlerinde oluşan görüntülerini görebildiklerini açıklamaktadır.

Gördüğümüz tüm varlıklar, dağlar, ovalar, çiçekler, insanlar, denizler, kısacası gördüğümüz herşey, Allah'ın Kuran'da var olduğunu, yoktan var ettiğini belirttiği her varlık, yaratılmıştır ve vardır. Ancak, insanlar bu varlıkların dış dünyada var olan asıllarını duyu organları yoluyla göremez veya hissedemez veya duyamazlar. Gördükleri ve hissettikleri, bu varlıkların beyinlerindeki kopyalarıdır. Bu ilmi bir gerçektir ve bugün başta tıp fakülteleri olmak üzere tüm okullarda öğretilen bilimsel bir konudur. Örneğin şu anda bu yazıyı okuyan bir insan, bu yazının aslını göremez, bu yazının aslına dokunamaz. Bu yazının aslından gelen ışık, insanın gözündeki bazı hücreler tarafından elektrik sinyaline dönüştürülür. Bu elektrik sinyali, beynin arkasındaki görme merkezine giderek, bu merkezi uyarır. Ve insanın beyninin arkasında bu yazının görüntüsü oluşur. Yani siz şu anda gözünüzle, gözünüzün önündeki bir yazıyı okumuyorsunuz. Bu yazı sizin beyninizin arkasındaki görme merkezinde oluşuyor. Sizin okuduğunuz yazı, beyninizin arkasındaki “kopya yazı”dır. Bu yazının dış dünyada var olan aslını ise Allah görür.

Sonuç olarak, maddenin beynimizde oluşan bir hayal olması onu “yok” hale getirmez. Ancak bize, insanın muhatap olduğu maddenin mahiyeti hakkında bilgi verir, ki bu da maddenin aslı ile hiçbir insanın muhatap olamadığı gerçeğidir.

Dışarıda Madde Vardır, Ancak Biz Maddenin Aslına Ulaşamayız!

Madde hayaldir demek, madde yoktur demek değildir. Aksine biz görsek de görmesek de maddesel bir dünya vardır. Ancak biz bu dünyayı beynimizin içinde bir kopya -diğer bir deyişle algılarımızın yorumu olarak- görürüz. Dolayısıyla

madde, bizim için hayaldir. Kaldı ki dışarıda maddenin varlığını, bizden başka gören varlıklar da vardır. Allah'ın melekleri, yazıcı olarak tayin ettiği elçileri de bu dünyaya şahitlik etmektedirler:

Onun sağında ve solunda oturan iki yazıcı kaydederlerken O, söz olarak (herhangi bir şey) söylemeyiversin, mutlaka yanında hazır bir gözetleyici vardır. (Kaf Suresi, 17-18)

Herşeyden önemlisi, en başta Allah herşeyi görmektedir. Bu dünyayı her türlü detayıyla Allah yaratmıştır ve Allah her haliyle görmektedir. Kuran ayetlerinde şöyle haber verilmektedir:

... Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki, Allah yaptıklarınızı görendir. (Bakara Suresi, 233)

De ki: "Benimle aranızda şahid olarak Allah yeter; kuşkusuz O, kullarından gerçeğiyle haberdardır, görendir." (İsra Suresi, 96)

Ayrıca unutmamak gerekir ki, Allah tüm olayları "Levh-i Mahfuz" isimli kitapta kayıtlı tutmaktadır. Biz görmesek de bunların tamamı Levh-i Mahfuz'da vardır. Herşeyin, Allah'ın Katında, Levh-i Mahfuz olarak isimlendirilen "Ana Kitap"ta saklandığı şöyle bildirilmektedir:

Şüphesiz o, Bizim Katımızda olan Ana Kitap'tadır; çok yücedir, hüküm ve hikmet doludur. (Zuhruf Suresi, 4)

... Katımızda (bütün bunları) saklayıp-koruyan bir kitap vardır. (Kaf Suresi, 4)

Gökte ve yerde gizli olan hiçbir şey yoktur ki, apaçık olan bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) olmasın. (Neml Suresi, 75)

SAYIN ADNAN OKTAR'IN MADDENİN GERÇEK MAHİYETİ HAKKINDAKİ AÇIKLAMALARI

"Madde dışarıda vardır ama dışarıdaki saydam olan,
simsiyah karanlık madde ile insanın bir bağlantısı olmaz"

ADNAN OKTAR: Müslümanların epey bir kısmı bu konudan çekiniyorlar. Madde insanların beyninde oluşuyor görüntü olarak Allah oluşturuyor. Dışarıda vardır ama dışarıdaki saydam olan, simsiyah karanlık olan madde ile insanın bir bağlantısı olmuyor. Onu Allah biliyor. Asıl gördükleri Allah'ın beyinlerinde yarattığı görüntüdür. O görüntü de Allah'ın meydana getirdiği hafif amperdeki bir elektrikle oluşuyor. Çok az bir amperdeki elektrikle, beynine gelen çok düşük volttaki bir elektrik beyninin içerisinde, şu kadarcık et parçasının içerisinde, bütün bu alem oluşuyor. Ve adamlar konuşuyor, kavga ediyor. Elindeki çeki senedi yırtıyor birbirlerinin başına atıyor. Arbede çıkartıyorlar, kan gövdeyi götürüyor. Hepsi beyninin içinde oluşuyor. İnsanlar da rüyasında kavga ederler, olay çıkartırlar. Kaçar, kovalanır, hastaneye kalkar, bağırır çağırır, ağlar. "Aman" der "kabusmuş" der, insanlar. Dünya da işte bir rüya yeridir. Öldüğümüzde biz yine bu rüyadan başka bir rüyaya geçmiş olacağız. İnsan rüyadan rüyaya geçer. Hatta "siz tabakadan tabakaya bindirileceksiniz" diyor Allah. Ayet var "tabakadan tabakaya bindirileceksiniz". Şeytandan Allah'a sığınırım. Rüyadan rüyaya geçiyor insanlar, hatta uyandığında diyor ki adam, ayet bu: **"Bizi yattığımız yerden kim kaldırdı?"** diyor. Adam uyuduğu kanaatinde, uykudan kalktığı kanaatinde rüyadan kalktığı kanaatinde "Uyuyorduk biz" diyor, "Yattık kalktık burası neresi, neredeyiz biz?" diyor, "Ne oldu böyle?" diyor. Aklına da gelmiyor öldüğü. Sonra çağırıcı çağırdığında herkes o tarafa koştuğunda cehennemin arazisine giriyorlar. "Eyvah bize" diyorlar "Bu din günü" diyorlar. "Öldük" diyorlar. "Öldük ve dirildik" diyorlar. "Şimdi anladık" diyorlar. "Eyvah" diyorlar, ayet var Kuran ayeti. "Bu din günü" diyorlar. Sonra da Allah'a diyorlar: **"Ya Rabbi diyorlar, bizi geri gönder, biz anladık diyorlar, hata yaptık, eksikliklerimiz var, çok mükemmel olacağız"** diyorlar. Allah diyor ki, **"Dönseler yine ahlaksızlıklarına devam ederler"** diyor Allah. Çünkü onlar kendilerini çok akıllı zannediyorlar. O görüntüyü bilerek döneceklerini zannediyorlar. Halbuki Allah onları unutturarak gönderir, gönderse bile, farz edelim gönderse, gönderdiğinde ne diyecek biliyor musun? Hatta o hatırlasa, farz edelim onu hatırlasa bile, "Ya ne korkunç rüya gördüm arkadaşım" der. Ve eski azgınlığına bütün şiddeti ile devam edecektir. Rüyasında birçok dinsiz, cehenneme gittiğini görür. Etkileniyorlar mı? Yoo. Öldüğünü de görür rüyasında, etkilenmezler. Aynısıdır işte. Yani o yine etkilenmez, yine kaldığı yerden devam eder. (*Sayın Adnan Oktar'ın HarunYahya.tv'deki canlı sohbeti, 4 Mart 2010*)

Maddenin Gerçeği

Kitabın önemli bir konusunu oluşturan "maddenin gerçek niteliği" kavramı, aslı bilindiği takdirde insanın hayata bakış açısını ve yaşamını değiştirebilecek bir gerçektir. Hayatınızın anlamını, gelecekten beklentilerinizi, ideallerinizi, taleplerinizi, planlarınızı, değer verdiğiniz kavramları, sahip olduğunuz maddi şeyleri temelden ilgilendiren bir konudur.

Bu bölümde bahsedilecek olan "maddenin gerçeği" konusu, elbette bugün ilk defa ortaya çıkan bir konu değildir. İnsanlık tarihi boyunca birçok düşünür ve bilim adamı arasında tartışılagelen bir kavram olmuştur. İnsanlar bu konuda en başından itibaren iki ana gruba ayrılmışlardır; materyalistler olarak tanımlanan bir grup insan, maddenin mutlak bir varlık olduğunu sanarak felsefelerini ve yaşamlarını bunun üzerine oturtmuş ve kendilerini kandırarak yaşamışlardır. Diğer bir grup insan ise samimi davranmış, düşünmekten korkmayarak daha da ileri gitmiş ve muhatap oldukları "şey"lerin aslını ve ardındaki derin anlamı kavrayarak, yaşamlarını sürdürmüşlerdir. Ancak içinde bulunduğumuz yüzyılda gelişen bilim ve teknoloji artık bu konuya son noktayı koymuş ve zaten son derece açık olan bir gerçeği yani maddenin aslıyla hiçbir zaman muhatap olmamızın mümkün olmadığını tartışmasız bir şekilde ispatlamıştır.

Konunun önemi, insanın tüm yaşamını etkilemesindedir. Çünkü her insanın kısıtlı bir yaşam süresi vardır ve bu süre içinde Allah onu denemektedir. Bu sürenin ardından ise kişi dünyada seçtiği yola, gösterdiği ahlaka ve tavırlara göre kesin bir karşılık alacak, kazandıkları ile sonsuz hayatı şekillenecektir. Bu, şu anlama gelmektedir: Dünyada nasıl bir yaşam seçtiyse sonsuz yaşamında da onunla karşılık görecek, hatalarını bir daha telafi imkanı bulamayacaktır.

Bu bilinçle düşünüldüğünde, insanların dünyadaki yaşam sürelerinin ne derece değerli olduğu anlaşılır. İşte kitap boyunca işleyeceğimiz konunun önemi bundan kaynaklanmaktadır. Madem her insanın kısa bir sınav süresi vardır ve karşılığını sonsuz yaşamında kesin olarak alacaktır; o halde hiç şüphesiz bu süreyi en akılcı şekilde geçirmelidir. Ve eğer bunu yapmazsa son pişmanlık asla fayda vermeyecektir. İşte bu kitabın amacı insana, ayette bildirildiği gibi **"yapayalnız ve tek başına"** (Enam Suresi, 94) Allah'ın Huzuru'na gideceği "o gün", geri dönülmez bir pişmanlığa kapılmadan önce yardımcı olmaktır.

Bu amaçla, kitapta öncelikle maddenin gerçek mahiyeti konusu bilimsel yönüyle ele alınmıştır. Başta da belirttiğimiz gibi burada anlatılanlar kesinlikle bir yorum ya da felsefi bir fikir değil, bilimin birçok alanında kesin olarak kanıtlanmış gerçeklerdir. Üstelik bu konu sanıldığı gibi karmaşık, anlaşılmaz ve zor bir konu da değildir. Düşünmekten çekinmeyen ve gerçekler karşısında samimi bir yaklaşım gösteren her kişi bu gerçek sayesinde yaşamıyla ilgili çok önemli bir noktaya kolaylıkla ulaşabilecektir.

Şu an okumaya başlayacağınız gerçek belki bugüne kadar düşünüp de çözemediğiniz ya da tam anlamıyla kavrayamadığınız pek çok konunun da anahtarı olacaktır. Böylelikle hayati konuları derinlemesine kavrayabilecek, hayatın anlamını bilerek yaşayabileceksiniz.

Asırlardır Tartışılan Soru: Maddenin Gerçek Mahiyeti Nedir?

Çevresini akıl ve vicdan yoluyla izleyen kişi evrendeki canlı-cansız herşeyin yaratılmış olduğunu fark eder. Peki tüm bunlar kim tarafından yaratılmıştır?

Açıktır ki, evrenin her noktasında kendini belli eden "yaratılmışlık", evrenin kendisinin bir ürünü olamaz. Örneğin bir böcek kendi kendisini var etmemiştir. Güneş sistemi, bitkiler, insanlar, bakteriler, alyuvarlar, kelebekler kendi kendilerini yaratmamışlardır. Tüm bunların "tesadüfen" oluşmaları gibi bir ihtimal de elbette ki söz konusu değildir.

Dolayısıyla şu sonuca varabiliriz: Gözümüzle gördüğümüz herşey yaratılmıştır... Ancak gözümüzle gördüğümüz şeylerin hiçbiri "Yaratıcı" değildir. O halde, Yaratıcı, gözümüzle gördüğümüz herşeyden başka, üstün bir varlıktır. Kendisi görünmeyen, fakat yarattığı herşeyde Kendisi'nin varlığını ve vasıflarını gösterdiği üstün bir güçtür.

İşte Allah'ın varlığını tanımayanların saptığı nokta da buradadır. Bu kişiler, Allah'ı gözleriyle görmedikleri sürece, O'nun varlığına iman etmemeye şartlandırmışlardır kendilerini. Ancak bu durumda, evrenin her yerinde apaçık görünen **"yaratılmışlık"** gerçeğini gizlemek, evrenin ve canlıların yaratılmamış olduğunu iddia etmek zorunda kalırlar. Bunu yapmak için yalanlara başvururlar. Evrim teorisi ve materyalist felsefe bu konuda başvurulan yalanların ve sonuçsuz çırpınışların en belirgin iki örneğidir.

İnkar edenlerin bu temel yanılgısı, aslında Allah'ın varlığını inkar etmeyen, ancak sapkın bir Allah inancına sahip olan pek çok kişi tarafından da paylaşılmaktadır. Kimi ülkelerde, toplumun çoğunluğunu oluşturan bu gibi kişiler, Yaratılış'ı açıkça reddetmezler, ancak Allah'ın "nerede" olduğuna dair son derece batıl inançları vardır: Çoğu, Allah'ın "gökte" olduğunu sanır. Bilinçaltlarındaki batıl düşünceye göre, Allah çok uzaklardaki bir gezegenin arkasındadır ve çok nadiren "dünya işlerine" müdahale eder. Ya da hiç etmez; evreni yaratmış ve bırakmıştır, sözde insanlar kendi kaderlerini çizerler... (Allah'ı tenzih ederiz)

Kimileri de Allah'ın Kuran'da bildirdiği Allah'ın "her yerde" olduğu gerçeğini bilirler, fakat bunun anlamını tam olarak çözemezler. Bilinçaltlarındaki batıl düşünce; Allah'ın radyo dalgaları ya da görünmez, hissedilmez bir gaz gibi, maddeleri çevrelediği şeklindedir. (Allah'ı tenzih ederiz)

Oysa bu düşünce ve baştan beri saydığımız, **Allah'ın "nerede" olduğunu** bir türlü çözemeyen (belki de bu yüzden Allah'ın apaçık olan varlığını akılsızca inkar eden) düşünceler, ortak bir yanlışa dayanmaktadırlar: Hiçbir temeli olmayan bir ön yargıyı benimsemekte, ondan sonra da Allah ile ilgili olarak zanlara kapılmaktadırlar.

Nedir bu ön yargı?

Bu ön yargı maddenin varlığı ve niteliği ile ilgilidir. Bazı kimseler maddenin gerçek mahiyetiyle ilgili yanılgılara öyle şartlanmışlardır ki, bu konuda belki de hiç detaylı düşünmemişlerdir. Oysa modern bilim, maddenin mahiyetiyle ilgili ön yargıyı da yıkarak, çok önemli ve etkileyici bir gerçeği ortaya koymaktadır. İlerleyen sayfalarda Kuran'da da işaret edilen bu büyük gerçeği açıklayacağız.

Elektrik Sinyallerinden Oluşan Evren

Yaşadığımız dünya ile ilgili tüm bilgilerimiz bize beş duyumuz aracılığı ile gelir. Yani biz gözümüzün gördüğü, elimizin dokunduğu, burnumuzun kokladığı, dilimizin tattığı, kulağımızın duyduğu bir dünyayı tanırız. Doğumumuzdan itibaren bu duyulara bağlı olduğumuz için bir çok insan "dış dünya"nın, duyularımızın bize tanıttığından farklı olabileceğini hiç düşünmemiştir. Oysa, bugün birçok bilim dalında yapılan araştırmalar son derece farklı bir anlayışı beraberinde getirmiş, algılarımız ve algıladığımız dünya ile ilgili ciddi şüphelerin oluşmasına neden olmuştur.

Bu yeni anlayışın çıkış noktası ise şudur: Bizim "dış dünya" olarak algıladıklarımız, yalnızca elektrik sinyallerinin beyinde yarattığı etkilerdir. Elmanın kırmızılığı, tahtanın sertliği, dahası anneniz, babanız, aileniz, sahibi olduğunuz bütün mallar, eviniz, işiniz ve bu kitabın satırları hakkında sahip olduğumuz tek bilgi elektrik sinyallerinden ibarettir. Yani, biz hiçbir zaman dışarıdaki elmanın gerçek rengini, dışarıdaki tahtanın asıl yapısını, annemizin, babamızın, sevdiklerimizin gerçek hallerini bilemeyiz. Bunların hepsi dışarıda Allah'ın yaratması olarak vardır, ama biz yaşamımız boyunca sadece beynimizdeki kopyalarıyla muhatap oluruz.

Konuyu tam olarak açıklamak için öncelikle, dış dünya hakkında bize bilgi veren duyularımızdan söz edelim.

Nasıl Görüyoruz, Duyuyoruz, Tadıyoruz?

Görme işlemi çok aşamalı bir biçimde gerçekleşir. Görme sırasında, herhangi bir cisimden gelen ışık demetleri (fotonlar), gözün önündeki lensin içinden kırılarak geçer ve gözün arka tarafındaki retinaya ters olarak düşerler. Buradaki hücreler tarafından elektrik sinyaline dönüştürülen görme uyarıları, sinirler aracılığı ile, beynin arka kısmındaki görme merkezi adı verilen küçük bir bölgeye ulaşırlar. Bu elektrik sinyali bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Yani görme olayı, gerçekte beynin arkasındaki küçük, **ışığın hiçbir şekilde giremediği, kapkaranlık bir bölgede** yaşanır.

Şimdi genelde herkesçe bilinen bu bilgi üzerinde bir kez daha dikkatlice düşünelim: Biz, "görüyorum" derken, aslında gözümüze gelen uyarıların elektrik sinyaline dönüşerek beynimizde oluşturduğu "etki"yi görürüz. Yani **"görüyorum" derken, aslında beynimizdeki elektrik sinyallerini** seyrederiz.

Hayatımız boyunca gördüğümüz her görüntü bir kaç cm^3'lük görme merkezinde oluşur. Okuduğunuz bu satırlar da, ufka baktığınızda gördüğünüz uçsuz bucaksız manzara da, bu küçücük yerde meydana gelmektedir. Bu arada gözden kaçırılmaması gereken bir nokta daha vardır. Az önce belirttiğimiz gibi, kafatası ışığı içeri geçirmez, yani beynin içi kapkaranlıktır. Dolayısıyla beynin, dışarıda var olan ışığın kendisiyle muhatap olması asla mümkün değildir.

Buradaki ilginç durumu bir örnekle açıklayalım. Karşımızda bir mum olduğunu düşünelim. Bu mumun karşısına geçip onu uzun süre izleyebiliriz. Ama bu süre boyunca beynimiz, muma ait ışığın aslı ile hiçbir zaman muhatap olmaz. Mumun ışığını gördüğümüz anda bile kafamızın ve beynimizin içi kapkaranlıktır. Kapkaranlık beynimizin içinde, aydınlık, ışıl ışıl ve renkli bir dünyayı seyrederiz.

R. L. Gregory, görme olayındaki mucizevi durumu şöyle ifade etmektedir:

> Görme olayına o kadar alışmışız ki, çözülmesi gereken sorular olduğunun farkına varmak büyük bir hayal gücü gerektiriyor. Fakat bunu dikkate alın. Gözlerimize minik tepetaklak olmuş görüntüler veriliyor ve biz çevremizde bunları sağlam nesneler olarak görüyoruz. Retinaların üzerindeki uyarıların sonucunda nesneler dünyasını algılıyoruz ve **bu bir mucizeden farksız aslında.**[1]

Aynı durum diğer algılar için de geçerlidir. Ses, dokunma, tat ve koku, birer elektrik sinyali olarak beyne ulaşır ve buradaki ilgili merkezlerde algılanırlar.

Duyma da benzer şekilde gerçekleşir: Dış kulak, çevredeki ses dalgalarını kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynı görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir. Kafatası ışığı geçirmediği gibi sesi de geçirmez. Dolayısıyla bir insanın duyduğunu sesler ne kadar güçlü ve gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir.

Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Öylesine bir netliktir ki bu; sağlıklı bir insan kulağı hiçbir parazit, hiçbir cızırtı olmaksızın herşeyi duyar. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız, bir yaprağın hışırtısından jet uçaklarının gürültüsüne dek geniş bir frekans aralığındaki tüm sesleri algılayabilirsiniz. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse burada derin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Koku algımızın oluşması da buna benzerdir: Vanilya kokusu, gül kokusu gibi uçucu moleküller, burnun epitelyum denilen bölgesindeki titrek tüylerde bulunan alıcılara gelirler ve bu alıcılarda etkileşime girerler. Bu etkileşim beynimize elektrik sinyali olarak iletilir ve koku olarak algılanır. Sonuçta bizim güzel ya da çirkin diye adlandırdığımız kokuların

hepsi uçucu moleküllerin etkileşimlerinin elektrik sinyaline dönüştürüldükten sonra, beyindeki algılanış biçiminden başka bir şey değildir. Bir parfümü, bir çiçeği, sevdiğiniz bir yemeği, deniz kokusunu, hoşunuza giden ya da gitmeyen her türlü kokuyu beyninizde algılarsınız. Fakat koku molekülleri beyne hiçbir zaman ulaşamazlar. Ses ve görüntüde olduğu gibi beyninize ulaşan yalnızca elektrik sinyalleridir. Sonuç olarak, doğduğunuz andan itibaren dışarıdaki nesnelere ait olarak bildiğiniz kokular duyu organlarınız aracılığı ile hissettiğiniz elektrik uyarılarıdır. Bir kokunun dışarıdaki gerçek haliyle hiçbir zaman muhatap olmazsınız.

Benzer şekilde, insan dilinin ön tarafında da dört farklı tip kimyasal alıcı vardır. Bunlar tuzlu, tatlı, ekşi ve acı tatlarına karşılık gelir. Tat alıcılarımız bir dizi kimyasal işlemden sonra bu algıları elektrik sinyallerine dönüştürür ve beyne iletirler. Bu sinyaller de beyin tarafından tat olarak algılanırlar. Bir çikolatayı ya da sevdiğiniz bir meyveyi yediğinizde aldığınız tat, elektrik sinyallerinin beyin tarafından yorumlanmasıdır. Dışarıdaki nesneye ise asla ulaşamazsınız; çikolatanın kendisini göremez, koklayamaz ve tadamazsınız. Örneğin, beyninize giden tat alma sinirleri kesilse, o an yediğiniz herhangi bir şeyin tadının beyninize ulaşması mümkün olmaz; tat alma duyunuzu tamamen yitirirsiniz.

Bu noktada karşımıza bir gerçek daha çıkar: Bir yiyeceği tattığımızda bir başkasının o yiyecekten aldığı tadın veya bir sesi duyduğumuzda başka birisinin duyduğu sesin bizim algıladıklarımız ile aynı olduğundan emin olmamız mümkün değildir. Bu gerçekle ilgili Lincoln Barnett şöyle demektedir:

> Hiç kimse kendisinin kırmızıyı ya da "Do" notasını duyuşunun başka bir insanınki ile aynı olup olmadığını bilemez.[2]

Dokunma duyumuza gelince de, değişen bir şey olmadığını görürüz. Bir cisme dokunduğumuzda dış dünyayı ve nesneleri tanımamıza yardımcı olacak bilgiler, derideki duyu sinirleri aracılığıyla beyne ulaştırılırlar. Dokunma hissi beynimizde oluşur. Zannedildiği gibi dokunma hissini algıladığımız yer parmak uçlarımız ya da derimiz değil, yine beynimizdeki dokunma merkezidir. Bizler nesnelerden gelen elektriksel uyarıların beynimizde değerlendirilmesi sonucu sertlik ya da yumuşaklık, sıcaklık ya da soğukluk gibi nesneleri tanımlayan farklı farklı hisler duyarız. Hatta bir cismi tanımaya yarayan her türlü detayı bu uyarılar sonucunda elde ederiz. Bu önemli gerçekle ilgili olarak B. Russel ve L. Wittgeinstein gibi ünlü filozofların düşünceleri şöyledir:

> … Bir limonun gerçekten var olup olmadığı ve nasıl bir süreçle var olduğu sorulamaz ve incelenemez. Limon, sadece dille anlaşılan tat, burunla duyulan koku, gözle görülen renk ve biçimden ibarettir ve yalnız bu nitelikleri bilimsel bir araştırmanın ve yargının konusu olabilir. **Bilim, nesnel dünyayı asla bilemez.**[3]

Yani maddesel dünyanın aslına ulaşmamız imkansızdır. Muhatap olduğumuz tüm nesneler, gerçekte görme, işitme, dokunma gibi algıların toplamından ibarettir. Algı merkezlerindeki bilgileri değerlendiren beynimiz, yaşamımız boyunca maddenin bizim dışımızdaki **"aslı" ile değil, beynimizdeki kopyaları ile muhatap olur.** Biz ise bu kopyaların aslının nasıl olduğunu hiçbir zaman bilemeyiz.

Beynimizin İçinde Oluşan "Dış Dünya"

Buraya kadar anlattığımız fiziksel gerçekler bizi tartışılmaz bir sonuca ulaştırır: Bizim gördüğümüz, dokunduğumuz, duyduğumuz ve adına "madde", "dünya" ya da "evren" dediğimiz kavramların aslıyla hiçbir zaman muhatap olmayız, biz bunların sadece beynimizdeki kopya hallerini biliriz.

Örneğin meyve yiyen biri, aslında meyvenin beynindeki algısıyla muhataptır, aslıyla değil. Kişinin "meyve" diye nitelendirdiği şey, meyvenin biçimi, tadı, kokusu ve sertliğine ait elektriksel bilginin beyinde algılanmasından ibarettir. Eğer beyne giden görme sinirini keserseniz, meyve görüntüsü de bir anda yok olur. Veya burundaki algılayıcılardan beyne

uzanan sinirdeki bir kopukluk, koku algınızı tamamen ortadan kaldırır. Çünkü meyve, birtakım elektrik sinyallerini beynin yorumlamasından başka bir şey değildir.

Üzerinde düşünülmesi gereken ayrı bir nokta da **uzaklık hissidir**. Uzaklık, örneğin bu kitapla aranızdaki mesafe, sadece beyninizde meydana gelen bir boşluk hissidir. Bir insanın kendisinden çok uzakta sandığı maddeler de aslında beyninin içindedir. Örneğin insan göğe bakıp yıldızları seyreder ve bunların milyonlarca ışık yılı uzakta olduklarını sanır. Oysa yıldızlar onun içinde, beynindeki görüntü merkezindedirler. Bu yazıları okurken içinde oturduğunuzu sandığınız odanın da aslında içinde değilsiniz; aksine oda sizin içinizdedir. Bedeninizi görmeniz, sizi odanın içinde olduğunuza inandırır. **Ancak şunu unutmayın; bedeninizin de aslını hiçbir zaman görmediniz, hep beyninizde oluşan kopyasıyla muhatap oldunuz.**

Diğer tüm algılarınız için de aynı durum geçerlidir. Örneğin siz yan odadaki televizyonun sesini duyduğunuzu sanırken aslında beyninizin içindeki sesle muhatapsınızdır. Metrelerce uzaktan geldiğini sandığınız ses de, hemen yanınızdaki kişinin konuşması da aslında beyninizdeki birkaç cm^3'lük duyma merkezinde algılanmaktadır. Bu algı merkezinin dışında sağ, sol, ön, arka gibi bir kavram yoktur. Yani ses sağdan, soldan veya havadan size ulaşmaz; **sesin geldiği bir yön yoktur.**

Algıladığınız kokular da böyledir; hiçbiri uzak bir mesafeden size ulaşmaz. Koku alma merkezinizde oluşan etkileri, dışarıdaki maddelerin gerçek kokusu zannedersiniz. Oysa bir gülün görüntüsü nasıl ki görme merkezinizin içindeyse, o gülün kokusu da aynı şekilde koku alma merkezinizin içindedir; dışarıdaki gülün aslını ve kokusunu hibçir zaman bilemezsiniz.

Çünkü algılarımızın bize tanıttığı "dış dünya", aynı anda beynimize ulaşan "elektrik sinyalleri bütünü"dür. Beynimiz hayatımız boyunca bu sinyalleri değerlendirir. Birçok insan da bunları maddenin dışarıdaki "aslı" sanarak yanıldığının farkında olmadan bir ömür sürer.

Bazı insanların aslıyla muhatap olduklarını zannettikleri "dış dünyayla" ilgili sinyalleri yorumlayıp anlamlı hale getiren de, yine bizim beynimizdir. Örneğin duyma algısını ele alalım. Kulağımızın içine gelen ses dalgalarının yorumunu yaparak onu bir senfoniye çeviren aslında beynimizdir. Yani biz müziğin beynimizin yorumladığı halini biliriz, dışarıdaki aslını değil. Renkleri görürken de aslında gözümüze ulaşan sadece ışığın **farklı dalga boylarıdır.** Bu farklı dalga boylarını renklere çeviren yine beynimizdir. **"Dış dünyadaki renklerin nasıl olduğu bizim için meçhuldur.** Biz elmanın gerçek kırmızısıyla, gökyüzünün gerçek mavisiyle, ağaçların gerçek yeşiliyle hiçbir zaman muhatap olmayız. **Dış dünya, tamamen algılayana bağlıdır.**

Nitekim gözdeki retinada oluşan küçük bir bozukluk renk körlüğüne sebep olur. Kimi insan maviyi yeşil, kimisi kırmızıyı mavi, kimisi de renkleri grinin çeşitli tonları şeklinde algılar. Bu noktadan sonra dışarıdaki nesnenin renkli olup olmaması önemli değildir.

Dış Dünya Olmadan da Algılar Dünyası Meydana Gelebilir

Gördüğümüz ve yaşadığımız her şeyin beynimizde var olduğunu, dışarıda var olan maddenin aslını hiç bilmediğimizi ortaya koyan gerçeklerden biri de, beynimizde algıların oluşması için dış dünyaya ihtiyacımız olmamasıdır. Bugün simülatörler gibi birçok teknolojik gelişme ve ayrıca rüyalarımız bu gerçeğin en önemli delilleridir.

Bilim yazarı Rita Carter, *Mapping The Mind* isimli kitabında, "görmek için gözlere ihtiyaç yoktur" diyerek, bilim adamları tarafından gerçekleştirilen önemli bir deneye yer vermektedir. Deneyde görme özürlü kişilere, video resimlerini titreşimlere dönüştüren bir cihaz takıldı. Bu kişilerin gözlerinin yanına takılan bir kamera ise uyarıları bu kişinin beynine

gönderiyordu. Böylece bu kişi sürekli olarak görsel dünyadan uyarı alabiliyordu. Hastalar bir süre sonra gerçekten görüyormuş gibi davranmaya başladılar. Örneğin, cihazlardan birinde görüntüyü yaklaştırmak için bir lens vardı. Bu lens hasta uyarılmadan çalıştırıldığında, hasta görüntüyü büyüyerek üzerine geliyormuş gibi gördüğü için iki kolu ile kendini koruma ihtiyacı hissetmiştir.[4]

Bu deneyde de görüldüğü gibi, algılarımızın oluşması için dış dünyada maddi bir karşılıklarının bulunması şart değildir. Tüm uyarılar yapay olarak da oluşturulabilmektedir.

Rüyalarda yaşadığımız "algılar dünyası"

İnsan dış dünya olmadan da tüm algıları bütün canlılığı ile yaşayabilir ve buna verilebilecek en açık örnek, daha önce de bahsettiğimiz gibi rüyalardır. Bir insan rüyası sırasında gözleri kapalı olarak yatağında yatar. Ancak buna rağmen, gerçek hayatında karşılaştığı olayların, yaşadığı hislerin, uyarıların tamamını rüyalarında, gerçeklerinden ayırt edilemeyecek kadar gerçekçi olarak algılar. Bu gerçeğe, bu kitabı okuyan insanların tamamı bizzat kendi uykularında sık sık şahit olurlar. Örneğin, gece yatağında sessiz ve sakin bir ortamda, çevresinde ikinci bir kişi dahi yokken yatan bir insan, rüyasında kendisini çok kalabalık bir mekanda, bir tehlike içinde görebilir. Can havliyle bu tehlikeden kaçtığını, bir duvarın arkasına sığındığını gerçekmiş gibi yaşayabilir. Hatta rüyasında gördükleri o kadar gerçekçidir ki, korku ve panik duygusunu gerçekten tehlikeli bir ortam varmış gibi aynısı ile hisseder. Her gürültüde yüreği ağzına gelir, korkudan titrer, kalbi hızla atar, terler, insan bedeni tehlike anlarında neler hissederse, fiziksel olarak ne tepkiler verirse hepsini aynen yaşar.

Rüyasında yüksek bir yerden aşağı düşen bir insan da bunu bütün vücudu ile hisseder. Oysa o anda yatağında hiç kıpırdamadan yatmaktadır. Ya da, rüyasında ayağı kayıp su birikintisinin içine düştüğünü gören bir insan, tüm kıyafetlerinin ıslandığını, çıkan rüzgar nedeniyle üşüdüğünü hissedebilir. Ancak bulunduğu yerde ne bir su birikintisi, ne de rüzgar vardır. Hatta çok sıcak bir odada uyuyor olmasına rağmen ıslaklığı ve üşümeyi, aynı uyanıkken olduğu gibi yaşar.

Veya rüyasında maddenin aslı ila muhatap olduğunu iddia eden bir kişi kendinden son derece emin olabilir. Kendisine "dış dünyanın aslıyla muhatap olmanın mümkün olmadığını" anlatan arkadaşının omzuna elini koyarak "Şimdi sen elimi omzunda hissetmiyor musun? O zaman nasıl maddenin gerçeğini görmediğini söyleyebiliyorsun? Nereden çıkarıyorsun bu iddiaları? Gel seninle bir Boğaz turu yapalım, hem bu konuyu konuşuruz, bir de böyle bir konuya neden inanıyorsun bana anlatırsın" diyebilir. Derinleşen uykusunda gördüğü bu rüya o kadar nettir ki, keyifle arabanın kontağını açıp motora yavaş yavaş gaz verir ve sonra aniden pedala basıp arabayı adeta sıçratır. Yolda hızla giderken ağaçlar ve yol çizgileri süratten adeta blok bir görüntü oluşturur. Bir yandan da temiz Boğaz havasını alır. Tam arkadaşına itiraz etmeye, o anda maddenin aslını gördüğünü anlatmaya hazırlanırken saatinin ziliyle uyanır. Ancak ne ilginçtir ki, rüyasında maddenin aslıyla muhatap olmadığımız gerçeğine itiraz eden bu insan, uyanıkken de gördüklerinin zihninde oluşan kopya görüntüler olduğunu anlatan bir arkadaşı yanında olsa, ona da aynı şekilde itiraz edecektir.

İnsanlar rüyalarından uyandıklarında o ana kadar görmüş olduklarının hayal olduğunu anlarlar, ama "uyanma" görüntüsüyle başlayan ve adına "gerçek hayat" dedikleri hayatın gerçek yapısından nedense hiç kuşkulanmazlar. Oysa, "gerçek hayatımız" dediğimiz görüntüleri algılayış şeklimiz, rüyalarımızı algılayış şeklimizle tamamen aynıdır. Her ikisini de zihnimizde görürüz. Ve rüyalarımızdan uyandırılmadığımız sürece, onların bir hayal olduğunu anlamayız. Ancak uyandığımız zaman "demek ki gördüklerim bir rüyaymış" deriz. Öyle ise şu anda gördüklerimizin bir rüya olmadığını nasıl ispatlayabiliriz? Sadece henüz uyandırılmamış olduğumuz için, içinde bulunduğumuz anı gerçek zannediyor olabiliriz. Her gece gördüğümüz rüyalardan daha uzun süren bu rüyadan bir gün uyandırıldığımızda, bu gerçekle karşılaşacak olabiliriz. Ve bunun aksini söyleyerek ispatlayabileceğimiz hiçbir delilimiz yoktur.

Dünya hayatının bir rüya gibi olduğu, bu rüyadan "büyük bir uyanış" ile uyanıldığında, insanların rüya gibi bir alemde yaşadıklarını anlayacakları, İslam alimleri tarafından da dile getirilen bir gerçektir. Üstün ilmi nedeniyle Şeyh-i Ekber (En Büyük Şeyh) olarak anılan büyük İslam alimi Muhyiddin Arabi, bir sözünde, Peygamber Efendimiz (sav)'in bir hadisini aktararak, dünya hayatını rüyalarımıza şöyle benzetmiştir:

> Hazreti Muhammed Aleyhisselam "insanlar uykudadır, öldükleri vakit uyanırlar" buyurmuştur. Demek ki, dünya hayatında gördüğü şeyler uyuyan kimsenin rüyasında gördüğü şeyler gibidir...[5]

Bir ayette ise Allah insanların kıyamet gününde tekrar diriltildiklerinde şöyle diyeceklerini bildirmektedir:

> **Demişlerdir ki: "Eyvahlar bize, uykuya-bırakıldığımız yerden bizi kim diriltip-kaldırdı? Bu, Rahman (olan Allah)ın va'dettiğidir, (demek ki) gönderilen (elçi)ler doğru söylemiş". (Yasin Suresi, 52)**

Ayette de görüldüğü gibi, insanlar kıyamet günü aynı bir rüyadan uyanır gibi uyanmaktadırlar. Bir insan, ağır bir uykuya daldığı ve rüya gördüğü sırada aniden uyandırıldığında kendisini uyandıranın kim olduğunu nasıl sorgularsa, bu insanlar da aynı şekilde kendilerini kimin uyandırdığını sormaktadırlar. Allah'ın bu ayette de bildirdiği gibi, dünya hayatı gördüğümüz bir rüya gibidir ve her insan bu rüyadan uyandırılacak ve gerçek hayatı olan ahiret hayatına dair görüntüleri görmeye başlayacaktır.

DÜNYA BİR RÜYA YERİDİR. "İNSANLAR UYKUDADIRLAR, ÖLÜM İLE UYANIRLAR."

SUNUCU: Efendimiz (sav)'in de böyle bir hadisi var. "Sizlerin içlerinizde en kötünüz, dünyayı sevendir" diyor Hocam.

ADNAN OKTAR: Hayır, dünyanın ne olduğunu bilseler, sevmezler, bu kadar bağlanmazlar. Ne olduğundan haberleri yok. Şimdi mesela ben bu fincanı elime alıyorum; yani bayağı net. Çok çok net. 3 boyutlu görünüyor. Yani görüntü gibi görünmüyor. Benden uzakta görünüyor ayrıca, yani o kadar kaliteli bir görüntü oluşuyor beynimde. Bir de his var, yani dokunma hissi de oluşmuş. Bu da beynimin içinde. Ama sanki uzakta dokunuyormuşum gibi. Yani his kalitesi 3 boyutlu olduğu için, gerçekten uzakta dokunuyormuşum imajı veriyor şu an bana. Bir de tadı var. Yani alenen ıhlamur. Şekerli, kokusu da var. Şimdi inanmayan beri gelsin. Halbuki hepsi beynimin içerisinde oluyor. İşte bu görüntünün ve hislerin 3 boyutlu kalitesinden dolayı, üçü de çok, beşi de çok kalitelidir hislerin. Yani çok kaliteli yaratıyor Allah hisleri. Yani kusursuz, temiz ve çok nettir. Ama ahiret daha nettir tabii....

CİHAT GÜNDOĞDU: Hadis-i şerifte de Hocam, sizin söylediğiniz gibi, inşaAllah: "İnsanlar uykudadırlar, ölüm ile uyanırlar" diye geçiyor inşaAllah.

ADNAN OKTAR: "İnsanlar uykudadırlar, ölüm ile uyanırlar." Uyanırlar, yine bir uykuya geçmiş olurlar, tabii. Ama bak bu çok net, yani konuyu tam açıklıyor. "İnsanlar uykudadırlar, ölüm ile uyanırlar." İşte bizim anlattığımız konunun bir özeti bu. Ve bunu Peygamber (sav) söylüyor. Mesela rüyasında bir şey görüp ağlamak nasıl mantıksızsa, üzülmek nasıl mantıksızsa, aynı şekilde dünyada bir şey olduğunda, ona üzülüp ağlamak da aynı şekilde mantıksızdır. *(Sayın Adnan Oktar'ın HarunYahya.tv'deki canlı sohbeti, 4 Mart 2010)*

Algılayan Kim?

Buraya kadar anlaşılacağı gibi, birçok insanın içinde yaşadığımızı sandığı ve "dış dünya" adını verdiğimiz maddesel dünyanın aslıyla hiçbir zaman muhatap olamayız. Ama asıl önemli soru burada ortaya çıkar: Bildiğimiz hiçbir maddesel varlığın gerçeğine ulaşamıyorsak, o halde beynimiz nedir? Beynimiz de kolumuz, bacağımız ya da başka herhangi bir nesne gibi maddesel dünyanın bir parçası olduğuna göre, onun da aslına hiçbir zaman ulaşamayız.

Beyni analiz ettiğimizde karşımıza, diğer canlı organlarda da bulunan protein ve yağ moleküllerinden daha farklı bir malzeme çıkmaz. Yani beyin dediğimiz et parçasında, görüntüleri seyrederek yorumlayacak, bilinci oluşturacak, kısacası "ben" dediğimiz şeyi var edebilecek bir şey yoktur.

R. L. Gregory beynin içinde görüntünün algılanması ile ilgili insanların düştükleri bir yanılgıyı şöyle dile getirmektedir:

> Gözlerin beyinde resimler oluşturduğunu söylemeye yönelik bir eğilim söz konusudur, fakat bundan kaçınmak gerekir. Beyinde bir resim oluştuğu söylenirse bunu görmesi için içte bir göz daha olması gerekir -fakat bu gözün resmini görebilmek için bir göze daha ihtiyaç olacaktır,... ve bu da sonsuz bir göz ve resim olması anlamına gelir. Bu mümkün olamaz.[6]

Maddeden başka bir varlığı kabul etmeyen materyalistlerin içinden çıkamadıkları asıl nokta burasıdır: Gören, gördüğünü algılayan ve tepki veren "içteki göz" kime aittir?

Karl Pribram da bilim ve felsefe dünyasında, algıyı hissedenin kim olduğu ile ilgili bu önemli arayışa dikkat çekmiştir:

> Yunanlılardan beri, filozoflar "makinenin içindeki hayalet", "küçük insanın içindeki küçük insan", vb. üzerine düşünüp durmuşlardı. Ben **-beyni kullanan varlık- nerededir? Asıl bilmeyi gerçekleştiren kim?** Assisi'li Aziz Francis'in de söylemiş olduğu gibi: "Aradığımız şey bakanın ne olduğudur."[7]

Şimdi şunu düşünün: Elinizdeki kitap, içinde oturduğunuz oda, kısaca önünüzdeki bütün görüntüler beyninizin içinde görülmektedir. Peki bu görüntüleri atomlar mı görüyor? Hem de kör, sağır, bilinçsiz atomlar... Neden atomların bir kısmı bu özellikleri kazanmış da, diğerleri kazanamamış?... Düşünmemiz, kavramamız, hatırlamamız, sevinmemiz, üzülmemiz, bütün bunlar bu atomların arasındaki kimyasal reaksiyonlardan mı ibaret?

Bu soruları dikkatle düşündüğümüzde, atomlarda irade aramanın bir anlamı olmadığını görürüz. Açıktır ki, gören, işiten ve hisseden varlık, madde ötesinde bir varlıktır. Peki bu görüntüleri beyninizin içinde gören kimdir? Beyninizin içinde, bir göze ihtiyaç duymadan bu kitabın görüntüsünü gören, gördüklerini anlayan, okuduklarından etkilenen, bunlar üzerinde düşünen kimdir? Beyne ulaşan elektrik sinyallerini bir kulağa ihtiyaç duymadan, bir dostunun sesi veya en sevdiği şarkı olarak dinleyen, dinlediklerinden zevk alan kimdir?

İşte bu varlık "ruh"tur.

Dışarıda var olan maddenin beyindeki kopyalarını gören, duyan, hisseden, algılayan, yorumlayan ruhtur. Bu satırları yazan ve okuyan akıllı varlıklar, birer atom ve molekül yığını -ve bunların arasındaki kimyasal reaksiyonlar- değil, birer "ruh"tur.

Gerçek Mutlak Varlık

Tüm bu gerçekler, bizi çok önemli bir soruyla daha karşı karşıya getirir: Madem maddesel dünyanın aslına dair hiçbir şey bilmiyoruz ve sadece beynimizdeki kopya görüntülerle muhatabız, o halde bu görüntülerin kaynağı nedir?...

Peki bizim ruhumuza yıldızları, dünyayı, bitkileri, insanları, bedenimizi ve gördüğümüz diğer herşeyi sürekli olarak seyrettiren kimdir?

Çok açıktır ki, içinde yaşadığımız tüm maddesel evreni yaratan ve sürekli yaratmaya devam eden üstün bir Yaratıcı vardır. Bu Yaratıcı sonsuz bir güç ve bilgi sahibidir.

O Yaratıcı alemlerin Rabbi olan Allah'tır.

Göklerin ve yerin, yani evrenin sabit ve kararlı olmadığı, sadece Allah'ın yaratmasıyla varlık buldukları ve O yaratmayı durdurduğunda yok olacakları bir ayette şöyle ifade edilir:

Şüphesiz Allah, gökleri ve yeri zeval bulurlar diye (her an kudreti altında) tutuyor. Andolsun, eğer zeval bulacak olurlarsa, Kendisinden sonra artık kimse onları tutamaz. Doğrusu O, Halim'dir, bağışlayandır. (Fatır Suresi, 41)

Daha önce de belirttiğimiz gibi, insanların çoğu, Allah'ın gücünü kavrayamadıklarından, büyük bir cehaletle Yüce Allah'ı göklerde bir yerlerde bulunan ve dünya işlerine müdahale etmeyen bir varlık olarak düşünürler. (Allah'ı tenzih ederiz) Bu sapkın mantığın temeli, evrenin sadece bir maddeler bütünü olduğu, Allah'ın ise bu maddelerin "dışında" bir yerlerde bulunduğu şeklindeki yanılgıdır. (Allah'ı tenzih ederiz)

Gerçek mutlak varlık Allah'tır. Yani var olan sadece Allah'tır, madde mutlak varlık değildir. Dışarıda var olan maddeler dünyası Allah'ın üstün yaratışının bir eseridir Allah "her yerde"dir ve her yeri kaplamaktadır. Bu gerçek Kuran'da şöyle açıklanır:

Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir, kaimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun Katında şefaatte bulunacak kimdir? O, önlerindekini ve arkalarındakini bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden hiçbir şeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek yücedir, pek büyüktür. (Bakara Suresi, 255)

Allah'ın mekandan münezzeh olduğu ve her yeri çepeçevre kuşattığı gerçeği bir başka ayette de şöyle bildirilmektedir:

Doğu da Allah'ındır, batı da. Her nereye dönerseniz Allah'ın yüzü (kıblesi) orasıdır. Şüphesiz ki Allah kuşatandır, bilendir. (Bakara Suresi, 115)

Bu gerçeğin kavranmasıyla, şirk koşmadan, Allah'ı birleyerek iman tam anlamıyla oluşur. Çünkü Allah'tan başka tüm varlıkların gölge varlıklar olduklarını bilen bir insan, kesin bir imanla (hakkel yakin derecesinde) "yalnızca Allah vardır, O'ndan başka ilah (güç sahibi varlık) yoktur" der.

Allah'ı gözleriyle görmediği için Allah'ın varlığına inanmayanların maddeci iddiaları da, maddenin gerçek mahiyeti öğrenildiğinde tamamen yıkılır. Çünkü bu gerçeği öğrenen kişi, kendi varlığının bir hayal niteliğinde olduğunu anlar. Hayal olan bir varlığın ise, mutlak olan bir varlığı göremeyeceğini kavrar. Nitekim Kuran'da, insanların Kendisi'ni göremediği, ama Kendisi'nin onları gördüğünü Rabbimiz şöyle açıklar:

Gözler O'nu idrak edemez; O ise bütün gözleri idrak eder... (En'am Suresi, 103)

Elbette ki biz insanlar Allah'ın varlığını gözlerimizle göremeyiz. Ama biliriz ki, Allah bizim içimizi, dışımızı, bakışlarımızı, düşüncelerimizi tam olarak kuşatmıştır. Bu nedenle Allah Kuran'da Kendisi'nin **"kulaklara ve gözlere malik olan"** (Yunus Suresi, 31) olduğunu bildirmektedir. Allah'ın bilgisi dışında biz tek bir söz söyleyemeyiz, hatta tek bir nefes dahi alamayız. Bundan dolayı Allah bizim yaptığımız herşeyi bilir, bu durum Kuran'da da şöyle belirtilmiştir:

Şüphesiz, yerde ve gökte Allah'a hiçbir şey gizli kalmaz. (Al-i İmran Suresi, 5)

Beynimizdeki kopya dünyayı seyrederken yani hayatımızı sürerken de, bize en yakın olan varlık, Allah'ın Kendisi'dir. Allah'ın Kuran'da bildirdiği **"Andolsun, insanı Biz yarattık ve nefsinin ona ne vesveseler vermekte olduğunu biliriz.**

Biz ona şahdamarından daha yakınız" (Kaf Suresi, 16) ayetinin sırrı da bu gerçekte gizlidir. Yüce Rabbimiz **Allah insanı çepeçevre kuşatmıştır ve ona "sonsuz yakın"dır.**

Allah insanlara **"sonsuz yakın"** olduğunu, **"kullarım Beni sana soracak olursa, muhakkak ki Ben (onlara) pek yakınım..."** (Bakara Suresi, 186) ayeti ile de bildirir. Bir başka ayette geçen, **"muhakkak Rabbin insanları çepeçevre kuşatmıştır"** (İsra Suresi, 60) ifadesi de yine aynı gerçeği haber verir.

Birçok insan kendisine en yakın olan varlığın yine kendisi olduğunu sanarak yanılır. Oysa Allah bize, kendimizden bile daha yakındır. **"Hele can boğaza gelip dayandığında, ki o sırada siz (sadece) bakıp-dursunuz, Biz ona sizden daha yakınız; ancak görmezsiniz."** (Vakıa Suresi, 83-85) ayetleriyle de bu gerçeği bildirmiştir. Ancak ayette de bildirildiği gibi bazı insanlar gözleriyle görmedikleri için bu olağanüstü gerçekten habersiz yaşarlar.

Kendilerini yaratanın Allah olduğunu kabul eder, ancak yaptıkları işlerin kendilerine ait olduğunu zannederler. Oysa, insanın her yaptığı fiil Allah'ın izniyle yaratılır. Örneğin, bir kitap yazan insan Allah'ın izniyle o kitabı yazar. O kitaptaki her cümle, her fikir, her paragraf Allah'ın dilemesiyle meydana gelir. Allah bu çok önemli gerçeği birçok ayeti ile bildirmektedir. Bu ayetlerden biri, **"... sizi de, yapmakta olduklarınızı da Allah yaratmıştır"** (Saffat Suresi, 96) ayetidir. Allah, **"... attığın zaman sen atmadın, ama Allah attı..."** (Enfal Suresi, 17) ayetiyle ise, her yaptığımızın Kendisi'ne ait fiiller olduğunu bildirmektedir.

Gerçek budur. Bir insan bunu kabullenmek istemeyebilir, ama bu hiçbir şeyi değiştirmez.

Maddenin Gerçeğini Bilmek Dünya Hırsını Ortadan Kaldırır

Buraya kadar anlattığımız konu, yaşamınız boyunca size anlatılmış en büyük gerçeklerden biridir. Çünkü tüm maddesel dünyanın gerçekte bir "gölge varlık" olduğunu ispatlayan bu konu, Allah'ın varlığının ve yaratışının kavranmasının, O'nun yegane mutlak varlık olduğunun anlaşılabilmesinin anahtarıdır. Aynı zamanda hem insanın ne kadar aciz olduğunun ilmi ve reddedilemez bir ispatıdır, hem de Allah'ın muhteşem sanatının bir tecellisidir. Bu nedenle de bu ilim insanları iman etmeye mecbur etmekte, iman etmemeyi imkansız hale getirmektedir. Bazı insanların bu gerçekten kaçmalarının ana sebebi de budur.

Burada anlatılanlar, tıpkı bir fizik kanunu veya bir kimya formülü kadar kesin gerçeklerdir. İnsanlar yeri geldiğinde en zor matematik problemlerini bile çözebilmekte, anlaşılması çok zor görülen pek çok konuyu kavrayabilmektedirler. Ama aynı kişilere, maddenin, insanların zihinlerinde oluşan bir görüntüden ibaret olduğu, maddenin aslıyla hiçbir şekilde muhatap olamayacakları anlatıldığında, bunu bir türlü anlamaya yanaşmamaktadırlar. Bu, son derece "abartılı" bir anlayışsızlık durumudur. Çünkü burada anlatılan konunun kavranması, tıpkı bir insanın, "iki çarpı iki kaç eder?", "kaç yaşındasın?" gibi sorulara vereceği cevaplar kadar kolaydır. Dünyayı nerede gördüğünü hangi bilim adamına, hangi nöroloji profesörüne sorsanız size "tabii ki beynimde" diye cevap verecektir. Hatta, bu gerçeği lise biyoloji kitaplarında dahi bulabilirsiniz. Ancak tüm bu açıklığa rağmen, maddesel dünyayı beynimizde algıladığımıza dair bilgi ve bu bilginin insanı ulaştırdığı sonuçlar görmezlikten gelinebilmektedir. Bilim tarafından ispatlanmış en önemli gerçeklerden birinin insanların gözünden bu kadar büyük bir titizlikle saklanması büyük bir olaydır aslında.

İnsanların, bütün bilimsel gerçekleri kolaylıkla kabul edip, bu gerçekten bu kadar çok korkup kaçmalarının temel sebebi ise, maddenin gerçeğini öğrenmenin bu kişilerin hayata bakış açılarını temelinden değiştirecek olmasıdır. Maddeyi ve kendilerini mutlak varlık olarak kabul edenler ve tüm hayatlarını buna bağlı olarak kuranlar, bir anda kendilerinin, eşlerinin, çocuklarının, sahip oldukları tüm servetin bir hayal olduğunu anlayacaklardır. İşte insanların bu gerçekten bu kadar korkmalarının, anladıkları halde anlamazlıktan gelmelerinin, bir ilkokul çocuğunun dahi kolaylıkla kavrayabileceği

bir gerçeği son derece anlamsız itirazlarla yok etmeye çalışmalarının ardında yatan neden, bu dünya hırslarını kaybetme korkusudur.

Mallara, oğullara, dünyanın geçici süslerine hırsla bağlı olan biri için bu gerçekten de büyük bir korku sebebidir. Çünkü bu gerçeği anladığında, daha ölmeden ölmüş, malını ve canını teslim etmiş olacaktır. Allah **"Eğer sizden onları(n tümünü) isteyip sizi çıplak bırakacak olursa, cimrilik edersiniz ve sizin kinlerinizi de ortaya çıkarmış olur."** (Muhammed Suresi, 37) ayetiyle, insanlardan tüm mallarını istediğinde onların nasıl direneceklerini ve cimrilik ederek kinleneceklerini bildirmektedir. Bir insan maddenin gerçeğini öğrendiğinde ise, zaten malının, canının Allah'a ait olduğunu, verecek veya vermemekte direnecek bir şeyi olmadığını anlayacak, ölmeden önce herşeyiyle Allah'a teslim olacaktır. Samimi iman edenler için bu bir güzellik, şeref ve Allah'a yakınlığa bir vesiledir. İmansız veya zayıf imanlı insanlar ise, bu güzelliği fark edemedikleri için bu gerçeği büyük bir ısrarla reddederler.

Maddenin Gerçeği Gizlenmediğinde Oluşacak Ortam

Maddenin aslı ile muhatap olmadıklarını, yalnızca Allah'ın kendilerine izlettirdiği görüntüler ile iç içe olduklarını bilen insanların tüm yaşamları, hayata bakış açıları ve değer yargıları değişecektir. Bu, hem kişisel hem de toplumsal anlamda faydalı bir değişim olacaktır. Çünkü bu gerçeği gören insan, Allah'ın Kuran'da bildirdiği üstün mümin ahlakını hiç zorlanmadan yaşayacaktır.

Dünyaya önem vermeyen, maddenin aslı ile muhatap olamadığınız gerçeğini anlayan insanlar için önem verilmesi gereken, maneviyat olacaktır. Allah'ın her an kendisini işittiğini ve gördüğünü bilen, yaptığı her hareket nedeniyle ahirette hesap vereceğini idrak eden bir kişi doğal olarak güzel ahlaklı olacak, Allah'ın emir ve yasaklarına titizlik gösterecektir. Böylece toplumda herkes birbirine karşı sevgi ve saygı dolu olacak, iyi ve güzel davranışlarda herkes birbiriyle yarışacaktır. İnsanlar arasındaki değer yargıları değişecek, madde değerini yitirecek böylece insanlar arasında üstünlük, mevki ve makama göre değil, ahlaka ve takvaya göre olacaktır. Kimse, aslı hayal olan şeylerin peşinden koşmayacak, herkes gerçeğin peşinden gidecektir. İnsanlar "Kim ne düşünür?" zihniyetiyle değil "Allah ne yaparsam benden hoşnut olur?" düşüncesiyle hareket edeceklerdir. Mal, mülk, makam ve mevkiden kaynaklanan gurur, kibir, kendini beğenmişlik hislerinin yerini tevazu ve aczini çok iyi anlama hissi alacaktır. Dolayısıyla insanlar Kuran'da bahsedilen bütün güzel ahlak örneklerini severek ve isteyerek yaşayacaklardır. Bu sayılan değişimler ise günümüz toplumlarının pek çok sorununu doğal olarak ortadan kaldıracaktır.

Küçük çıkarları için bile sinirlenen, öfkelenen, saldırganlaşan insanların yerini, her gördüğünün Allah'ın kendisine izlettirdiği görüntüler olduğunu bilen, bu nedenle öfke, kızgınlık, bağırıp çağırma gibi tepkilerin kendisini küçük düşüreceğinin farkında olan insanlar alacaktır. Bu sayede insanlara ve toplumlara huzur ve güven hakim olacak, herkes yaşamından ve sahip olduklarından hoşnut olacaktır. İşte insanlardan gizlenen bu gerçeğin, insanlara ve toplumlara kazandıracağı nimetlerin bir kısmı bunlardır. Bu gerçeğin bilinmesi, düşünülmesi ve yaşanmasıyla beraber insanlar daha pek çok güzelliklere kavuşacaklardır. Bu güzelliklere kavuşmak isteyen kişilerin yapması gereken şey ise bu büyük gerçeği iyice düşünmek ve anlamaya gayret etmektir. Allah bir ayetinde şöyle bildirmiştir:

> **Gerçek şu ki size Rabbinizden basiretler gelmiştir. Kim basiretle-görürse kendi lehine, kim de kör olursa (görmek istemezse) kendi aleyhinedir... (En'am Suresi, 104)**

Materyalistlerin Mantık Bozuklukları

Bu bölümün başından itibaren maddenin, materyalistlerin iddia ettikleri gibi mutlak bir varlık olmadığını, maddenin dışarıdaki aslıyla hiçbir zaman muhatap olmadığımızı bilimsel delilleriyle gördük. Materyalistler ise, bütün felsefelerini yok eden bu açık gerçeğe karşı son derece dogmatik bir tutumla direnmektedirler ve geçersiz karşı mantıklar getirmektedirler.

Örneğin materyalist felsefenin 20. yüzyıldaki en büyük savunucularından biri olan koyu Marksist **George Politzer**, bu konuyla ilgili kendince önemli bir delil olarak **"otobüs örneği"**ni vermiştir. Politzer'e göre, maddenin beynimizdeki kopyasıyla muhatap olduğumuz gerçeğini savunan düşünürler de otoyolda otobüs gördükleri zaman ezilmemek için kaçmaktadırlar.[8] Bir başka ünlü materyalist Johnson ise kendisine maddenin gerçeğiyle hiç muhatap olmadığımız anlatıldığında, taşlara tekme atarak bu gerçeği inkar etmeye çalışmıştır.[9]

Marx, **Engels**, **Lenin** gibi ünlü materyalistlerin kitaplarında hep bu tür örnekler ve *"maddenin gerçek mahiyetini tokat yiyince anlarsınız"* gibi öfke dolu cümleler yer almaktadır.

Materyalistlerin yanıldıkları ve anlayamadıkları nokta, "algı" kavramının sadece görme duyusu ile ilgili olduğunu sanmalarıdır. Oysa sadece görme değil, dokunma, çarpma, darbe, sertlik, acı, sıcaklık, soğukluk, ıslaklık gibi tüm hisler, aynı görme gibi insanın beyninde oluşan algılardır. Örneğin otobüse binmek için otobüsün kapısının soğuk metalini elinde hisseden bir insan, aslında bu "soğuk metal hissini" beyninde algılar. Bu çok açık ve bilinen bir gerçektir. Dokunma duyusu, daha önce de belirtildiği gibi, bir insanın -örneğin parmaklarından gelen sinir uyarılarının- beyninin belli bir noktasında oluşturduğu bir histir. Hisseden parmaklarımız değildir. İnsanlar bunu bilimsel olarak da açıklandığı için kabul etmektedirler. Ancak, konu otobüsün kapısını tutmak değil de, otobüsün insana çarpması olunca, yani bu dokunma hissi daha şiddetli ve acı verici olunca, bu gerçeğin geçerli olmadığını sanmaktadırlar. Oysa, acı veya darbe de beyinde hissedilir. Bir otobüsün çarptığı bir insan darbenin şiddetini ve tüm acıyı beyninde hisseder.

Bunu daha iyi anlamak için rüyaları düşünmek faydalı olacaktır. İnsan rüyasında da kendisine otobüs çarptığını, kazadan sonra gözünü hastanede açtığını, ameliyata alındığını, doktorların konuşmalarını, ailesinin telaş ile hastaneye gelişini, sakat kaldığını veya canının çok yandığını görebilir. Rüyasında yaşadığı tüm bu olayların görüntülerini, seslerini, sertlik hissini, acıyı, ışığı, hastanedeki renkleri, her türlü hissi çok berrak ve net olarak algılamaktadır. Ve bunların hepsi gerçek yaşamdakiler kadar doğal ve inandırıcıdır. O an, rüyanın içindeki biri ona rüya gördüğünü, gördüklerinin bir hayal olduğunu söylese ona inanmaz. Oysa, gördüklerinin hepsi bir hayaldir ve ne otobüsün, ne hastanenin, ne de rüyasında gördüğü bedeninin dış dünyada maddi karşılığı vardır. Rüyasında gördüğü bedenin ve otobüsün maddi karşılıkları olmamasına rağmen, "gerçek bir bedene" "gerçek bir otobüs" çarpmış gibi hissedebilmektedir.

Öyle ise materyalistlerin "maddenin gerçek mahiyetini tokat yiyince anlarsın", "dizine bir tekme gelince, maddenin aslını görüp görmediğinden şüphen kalmaz", "köpek görünce kaçarsın ama", "otobüs çarpınca beyninde mi değil mi anlarsın", "madem kopya görüntülerle muhatapsın o zaman otobana çıkıp arabalardan kaçmadan ortada dur" gibi itirazlarının hiçbir anlamı ve geçerliliği yoktur. Hızlı bir darbe, can acıtan köpeğin dişleri, şiddetli bir tokat, maddenin aslı ile muhatap olduğunuzun kanıtı değillerdir. Çünkü bahsedildiği gibi bunların aynısını rüyanızda da, maddi karşılıkları olmadığı halde yaşayabilirsiniz. Ayrıca, bir hissin şiddetli olması, o hissin beyinde oluştuğu gerçeğini de değiştirmemektedir. Bu, bilimsel olarak ispatı olan çok açık bir gerçektir. Bazı insanların otobandan hızla geçen bir otobüsü veya bu otobüsün sebep olduğu bir kazayı, maddenin fiziksel varlığı ile muhatap olduklarının çarpıcı bir delili sanmalarının nedeni, görüntünün insanı aldatacak kadar gerçekçi görülmesi ve hissedilmesidir. Mekan görüntülerindeki, örneğin otobandaki derinlik ve perspektifin kusursuzluğu, mekanda görülen cisimlerin renk, şekil, gölge olarak mükemmelliği, ses, koku ve sertlik hislerinin çok net olması ve görüntünün içinde bir mantık bütünlüğü bulunması kimilerini yanıltabilmektedir. Ve bazı insanlar bu olaylar neticesinde bunların algı olduğunu unutabilmektedir. Ama zihinde meydana gelen algılar ne kadar eksiksiz ve mükemmel olursa olsun, bunların birer algı olduğu gerçeği

değişmeyecektir. İnsan otobanda yürürken bir kaza yaşasa da, depremde yıkılan bir evin altında kalsa da, yangında alevler tarafından sarılsa da, merdivenlere takılıp düşse de tüm bu olayları zihninde yaşar ve asla gerçekleri ile muhatap olamaz.

Bir insan otobandaki bir otobüsün önüne atladığında, zihnindeki otobüs, zihnindeki bedenine çarpar. O insanın bu kaza sonucunda hayatını yitirmesi, bedeninin parçalanması da bu gerçeği değiştirmez. Eğer insanın zihninde gördüğü bu olay ölüm ile sonuçlanırsa, Allah o insana gösterdiği görüntüyü bir perdenin kaldırılması gibi kaldırır ve o kişiye başka bir görüntü, ahirete ait görüntüleri gösterir. Bu gerçeği şimdi samimiyetle düşünüp anlamayanlar, ölümleriyle birlikte hemen anlayacaklardır.

Sinirleri Paralel Bağlama Örneği

Politzer'in trafik kazası örneğini ele alalım: Bu kazada, otobüsün altında ezilen kişinin beş duyu organından beynine giden sinirler, bir başka insanın, örneğin George Politzer'in beynine paralel bir bağlantıyla bağlansa, kazadaki kişiye otobüs çarptığı anda, o sırada evinde oturmakta olan Politzer'e de otobüs çarpacaktır. Daha doğrusu, kaza geçiren adamın yaşadığı hislerin tamamını, bir müzik teybine bağlanan iki ayrı kolondan aynı şarkının dinlenmesine benzer biçimde, Politzer de yaşamaya başlayacaktır. Politzer de evinde oturduğu halde otobüsün fren sesini, otobüsün vücuduna değmesini, kırık kol ve akan kan görüntülerini, kırık ağrılarını, ameliyathaneye sokuluşunun görüntülerini, alçının sertliğini, kolunun güçsüzlüğünü hissedecek, görecek ve yaşayacaktır.

Kazadaki adamın sinirleri kaç kişiye bağlansa bunların hepsi, aynı Politzer gibi, kazayı başından sonuna kadar yaşayacaktır. Kazadaki adam komaya girse, hepsi komaya girecektir. Hatta, söz konusu trafik kazasına ait algıların tümü bir alete kaydedilse ve bu algılar sürekli başa alınarak bir başka kişiye verilse, bu kişiye de defalarca otobüs çarpacaktır. Peki o halde, hangisine çarpan otobüs gerçektir? Materyalist felsefenin bu soruya verebileceği çelişkisiz bir cevap yoktur. Doğru cevap, trafik kazasını hepsinin kendi zihinlerinde tüm ayrıntılarıyla yaşadığıdır.

Pasta yeme ve taşa tekme atma örnekleri için de durum aynıdır. Pasta yiyince karnında pastanın şişliğini ve tokluğunu hisseden Engels'in duyu organlarına ait sinirler paralel olarak ikinci bir kişinin beynine bağlansa, Engels pasta yediği ve doyduğu anda o kişi de pasta yiyecek ve doyacaktır. Taşa tekme atınca ayağı acıyan materyalist Johnson'ın sinirleri paralel olarak bir başka kişiye bağlansa, bu kişi de taşa vuracak ve canı acıyacaktır.

Peki hangi pasta ve hangi taş gerçektir? Materyalist felsefe, buna da çelişkisiz bir cevap veremez. Doğru ve çelişkisiz cevap şudur: Hem Engels hem diğer kişi pastayı kendi zihinlerinde yiyip doymuşlardır. Hem Johnson hem ikinci kişi, taşa tekme atış anını kendi zihinlerinde tüm detaylarıyla yaşamışlardır.

Yukarıda Politzer'le ilgili olarak verdiğimiz örnekte şöyle bir değişiklik yapalım; evinde oturan Politzer'in sinirlerini otobüsün çarptığı adamın beynine, otobüsün çarptığı adamın sinirlerini de Politzer'in beynine bağlayalım. Bu durumda ise, Politzer aslında evinde oturduğu halde kendisine otobüs çarptığını zannedecek, otobüsün çarptığı adam ise kazanın tüm şiddetine rağmen, bunu asla fark edemeyecek, çünkü kendisinin evde oturduğunu düşünecektir. Bu mantık pasta yeme ve taşa tekme atma örnekleri için de düşünülebilir.

Görüldüğü gibi insanın algılarını aşması ve dışarı çıkması mümkün değildir. Bu durumda bir insanın ruhuna, bedeni ve hiçbir maddi varlığı olmadığı halde, ortada maddesel bir ortam da olmamasına karşın herşey seyrettirilebilecektir. Öyle ki kişinin bunu anlaması mümkün değildir, hatta izlettirilen üç boyutlu mükemmel görüntüleri gerçek zannedip, varlığından da son derece emin olacaktır. Çünkü her insan duyu organlarına hissettirilen algılara bağımlıdır.

İngiliz felsefeci David Hume bu gerçek üzerindeki düşüncelerini şöyle ifade etmiştir:

> Çok samimi olarak, kendim dediğim şeye dahil olduğum zaman ben sıcak ya da soğuğa, ışık ya da gölgeye, aşk ya da nefrete, acı ya da lezzete dair özel bir algıya ya da başka bir şeye daima rastlarım. Ben bir algı olmaksızın herhangi bir zamanda kendimi asla yakalayamam ve asla algıdan başka bir şeyi gözleyemem.[10]

Algıların Beyinde Oluştuğu Felsefe Değil, Bilimsel Gerçektir

Materyalistler, burada anlattıklarımızın felsefi bir görüş olduğunu iddia etmektedirler. Oysa bizim "dış dünya"nın aslıyla hiçbir zaman muhatap olmadığımız bir felsefe değil, bilimsel bir gerçektir. Görüntünün ve hislerin beyinde nasıl oluştuğu, bütün tıp fakültelerinde detaylı biçimde okutulmaktadır. Başta modern fizik olmak üzere 20. yüzyıl biliminin ortaya koyduğu gerçekler, maddenin somut bir gerçekliğe sahip olmadığını, herkesin bir anlamda "beynindeki ekran"ı izlediğini açıkça göstermektedir.

Bunu, ister ateist olsun, ister budist olsun, ister başka bir görüşe ya da düşünceye sahip olsun, bilime inanan herkes kabul etmek zorundadır. Bir materyalist kendince Allah'ın varlığını inkar edebilir ama bu bilimsel gerçeği inkar edemez.

Yaşadıkları devirlerin bilim anlayışı ve bilimsel imkanları yetersiz dahi olsa, Karl Marx, Friedrich Engels, Georges Politzer ve diğerlerinin bu kadar kolay ve açık bir gerçeği kavrayamamaları, yine de şaşırtıcıdır. Ama günümüzde bilimin ve teknolojinin imkanları son derece gelişmiştir ve bu imkanlar zaten çok açık olan bu gerçeğin kavranmasını daha da kolaylaştırmaktadır. Materyalistler ise, hem kısmen de olsa bu konuyu kavramanın, hem de bu konunun kendi felsefelerini ne kadar kesin bir biçimde çökerttiğini fark etmenin verdiği büyük bir korku içindedirler.

Materyalistler Tarihin En Büyük Tuzağına Düşmüşlerdir

Türkiye'deki materyalist çevrelerde baş gösteren ve burada sadece birkaç örneğine değindiğimiz panik atmosferi, aslında materyalistlerin tarih boyunca karşılaşmadıkları kadar büyük bir hezimetle yüz yüze olduklarını göstermektedir. Maddenin aslıyla muhatap olmadığımız gerçeği, modern bilim tarafından ispat edilmiştir ve dahası çok açık, kesin ve güçlü bir biçimde ortaya konmaktadır. Materyalistler körü körüne inandıkları, bel bağladıkları, güvendikleri maddesel dünyanın, içindeki herşeyle birlikte tamamen yok olduğunu görmekte ve buna karşı hiçbir şey yapamamaktadırlar.

İnsanlık tarihi boyunca materyalist düşünce hep var oldu ve bu kişiler kendilerinden ve savundukları felsefeden çok emin bir şekilde, kendilerini yaratmış olan Allah'a cahilce baş kaldırdılar. Ortaya attıkları akıl ve bilim dışı senaryoya göre madde ezeli ve ebediydi ve tüm bunların bir Yaratıcısı olamazdı. (Allah'ı tenzih ederiz) Yalnızca kibirlerinden dolayı, Allah'ı reddederlerken maddenin mutlak varlığı olduğu yalanının ardına sığındılar. Bu felsefeden öylesine eminlerdi ki, hiçbir zaman bunun aksini ispatlayacak bir açıklama getirilemeyeceğini düşünüyorlardı.

İşte bu yüzden, maddenin aslı ile ilgili olarak bu kitapta anlatılan gerçekler bu kişileri büyük bir şaşkınlığa düşürmüştür. Çünkü burada anlatılanlar felsefelerini temelden yıkıp atmış, üzerinde tartışmaya dahi imkan bırakmamıştır. Tüm düşüncelerini, hayatlarını, kibirlerini ve inkarlarını üzerine bina ettikleri madde, ellerinden bir çırpıda uçup gitmiştir.

Allah'ın bir sıfatı, inkarcılara tuzak kurmasıdır. Kuran'da **"Onlar bu tuzağı tasarlıyorlarken, Allah da bir düzen (bir karşılık) kuruyordu. Allah, düzen kurucuların (tuzaklarına karşılık verenlerin) hayırlısıdır"** (Enfal Suresi, 30) ayetiyle bu gerçek bildirilir.

İşte Allah, maddenin aslıyla muhatap olduklarını zannettirerek materyalistleri tuzağa düşürmüş ve tarihte benzeri görülmemiş şekilde küçültmüştür. Mallarının, mülklerinin, mevkilerinin, ünvanlarının, içinde bulundukları toplumun, tüm dünyanın ve aslında sadece kopyalarıyla muhatap oldukları herşeyin aslını bildiklerini sanmışlar, üstelik bunlara güvenerek cahilce Allah'a karşı büyüklenmişlerdir. Büyük bir akılsızlık örneği sergileyip böbürlenerek Allah'a isyan

etmiş ve inkarda ileri gitmişlerdir. Bunları yaparken de güç aldıkları tek şey madde olmuştur. Ama öyle bir anlayış eksikliği içine düşmüşlerdir ki, Allah'ın kendilerini çepeçevre sarıp kuşattığını hiç düşünmemişlerdir. Allah inkarcıların anlayışsızlıkları sonucunda düşecekleri durumu Kuran'da şöyle haber vermiştir:

> **Yoksa hileli-bir düzen mi kurmak istiyorlar? Fakat (asıl) o inkar edenler hileli-düzene düşecek olanlardır. (Tur Suresi, 42)**

Bu, belki de tarihin gördüğü en büyük yenilgidir. Materyalistler kendilerince büyüklenirken, aslında büyük bir oyuna gelmişler, Allah'a karşı çirkin bir cesaret göstererek yaptıkları mücadelede kesin olarak yenilmişlerdir. **"Böylece Biz, her ülkenin önde gelenlerini -orada hileli-düzenler kursunlar diye- oranın suçlu günahkarları kıldık. Oysa onlar, hileli-düzeni ancak kendilerine kurarlar da bunun şuuruna varmazlar"** (Enam Suresi, 123) ayeti Yaratıcımıza cahilce baş kaldıran (Allah'ı tenzih ederiz) bu gibi inkarcıların nasıl bir şuursuzluk içinde olduklarını ve nasıl bir sonla karşılaşacaklarını en açık şekilde haber verir. Bir başka ayette ise bu gerçek şöyle bildirilir:

> **(Sözde) Allah'ı ve iman edenleri aldatırlar. Oysa onlar, yalnızca kendilerini aldatıyorlar ve şuurunda değiller. (Bakara Suresi, 9)**

İnkarcılar kendilerince tuzak kurmaya kalkışırlarken Allah'ın ayette bildirdiği "**şuuruna varmazlar**" ifadesiyle açıklandığı gibi, çok önemli bir gerçeği fark edememişlerdir: Yaşadıkları tüm olayların zihinlerinde muhatap oldukları kopya görüntüler olduğu ve işledikleri her fiil gibi, kurdukları tuzakların da zihinlerinde oluşan bir görüntüsüyle muhatap oldukları gerçeğini... Bu kavrayışsızlıkları sebebiyle de, Allah ile yalnız olduklarını unutarak kendi kendilerini hileli bir düzene düşürmüşlerdir.

Her dönemde olduğu gibi bu dönemde de Allah inkarcıların tüm hileli düzenlerini temelinden yıkacak bir gerçekle onları yüz yüze getirmiştir. Allah **"Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır"** (Nisa Suresi, 76) ayetiyle, bu düzenlerin daha ilk kuruldukları anda sonuçlarının yıkım olacağını da haber vermiştir. Ve müminleri de **"onların hileli düzenleri size hiçbir zarar veremez"** (Al-i İmran Suresi, 120) ayetiyle müjdelemiştir. Allah bir başka ayetinde inkar edenlerin aldanışlarını şöyle bildirir:

> **"Onların amelleri dümdüz bir arazideki seraba benzer; susayan onu bir su sanır. Nihayet ona ulaştığında bir şey bulamaz ve yanında Allah'ı bulur". (Nur Suresi, 39)**

Materyalizm felsefesi de bu ayette işaret edildiği gibi, isyan edenler için bir "serap" oluşturur; ona güvenerek ellerini uzattıklarında, herşeyin bir hayalden ibaret olduğunu anlarlar. Allah onları böyle bir serapla kandırmış, bütün bu algılar bütününü gerçeğiyle muhatap oluyorlarmış gibi göstermiştir. Profesörler, astronomlar, biyologlar, fizikçiler, ünvanları, mevkileri her ne olursa olsun maddeyi kendilerine akılsızca ilah edinmeleri (Allah'ı tenzih ederiz) sebebiyle bu oyuna gelmişler, birer çocuk gibi aldanmış ve küçük düşmüşlerdir. Beyinlerinde gördükleri kopya görüntülerin mutlak olduğunu sanarak onun üzerine felsefelerini, ideolojilerini kurmuşlar, hakkında ciddi tartışmalara girmişler, sözde "entelektüel" anlatımlar kullanmışlardır. Tüm bunlardan dolayı da kendilerini çok akıllı saymışlar, evrenin gerçeği hakkında fikir yürütebileceklerini düşünmüşler ve en önemlisi kendi sınırlı akıllarıyla Allah hakkında zanlarda bulunmuşlardır. Allah, onların içine düştükleri bu durumu bir ayetinde şöyle bildirir:

> **Onlar (inanmayanlar) bir düzen kurdular. Allah da (buna karşılık) bir düzen kurdu. Allah, düzen kurucuların en hayırlısıdır. (Al-i İmran Suresi 54)**

Dünyada bazı tuzaklardan kurtulmak mümkün olabilir; ancak Allah'ın inkar edenlere kurduğu bu tuzak öyle sağlamdır ki, asla bir kurtuluş imkanları kalmamıştır. Ne yaparlarsa yapsınlar, kime başvururlarsa vursunlar, kendilerini kurtaracak, Allah'tan başka bir yardımcı bulmaları da mümkün değildir. Allah'ın Kuran'da haber verdiği gibi, **"kendileri için Allah'tan başka bir (vekil) koruyucu dost ve yardımcı bulamayacaklardır."** (Nisa Suresi, 173)

Materyalistler böyle bir tuzağa düşeceklerini hiç beklemiyorlardı. 20. yüzyılın bütün imkanları ellerindeyken rahatça inkarda diretebileceklerini ve insanları da inkara sürükleyebileceklerini sanıyorlardı. Allah inkarcıların tarih boyunca taşıdıkları bu zihniyeti ve uğradıkları sonu Kuran'da şöyle haber vermiştir:

> **Onlar hileli bir düzen kurdu. Biz de (onların hilesine karşı) onların farkında olmadığı bir düzen kurduk. Artık sen, onların kurdukları hileli-düzenin uğradığı sona bir bak; Biz, onları ve kavimlerini topluca yerle bir ettik. (Neml Suresi, 50-51)**

Ayetlerde anlatılan gerçeğin bir anlamı da şudur: Materyalistlere sahip oldukları herşeyin sadece beyinlerindeki kopyalarıyla muhatap oldukları açıklanmış, yani ellerindeki herşey topluca yok edilmiştir. Ve onlar, aslını bildiklerini zannettikleri mallarının, fabrikalarının, altınlarının, dolarlarının, çocuklarının, eşlerinin, dostlarının, makam ve mevkilerinin, hatta kendi bedenlerinin **ellerinin arasından kayıp gittiğine şahitlik ederken, bir anlamda "yok olmuşlardır"**. Madde olmaktan çıkmış, artık birer ruh haline gelmişlerdir.

Kuşkusuz bu gerçeğin farkına varmak materyalistler için olabilecek en dehşet verici olaydır. Çünkü bu, kendi tabirleri ile onlar için henüz dünyadayken, "ölmeden bir ölüm" hükmündedir.

Allah, **"Kendisini tek olarak (ve yapayalnız) yarattığım (şu adam)ı Bana bırak"** (Müddessir Suresi, 11) ayetiyle, her insanın Allah'ın Katında aslında yapayalnız olduğu gerçeğini haber vermiştir. Bu olağanüstü gerçek daha pek çok ayette bildirilmiştir:

> **Andolsun, sizi ilk defa yarattığımız gibi (bugün de) 'teker teker, yapayalnız ve yalın (bir tarzda)' Bize geldiniz ve size lütfettiklerimizi arkanızda bıraktınız... (Enam Suresi, 94)**

> **Ve onların hepsi, kıyamet günü O'na, 'yapayalnız, tek başlarına' geleceklerdir. (Meryem Suresi, 95)**

Bu ayetlerde anlatılan gerçeğin bir manası da şudur: Maddeyi cahilce ilah edinenler, (Allah'ı tenzih ederiz) Allah'tan gelmiş ve yine O'na dönmüşlerdir. İsteseler de, istemeseler de Allah'a teslim olmuşlardır. Şimdi hesap gününü beklemektedirler ve o gün hepsi tek tek sorguya çekileceklerdir. Her ne kadar anlamak istemeseler de...

Sonuç

Buraya kadar anlattığımız konu, yaşamınız boyunca size anlatılmış en büyük gerçeklerden biridir. Maddenin aslıyla hiçbir zaman muhatap olmadığımızı ispatlayan bu konu, Allah'ın varlığının ve yaratışının kavranmasının, O'nun yegane mutlak varlık olduğunun anlaşılmasının anahtarıdır.

Bu konuyu anlayan insan, dünyanın, insanların çoğunun sandığı gibi bir yer olmadığını fark eder. Dünya, caddelerde amaçsızca dolaşanların, meyhanelerde kavga edenlerin, lüks kafelerde birbirlerine gösteriş yapanların, mallarıyla övünenlerin, hayatlarını boş amaçlara adayanların sandığı gibi aslını bildiğimiz, mutlak bir yer değildir. Bizim dünyaya dair her türlü bilgimiz, beynimizde gördüğümüz kopya görüntülerden ibarettir. Saydığımız insanların hepsi de, bu kopya görüntüleri zihinlerinin içinde seyreden birer gölge varlıktır, ama bunun bilincinde değildirler.

Bu konu çok önemlidir ve Allah'ı inkar eden **materyalist felsefeyi** en temelinden çökertir. **Marx**, **Engels**, **Lenin** gibi materyalistlerin bu konuyu duyduklarında paniğe kapılmaları, öfkelenmeleri, yandaşlarını "sakın düşünmeyin" diye uyarmaları bu yüzdendir. Aslında bu kişiler, algıların beyinde oluştuğu gerçeğini bile kavrayamayacak kadar büyük bir akli zaafiyet içindedirler. Beyinlerinin içinde seyrettikleri dünyayı "dış dünyanın aslı" sanmakta, bunun aksini gösteren apaçık delilleri ise bir türlü anlayamamaktadırlar.

Bu gaflet, Allah'ın inkarcılara vermiş olduğu akıl eksikliğinin bir sonucudur. Çünkü Allah'ın Kuran'da bildirdiği gibi, inkarcıların **"Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır**

bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır." (Araf Suresi, 179)

İçinde yaşadığımız çağda, söz konusu gerçek, bilimin ortaya koyduğu kanıtlarla net olarak ispatlanır hale gelmiş bulunmaktadır. Evrenin aslıyla muhatap olmadığımız gerçeği, dünya tarihinde ilk kez bu denli somut, açık ve anlaşılır bir biçimde izah edilmektedir.

Bu nedenle **21. yüzyıl**, insanların yaygın olarak İlahi gerçekleri kavrayacakları ve tek mutlak varlık olan Allah'a dalga dalga yönelecekleri **bir tarihsel dönüm noktası olacaktır**. 21. yüzyılda, 19. yüzyılın materyalist sapkın inançları tarihin çöplüğüne atılacak, Allah'ın varlığı ve yaratışındaki ihtişam kavranacak, mekansızlık, zamansızlık gibi gerçekler anlaşılacak, insanlık asırlardır gözünün önüne çekilen perdelerden, aldatmacalardan ve batıl inanışlardan kurtulacaktır.

Zamansızlık Gerçeği

Bu noktaya kadar anlattıklarımızla birlikte, gerçekte "üç boyutlu bir mekan"ın aslı ile muhatap olmadığımız, tüm yaşamımızı zihnimizdeki bir mekan içinde sürdüğümüz kesinlik kazanmaktadır. Bunun aksini iddia etmek, akıl ve bilimsellikten uzak bir batıl inanç olacaktır. Çünkü dışımızdaki dünyanın aslı ile muhatap olmamız mümkün değildir.

Bu durum, evrim teorisinin de temelini oluşturan materyalist felsefenin birinci varsayımını çürütür. Bu varsayım, maddenin mutlak ve sonsuz olduğu varsayımıdır. Materyalist felsefenin ikinci varsayımı ise, zamanın mutlak ve sonsuz olduğu varsayımıdır ki, bu da diğeri kadar batıl bir inanıştır.

Zaman Algısı

Zaman dediğimiz algı, aslında bir anı bir başka anla kıyaslama yöntemidir. Bunu bir örnekle açıklayabiliriz. Bir cisme vurduğumuzda bundan belirli bir ses çıkar. Aynı cisme tekrar vurduğumuzda yine bir ses çıkar. Kişi, birinci ses ile ikinci ses arasında bir süre olduğunu düşünür ve bu süreye "zaman" der. Oysa ikinci sesi duyduğu anda, birinci ses sadece zihnindeki bir hayalden ibarettir. Sadece hafızasında var olan bir bilgidir. Kişi, **hafızasında olanı, yaşamakta olduğu anla kıyaslayarak** zaman algısını elde eder. Eğer **bu kıyas olmasa, zaman algısı da olmayacaktır.**

Aynı şekilde kişi, bir odaya kapısından girip sonra da odanın ortasındaki bir koltuğa oturan bir insanı gördüğünde, kıyas yapar. Gördüğü insan koltuğa oturduğu anda, onun kapıyı açması, odanın ortasına doğru yürümesi ile ilgili görüntüler, sadece beyinde yer alan bir bilgidir. Zaman algısı, koltuğa oturmakta olan insan ile bu bilgiler arasında kıyas yapılarak ortaya çıkar.

Kısacası **zaman, beyinde saklanan birtakım bilgiler arasında kıyas yapılmasıyla var olmaktadır.** Eğer bir insanın hafızası olmasa, beyni bu tür yorumlar yapmaz ve dolayısıyla zaman algısı da oluşmaz. Bir insanın "ben otuz yaşındayım" demesinin nedeni, beyninde söz konusu otuz yıla ait bazı bilgilerin biriktirilmiş olmasıdır. Eğer hafızası olmasa, ardında böyle bir zaman dilimi olduğunu düşünmeyecek, sadece yaşadığı tek bir "an" ile muhatap olacaktır ki bu nokta çok önemlidir.

Zamansızlığın Bilimsel Anlatımı

Bu konuda görüş belirten düşünür ve bilim adamlarından örnekler vererek konuyu daha iyi açıklamaya çalışalım. Nobel ödüllü ünlü genetik profesörü ve düşünür François Jacob, *Mümkünlerin Oyunu* adlı kitabında zamanın geriye akışı ile ilgili şunları anlatır:

> Tersinden gösterilen filmler, **zamanın tersine doğru akacağı bir dünyanın** neye benzeyeceğini tasarlamamıza imkan vermektedir. Sütün fincandaki kahveden ayrılacağı ve süt kabına ulaşmak için havaya fırlayacağı bir dünya; ışık demetlerinin bir kaynaktan fışkıracak yerde bir tuzağın (çekim merkezinin) içinde toplanmak üzere duvarlardan çıkacağı bir dünya; sayısız damlacıkların hayret verici işbirliğiyle suyun dışına doğru fırlatılan bir taşın bir insanın avucuna konmak için bir eğri boyunca zıplayacağı bir dünya. Ama zamanın tersine çevrildiği böyle bir dünyada, **beynimizin süreçleri ve belleğimizin oluşması da aynı şekilde tersine çevrilmiş olacaktır.** Geçmiş ve gelecek için de aynı şey olacaktır ve dünya tastamam bize göründüğü gibi görünecektir.[11]

Beynimiz belirli bir sıralama yöntemine alıştığı için şu anda dünya üstte anlatıldığı gibi işlememekte ve zamanın hep ileri aktığını düşünmekteyiz. Oysa bu, beynimizin içinde verilen bir karardır ve dolayısıyla tamamen izafidir. Eğer hafızamızdaki bilgiler geriye doğru oynatılan filmlerdeki gibi dizilse, zamanın akışı da bizim için geriye doğru oynatılan filmlerdeki gibi olacaktır. Böyle bir durumda, geçmişi gelecek, geleceği de geçmiş olarak algılamaya başlar, hayatı şimdiki düzeninin tam tersi bir düzende yaşarız.

Gerçekte ise zamanın nasıl aktığını, ya da akıp akmadığını asla bilemeyiz. **Bu da zamanın mutlak bir gerçek olmadığını, sadece bir algı biçimi olduğunu** gösterir.

Zamanın bir algı olduğu, 20. yüzyılın en büyük fizikçisi sayılan Einstein'ın ortaya koyduğu Genel Görecelik Kuramı ile de doğrulanmıştır. Lincoln Barnett, *Evren ve Einstein* adlı kitabında bu konuda şunları yazar:

> Salt uzayla birlikte Einstein, sonsuz geçmişten sonsuz geleceğe akan şaşmaz ve değişmez bir evrensel zaman kavramını da bir yana bıraktı. Görecelik Kuramı'nı çevreleyen anlaşılmazlığın büyük bölümü, insanların **zaman duygusunun da renk duygusu gibi bir algı biçimi olduğunu** kabul etmek istemeyişinden doğuyor... Nasıl uzay maddi varlıkların olasılı bir sırası ise, **zaman da olayların olasılı bir sırasıdır.** Zamanın öznelliğini en iyi Einstein'in sözleri açıklar: "Bireyin yaşantıları bize bir olaylar dizisi içinde düzenlenmiş görünür. Bu diziden **hatırladığımız olaylar 'daha önce' ve 'daha sonra' ölçüsüne göre sıralanmış gibidir.** Bu nedenle birey için bir ben-zamanı, ya da **öznel zaman vardır.** Bu zaman kendi içinde ölçülemez. Olaylarla sayılar arasında öyle bir ilgi kurabilirim ki, büyük bir sayı önceki bir olayla değil de, sonraki bir olayla ilgili olur.[12]

Einstein'ın bu sözlerinden, zamanın ileriye doğru aktığı fikrinin tamamen bir şartlanma olduğu anlaşılmaktadır.

Einstein, Barnett'in ifadeleriyle, "uzay ve zamanın da sezgi biçimleri olduğunu, renk, biçim ve büyüklük kavramları gibi bunların da **bilinçten ayrılamayacağını göstermiş"**tir.[13] Genel Görecelik Kuramı'na göre **"zamanın da, onu ölçtüğümüz olaylar dizisinden ayrı, bağımsız bir varlığı yoktur."**

Zaman bir algıdan ibaret olduğuna göre de, tümüyle algılayana bağlı, yani göreceli bir kavramdır.

Zamanın akış hızı, onu ölçerken kullandığımız referanslara göre değişir. Çünkü insanın bedeninde zamanın akış hızını mutlak bir doğrulukla gösterecek doğal bir saat yoktur. Lincoln Barnett'in belirttiği gibi "rengi ayırt edecek bir göz yoksa, renk diye bir şey olmayacağı gibi, zamanı gösterecek bir olay olmadıkça bir an, bir saat ya da bir gün hiçbir şey değildir."[14]

Zamanın göreceliği, rüyada çok açık bir biçimde yaşanır. Rüyada gördüklerimizi saatler sürmüş gibi hissetsek de, gerçekte her şey birkaç dakika hatta birkaç saniye sürmüştür.

Konuyu biraz daha açıklamak için bir örnek üzerinde düşünelim. Özel olarak dizayn edilmiş tek pencereli bir odaya konup, burada belirli bir süre geçirdiğimizi düşünelim. Odada geçen zamanı görebileceğimiz bir de saat bulunsun. Aynı zamanda odanın penceresinden güneşin belirli aralıklarla doğup-battığını görelim. Aradan birkaç gün geçtikten sonra, o odada ne kadar kaldığımız sorulduğunda vereceğimiz cevap; hem zaman zaman saate bakarak edindiğimiz bilgi, hem de güneşin kaç kere doğup battığına bağlı olarak yaptığımız hesaptır. Örneğin, odada üç gün kaldığımızı hesaplarız. Ama eğer bizi bu odaya koyan kişi bize gelir de, "aslında sen bu odada iki gün kaldın" derse ve pencerede gördüğümüz güneşin aslında suni olarak oluşturulduğunu, odadaki saatin de özellikle hızlı işletildiğini söylerse, bu durumda yaptığımız hesabın hiçbir anlamı kalmaz.

Bu örnek de göstermektedir ki, zamanın akış hızıyla ilgili bilgimiz, sadece algılayana göre değişen referanslara dayanmaktadır.

Aynı şekilde zamanın akış hızının, farklı şartlarda herkesçe farklı olarak algılanması da zamanın psikolojik bir algıdan ibaret olduğunu kanıtlar. Örneğin, bir arkadaşınızla buluşacağınız zaman onun 10 dakikalık bir gecikmesi size bitmek bilmeyen, çok uzun bir zaman gibi gelebilir. Ya da sabah okula veya işe gitmek üzere uyanan uykusuz bir insana

uyuyacağı fazladan bir 10 dakika oldukça uzun gelebilir, hatta bu sayede uykusunun büyük bir kısmını aldığını düşünebilir. Bazı şartlarda ise bunun tam tersi söz konusudur. Öğrencilik yıllarından hatırlayacağınız gibi -40 dakikalık- adeta bir asır süren bir dersin ardından 10 dakikalık bir teneffüs çok çabuk geçebilir.

Zamanın göreceliği, bilimsel yöntemle de ortaya konmuş somut bir gerçektir. **Einstein'ın Genel Görecelik Kuramı** göstermektedir ki zamanın hızı, bir cismin hızına ve çekim merkezine olan uzaklığına göre değişmektedir. Hız arttıkça zaman kısalmakta, sıkışmakta; daha ağır daha yavaş işleyerek sanki "durma" noktasına yaklaşmaktadır.

Bunu Einstein'ın bir örneği ile açıklayalım. Bu örneğe göre aynı yaştaki ikizlerden biri Dünya'da kalırken, diğeri ışık hızına yakın bir hızda uzay yolcuğuna çıkar. Uzaya çıkan kişi, geri döndüğünde ikiz kardeşini kendisinden çok daha yaşlı bulacaktır. Bunun nedeni uzayda seyahat eden kardeş için zamanın daha yavaş akmasıdır. Aynı örnek hızı ışık hızının yüzde doksan dokuzuna yakın olan bir roketle uzayda yolculuk yapan bir baba ve dünyada kalan oğlu için de düşünülebilir; *"eğer babanın yaşı 27, oğlunun yaşı 3 olsa, 30 dünya senesi sonra baba dünyaya döndüğünde oğul 33 yaşında, baba ise 30 yaşında olacaktır."*[15]

Zamanın izafi oluşu, saatlerin yavaşlaması veya hızlanmasından değil; tüm maddesel sistemin atom altı seviyesindeki parçacıklara kadar farklı hızlarda çalışmasından ileri gelir. Zamanın kısaldığı böyle bir ortamda insan vücudundaki kalp atışları, hücre bölünmesi, beyin faaliyetleri gibi işlemler daha ağır işlemektedir. Böylelikle kişi zamanın yavaşlamasını hiç fark etmeden günlük yaşamını sürdürür.

Rölativite Teorisi ile ortaya konan bu gerçekler daha sonra pek çok bilim adamı tarafından defalarca onaylanmıştır. Bu teori ile ilgili Isaac Asimov'un tespiti şöyledir:

> Einstein'ın Rölativite teorilerinin yayınlanmasının üzerinden 84 yıl geçmiştir. Bu süre içinde teoriler birçok kez testten geçmiştir ve her defasında Einstein haklı çıkmıştır.[16]

Kuran'da İzafiyet

Modern bilimin bu bulgularının bize gösterdiği sonuç, **zamanın materyalistlerin sandığı gibi mutlak bir gerçek değil, göreceli bir algı oluşudur.** Bu konudaki önemli gerçek ise, 20. yüzyıla dek bilimin farkında olmadığı bu gerçeğin, bundan 14 asır önce indirilmiş olan Kuran'da bildirilmesidir. Kuran ayetlerinde, zamanın izafi bir kavram olduğunu gösteren açıklamalar bulunur.

Modern bilim tarafından doğrulanan, zamanın psikolojik bir algı olduğu, yaşanan olaya, mekana ve şartlara göre farklı algılanabildiği gerçeğini pek çok Kuran ayetinde görmek mümkündür. Örneğin bir insanın bütün hayatı, Kuran'da bildirildiğine göre çok kısa bir süredir:

> **Sizi çağıracağı gün, O'na övgüyle icabet edecek ve (dünyada) pek az bir süre kaldığınızı sanacaksınız. (İsra Suresi, 52)**
>
> **Gündüzün bir saatinden başka sanki hiç ömür sürmemişler gibi onları bir arada toplayacağı gün, onlar birbirlerini tanımış olacaklar… (Yunus Suresi, 45)**

Bazı ayetlerde ise insanlara zamanın sandıklarından da kısa bir sürede geçtiği şöyle bildirilir.

> **Dedi ki: Yıl sayısı olarak yeryüzünde ne kadar kaldınız?" Dediler ki: "Bir gün ya da bir günün birazı kadar kaldık, sayanlara sor." Dedi ki: "Yalnızca az (zaman) kaldınız, gerçekten bir bilseydiniz," (Müminun Suresi, 112-114)**

Başka bazı ayetlerde de, zamanın farklı ortamlarda farklı bir akış hızıyla geçtiği bildirilir:

... Gerçekten, senin Rabbinin Katında bir gün, sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir. (Hac Suresi, 47)

Melekler ve Ruh (Cebrail), ona, süresi elli bin yıl olan bir günde çıkabilmektedir. (Mearic Suresi, 4)

Gökten yere her işi O evirip düzene koyar. Sonra (işler,) sizin saymakta olduğunuz bin yıl süreli bir günde yine O'na yükselir. (Secde Suresi, 5)

Bu ayetler, zamanın izafiyetinin çok açık birer ifadesidir. Bilim tarafından 20. yüzyılda ulaşılan bu sonucun bundan 1400 yıl önce Kuran'da bildirilmiş olması ise, elbette, Kuran'ı zamanı ve mekanı tümüyle sarıp kuşatan Yüce Allah'ın indirdiğinin delillerinden biridir.

Kuran'ın daha pek çok ayetinde kullanılan üslup açıkça zamanın bir algı olduğunu ortaya koymaktadır. Özellikle de kıssalarda bu anlatımı görmek mümkündür. Örneğin Allah Kuran'da bahsedilen mümin bir topluluk olan Kehf ehlini üç yüzyılı aşkın bir süre derin bir uyku halinde tutmuştur. Daha sonra uyandırdığında ise bu kişiler zaman olarak çok az bir süre kaldıklarını düşünmüşler, ne kadar uyuduklarını tahmin edememişlerdir:

Böylelikle mağarada yıllar yılı onların kulaklarına vurduk (derin bir uyku verdik). Sonra iki gruptan hangisinin kaldıkları süreyi daha iyi hesap ettiğini belirtmek için onları uyandırdık. (Kehf Suresi, 11-12)

"Böylece, aralarında bir sorgulama yapsınlar diye onları dirilttik (uyandırdık). İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Ne kadar kaldınız?" Dediler ki: "Bir gün veya günün bir (kaç saatlik) kısmı kadar kaldık." Dediler ki: "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir..." (Kehf Suresi, 19)

Aşağıdaki ayette anlatılan durum da zamanın aslında psikolojik bir algı olduğunun önemli bir delilidir.

Ya da altı üstüne gelmiş, ıssız duran bir şehre uğrayan gibisini (görmedin mi?) Demişti ki: "Allah, burasını ölümünden sonra nasıl diriltecekmiş?" Bunun üzerine Allah, onu yüz yıl ölü bıraktı, sonra onu diriltti. (Ve ona) Dedi ki: "Ne kadar kaldın?" O: "Bir gün veya bir günden az kaldım" dedi. (Allah ona:) "Hayır, yüz yıl kaldın, böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış; eşeğine de bir bak; (bunu yapmamız) seni insanlara ibret-belgesi kılmamız içindir. Kemiklere de bir bak nasıl bir araya getiriyoruz, sonra da onlara et giydiriyoruz?" dedi. O, kendisine (bunlar) apaçık belli olduktan sonra dedi ki: "(Artık şimdi) Biliyorum ki gerçekten Allah, her şeye güç yetirendir. (Bakara Suresi, 259)

Görüldüğü gibi bu ayet zamanı yaratan Allah'ın zamandan münezzeh olduğunu açıkça göstermektedir. İnsan ise Allah'ın kendisi için takdir ettiği zamana bağımlıdır. Ayette görüldüğü gibi insan ne kadar uykuda kaldığını dahi bilmekten acizdir. Böyle bir durumda (materyalistlerin çarpık mantığında olduğu gibi) zamanın mutlak olduğunu iddia etmek, son derece akıl dışı olacaktır.

Kader

Zamanın izafi oluşu, bize çok önemli bir gerçeği göstermektedir: Bu izafiyet o kadar değişkendir ki, bizim için milyarlarca yıl süren bir zaman dilimi, bir başka boyutta sadece tek bir saniye bile sürebilir. Hatta, evrenin başından sonuna kadar geçen çok büyük bir zaman dilimi, bir başka boyutta, bir saniye bile değil, ancak bir "an" sürüyor olabilir.

İşte çoğu insanın tam olarak anlayamadığı, materyalistlerin ise anlayamayarak tümden reddettikleri kader gerçeğinin özü buradadır. Kader, Allah'ın geçmiş ve gelecek tüm olayları bilmesidir. İnsanların önemli bir bölümü ise, Allah'ın henüz yaşanmamış olayları önceden nasıl bildiğini sorarlar ve kaderin gerçekliğini anlayamazlar. Oysa "yaşanmamış olaylar", **bizim için** yaşanmamış olaylardır. Allah ise zamana ve mekana bağlı değildir, zaten bunları yaratan Kendisi'dir. Bu nedenle **Allah için geçmiş, gelecek ve şu an hepsi birdir ve hepsi olup, bitmiştir.**

Lincoln Barnett, Genel Görecelik Kuramı'nın bu gerçeğe nasıl işaret ettiğinden, *Evren ve Einstein* isimli kitabında bahsetmektedir. Barnett'e göre, varlıkları bütün anlamında ancak **"bütün yüceliğiyle kozmik bir zihin"** kavrayabilir. Barnett'in "kozmik zihin" dediği İrade, **tüm evrene hakim olan Allah'ın ilmi ve aklıdır.** Bizim bir cetvelin başını, ortasını, sonunu ve aralarındaki tüm birimleri bir bütün olarak tek bir anda kolayca görebilmemiz gibi, Allah da bizim bağlı olduğumuz zamanı başından sonuna kadar tek bir an olarak bilir. İnsanlar ise sadece zamanı gelince bu olayları yaşayıp, Allah'ın onlar için yarattığı kadere tanık olurlar.

Bu arada bazı kimselerin öne sürdüğü çarpık kader anlayışının yanlışlarına da dikkat etmek gerekir. Bu çarpık kader anlayışında, Allah'ın insanlara bir "alın yazısı" belirlediği, ama onların kimi zaman bunu değiştirdikleri gibi batıl bir inanış vardır. Örneğin ölümden dönen bir hasta için "kaderini yendi" gibi cahilce ifadeler kullanılır. Oysa kimse kaderini değiştiremez. Ölümden dönen kişi, kaderinde ölümden dönmesi yazılı olduğu için ölmemiştir. "Kaderimi yendim" diyerek kendilerini aldatanların bu cümleyi söylemeleri ve o psikolojiye girmeleri de, yine kaderlerindedir. Nitekim ayette **"... Ömür sürene, ömür verilmesi ve onun ömründen kısaltılması da mutlaka bir kitapta (yazılı)dır. Gerçekten bu, Allah'a göre kolaydır."** (Fatır Suresi, 11) diye buyrularak bunların hepsinin kaderde olduğu gerçeği bildirilmektedir. Çünkü kader Allah'ın ilmidir ve tüm zamanı aynı anda bilen ve tüm zamana ve mekana hakim olan Allah için, her şey kaderde yazılmış ve bitmiştir.

Allah için zamanın tek olduğunu Kuran'da kullanılan üsluptan da anlarız; bizim için gelecek zamanda olacak bazı olaylar, Kuran'da çoktan olup bitmiş bir olay olarak anlatılır. Örneğin, ahirette insanların Allah'a verecekleri hesabın belirtildiği ayetler, bunu çoktan olup bitmiş bir olay gibi anlatmaktadır:

> **Sur'a üfürüldü; böylece Allah'ın diledikleri dışında, göklerde ve yerde olanlar çarpılıp-yıkılıverdi. Sonra bir daha ona üfürüldü, artık onlar ayağa kalkmış durumda gözetliyorlar. Yer, Rabbi'nin nuruyla parıldadı; kitap kondu; peygamberler ve şahidler getirildi ve aralarında hak ile hüküm verildi... (Zümer Suresi, 68-69)**
>
> **İnkar edenler, cehenneme bölük bölük sevkedildiler... (Zümer Suresi, 71)**
>
> **Rablerinden korkup-sakınanlar da, cennete bölük bölük sevkedildiler... (Zümer Suresi, 73)**

Bu konudaki diğer örnekler ise şöyledir:

> **(Artık) Her bir nefis yanında bir sürücü ve bir şahid ile gelmiştir. (Kaf Suresi, 21)**
>
> **Gök yarılıp-çatlamıştır; artık o gün, 'sarkmış-za'fa uğramıştır.' (Hakka Suresi, 16)**
>
> **Ve sabretmeleri dolayısıyla cennetle ve ipekle ödüllendirmiştir. Orada tahtlar üzerinde yaslanıp-dayanmışlardır. Orada ne (yakıcı) bir güneş ve ne de dondurucu bir soğuk görürler. (İnsan Suresi, 12-13)**
>
> **Görebilenler için cehennem de sergilenmiştir. (Naziat Suresi, 36)**
>
> **Artık bugün, iman edenler, kafir olanlara gülmektedirler. (Mutaffifin Suresi, 34)**
>
> **Suçlu-günahkarlar ateşi görmüşlerdir, artık içine kendilerinin gireceklerini de anlamışlardır; ancak ondan bir kaçış yolu bulamamışlardır. (Kehf Suresi, 53)**

Görüldüğü gibi, bizim için ölümümüzden sonra yaşanacak olan bu olaylar, Kuran'da yaşanmış ve bitmiş olaylar olarak anlatılmaktadır. Çünkü Allah, bizim bağlı olduğumuz izafi zaman boyutundan münezzehtir. Allah tüm olayları zamansızlıkta dilemiş, insanlar bunları yapmış ve tüm bu olaylar yaşanmış ve sonuçlanmıştır. Küçük büyük her türlü olayın, Allah'ın bilgisi dahilinde gerçekleştiği ve bir kitapta kayıtlı olduğu gerçeği ise aşağıdaki ayette haber verilir:

> **Senin içinde olduğun herhangi bir durum, onun hakkında Kuran'dan okuduğun herhangi bir şey ve sizin işlediğiniz herhangi bir iş yoktur ki, ona (iyice) daldığınızda, biz sizin üzerinizde şahidler durmuş**

olmayalım. Yerde ve gökte zerre ağırlığınca hiçbir şey Rabbinden uzakta (saklı) kalmaz. Bunun daha küçüğü de, daha büyüğü de yoktur ki, apaçık bir kitapta (kayıtlı) olmasın. (Yunus Suresi, 61)

Materyalistlerin Endişesi

Maddenin gerçeği ile zamansızlık ve mekansızlık konularını ele aldığımız bu bölümde anlatılanlar, aslında son derece açık gerçeklerdir. Daha önce de ifade edildiği gibi bunlar kesinlikle bir felsefe ya da bir düşünce biçimi değil, **reddedilmesi mümkün olmayan bilimsel sonuçlardır.** Teknik bir gerçek olmasının dışında, akla dayalı ve mantıksal deliller de bu konuda başka alternatife imkan tanımamaktadır: **Evren**, onu meydana getiren maddeler ve içindeki insanlarla ve zamanla birlikte **bir görüntü varlıktır.** Yani aslı ile muhatap olamadığımız, zihinde yaşanan bir algılar bütünüdür.

Materyalistler bu gerçeği anlamakta zorluk çekerler. Materyalistlerin bu konuyu anlayamamalarının asıl nedeni ise, anladıklarında karşı karşıya kalacakları gerçekten bilinçaltlarında büyük bir korku duymalarıdır. Lincoln Barnett, bu konunun sadece "sezilmesinin" bile materyalist bilim adamlarını korku ve endişeye sürüklediğini şöyle belirtiyor:

> Filozoflar tüm nesnel gerçekleri algıların bir gölge dünyası haline getirirken, bilim adamları insan duyularının sınırlarını **korku ve endişe ile sezdiler.**[17]

Maddenin aslı ile muhatap olamadığı ve zamanın bir algı olduğu gerçeği anlatıldığında bir materyalist büyük bir korkuya kapılır. Çünkü madde ve zaman mutlak varlık olarak bağlandığı yegane iki kavramdır. Bunlar adeta tapındığı birer puttur; çünkü kendisinin madde ve zaman tarafından (evrim yoluyla) yaratıldığı yanılgısına inanmaktadır. (Allah'ı tenzih ederiz.)

İçinde yaşadığı evrenin, dünyanın, kendi bedeninin, diğer insanların, fikirlerinden etkilendiği materyalist filozofların, kısacası hiçbir şeyin asılları ile karşılaşamadığını hissettiğinde ise tüm benliğini bir dehşet duygusu sarar. Güvendiği, inandığı, medet umduğu herşey bir anda kendisinden uzaklaşıp kaybolur. Aslını mahşer günü yaşayacağı ve **"o gün (artık) Allah'a teslim olmuşlardır ve uydurdukları (yalancı ilahlar) da onlardan çekilip uzaklaşmıştır"** (Nahl Suresi, 87) ayetinde haber verilen çaresizliği hisseder.

Bu andan itibaren materyalist kendisini maddenin dışarıdaki aslı ile muhatap olduğuna inandırmaya çabalar, bunun için kendince "delil"ler oluşturur; yumruğunu duvara vurur, taşları tekmeler, bağırır, çağırır ama asla gerçekten kurtulamaz.

Materyalistler, bu gerçeği kendi kafalarından atmak istedikleri gibi, diğer insanların da zihninden uzaklaştırmak isterler. Çünkü maddenin gerçek mahiyeti insanlar tarafından bilindiği takdirde, felsefelerinin ilkelliğinin ve cahil bakış açılarının ortaya çıkacağının, görüşlerini anlatacak bir zemin kalmayacağının farkındadırlar. İşte burada anlatılan gerçekten bu denli rahatsız olmalarının nedeni, yaşadıkları bu korkulardır.

Allah inkarcıların bu korkularının ahirette daha da şiddetleneceğini bildirmiştir. Hesap günü Allah onlara şöyle seslenecektir:

> **"Onların tümünü toplayacağımız gün; sonra şirk koşanlara diyeceğiz ki: "Nerede (o bir şey) sanıp da ortak koştuklarınız?" (Enam Suresi, 22)**

Bunun ardından inkarcılar, dünyada aslına ulaştıklarını zannederek Allah'a şirk koştukları mallarının, evlatlarının, çevrelerinin kendilerinden uzaklaştığına ve tamamen yok olduklarına şahit olacaklardır. Allah bu gerçeği de, **"bak, kendilerine karşı nasıl yalan söylediler ve düzmekte oldukları da kendilerinden kaybolup-uzaklaştı"** (Enam Suresi, 24) ayetiyle haber vermiştir.

İnananların Kazancı

Maddenin mutlak olmadığı ve zamanın bir algı olduğu gerçeği, materyalistleri korkuturken, inananlar için tam aksi gerçekleşir. Allah'a iman eden insanlar maddenin ardındaki sırrı kavradıklarında büyük bir sevinç duyarlar. Çünkü bu gerçek her türlü konunun anahtarıdır. Bu kilit açıldığı anda tüm sırlar açığa çıkar. Kişi normalde belki anlamakta zorluk çektiği pek çok konuyu bu sayede rahatlıkla anlar hale gelir.

Daha önce de ifade edildiği gibi ölüm, cennet, cehennem, ahiret, boyut değiştirme, sonsuzluk gibi konular böylece anlaşılmış ve "Allah nerede?", "Allah'tan önce ne vardı?", "Allah'ı kim yarattı?", "Kabir hayatı ne kadar sürecek?", "Cennet ve cehennem nerede?", "Cennet ve cehennem şu an var mı?" gibi önemli sorular da kolayca yanıtlanmış olur. Ve Allah'ın tüm bir evreni nasıl bir sistemle yoktan var ettiği kavranır. Hatta öyle ki bu sır sayesinde **"ne zaman" ve "nerede" gibi sorular da anlamsız hale gelir.** Çünkü ortada ne zaman, ne de mekan kalır. Mekansızlık kavrandığı takdirde cennet, cehennem, dünya hepsinin aslında **aynı yerde olduğu** da anlaşılır. Zamansızlık kavrandığı takdirde ise her şeyin **tek bir anda olduğu** fark edilir; hiçbir şey için beklenmez, zaman geçmez, her şey zaten olup, bitmiştir. **Yani sonsuzluk aslında başlamış durumdadır.**

Bu sırrın kavranmasıyla birlikte, **dünya inanan insan için cennete benzemeye başlar.** İnsanı sıkan her tür maddesel endişe, kuruntu ve korku kaybolur. İnsan, tüm evrenin tek bir Hakimi olduğunu, O'nun tüm maddesel dünyayı dilediği gibi yarattığını ve yapması gereken tek şeyin O'na yönelmek olduğunu kavrar. Artık o, **"her türlü bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturulmuş olarak"** (Al-i İmran Suresi, 35) Allah'a teslim olmuştur.

Bu sırrı kavramak, dünyanın en büyük kazancıdır.

SAYIN ADNAN OKTAR'IN ZAMAN VE MEKAN HAKKINDAKİ AÇIKLAMALARI

MUHABİR: Zaman ve mekân dersem ne diyeceksiniz?

ADNAN OKTAR: Bakın benim bir klasik anlatımım vardır, yine anlatayım. Şimdi fincanı sehpaya vurduğumda bir ses duydunuz.

MUHABİR: Evet

ADNAN OKTAR: Bir daha vuruyorum; iki zamanı, yani iki olay iki anı kafanızda kıyasladınız. Bu aradaki farka siz zaman dediniz. Yani, bu bir inanç; aslında tek bir an var, tek bir anın içerisinde bunlar oldu. Yani, tamamen bir inançtır. Serbest uzayda, boş uzayda Einstein'da söylüyor bunu; zaman diye bir şey yok. Zaman ve mekân tamamen görecelidir yani, algıya bağlı olan bir şey. Zaman olmadığı için, tek bir an olduğu için, tek bir anın içinde her şey yaratılıp bitti. Yani, bütün sonsuz hayat tek bir anın içinde olup bitmiştir. Ama Allah onu algı olarak, bir inanç olarak bize veriyor. Beynin bir inancı bu, bir kıyasla meydana gelen beyindeki mantığın oluşturduğu bir sistem. Yoksa zaman yok, yani, teknik olarak da mümkün değil zaman diye bir şeyin olması. Tek bir an var...

ADNAN OKTAR: İşte tek bir tane an var, her şey onun içinde oluyor. Yani, bizim geçmişimiz, kâinatın ilk patlaması, o Big Bang denen olay, 15 milyar yıl geçmesi. 15 milyar Allah Katında 15 saniye bile değil, 15 salise bile değil; hemen olup bitmiştir.

MUHABİR: Sabit ve değişmez değil o zaman, zaman, sabit ve değişiyor mu?

ADNAN OKTAR: Tabi, algıya bağlı, mesela şu an daha Hitler'i yeni gören varlıklar olabilir. Hitler'in doğumunu daha yeni gören insanlar olabilir. Mesela, Napolyon'u daha yeni gören, daha yeni onun ordularını gören insanlar olabilir. Yani, tamamen algıya ve o andaki varlıklara, onun sunumuna bağlı olan bir şeydir bu.

MUHABİR: O zaman, zaman kavramı tamamen bir ansa bizim için yaşadığımız gün, yaşadığımız yıl, yaşadığımız yüzyıl da tamamen bir anın içinde yaşanıyor.

ADNAN OKTAR: Tabi.

MUHABİR: Şöyle düşünebilir miyiz, bir odaya kapatalım bir kişiyi; Güneş'i sahte olarak doğurup batırtalım ve saat sürecini, saat kavramını ortadan kaldıralım. Bu sizin belgesellerinizde çok güzel anlatılmış. Biraz açalım mı?

ADNAN OKTAR: Evet, kesin kavrayamaz. Yani, her şeyi söyleyebiliriz. Mesela, bir insanı uyutsak, yani, suni olarak narkozla uyutsak 4 sene geçti desek o kişiye. Yani 4 yıl sonrasının gazetelerini göstertsek, kupürlerini göstertsek, 'sen baygındın' desek, buna kesinlikle inanır. Çok makul görür.

MUHABİR: Evet oldukça enteresan bir konu; peki insanlar bu konuyu nasıl değerlendiriyorlar, yani zaman her şeyin ilacıdır gibi bir kavram var, bir cümle var.

ADNAN OKTAR: Evet

MUHABİR: Zaman her şeyin ilacıdır, cümlesini kurarken yine o kafalarında yarattığı sadece o inanca göre mi hareket ediyorlar?

ADNAN OKTAR: Yani, bazen tabi bazı üzüntüler oluyor, bazı korkular oluyor, zaman onları unutturuyor. Zamanın içinde onlar geçip gidiyor; ama o bir algı olarak beynine veriliyor. Onu unutturan da Allah onlara; zaman yoksa bir şeye ilaçlık yapmaz.

MUHABİR: Evet.

ADNAN OKTAR: Yani o bir sebep, ilaç olarak etki ediyor orada. Zamanı, o şahıs bir sebep, bir nevi ilaç olarak kullanmış oluyor. Ve o ilacın etkisiyle o meydana gelmiş oluyor.

MUHABİR: Evet, çok enteresan konular ben de sizin sayenizde öğreniyorum hocam. Şimdi o kadar çok gelen sorular ve bunların değerlendirmeleri var ki; zaman-mekân maddeyle birlikte yaratıldı.

ADNAN OKTAR: Evet doğru

MUHABİR: Bunu biraz açalım mı?

ADNAN OKTAR: İlk önce, 15 milyar yıl önce; bilim adamları diyorlar ki: 'Ne zaman vardı ne mekân vardı' diyorlar. Fakat açıklayabilmek için ilk madde şöyle diyorlar: Sıfır hacim, sıfır hacim, yani yokluk. Sonsuz yoğunlukta bir şey vardı diyorlar. Bunun patlamasıyla kâinat meydana geldi diyorlar. Yani, Kuran'ın açıklamasını kabul etmiş oluyorlar. Kuran'da kâinatı yokluktan var ettiğini anlatıyor Cenab-ı Allah. Kuran'ın dediğine geldiler sonunda. Ve bir anda oluşmuştur bu. Bu patlamayla beraber anında zaman ve mekân da oluşmuştur. Yani, saniyeler hesabıyla hatta saliseler hesabıyla daha kısa bir zaman içerisinde kâinat hemen biçimlenmiştir. Bu olaydan sonra zaman başlamıştır. Daha önce bir zaman yok, daha önce mekân da yok.

MUHABİR: Hiçbir şey yok.

ADNAN OKTAR: Yok, sadece Allah var.

MUHABİR: Sonrasında da zaman-mekan içerisinde yaşıyoruz, hayatımız bizim için hazırlanmış bir tiyatro sahnesi olarak nitelendirelim. Biz, hep kaderimizi yaşıyoruz. (*Sayın Adnan Oktar'ın Kanal 35 TV (İzmir) Röportajından, 25 Ocak 2009*)

ADNAN OKTAR: Renk diye bir şey zaten yok, renk, o cisimlerden gelen dalgaları beynimiz bu şekilde yorumladığı için oluşuyor. Mesela mavi renk, yeşil renk, kırmızı renk, dışarıda öyle bir renk yok. Bilim adamlarının hepsi kendileri de öyle söylüyorlar, böyle bir şey yok diyorlar dışarıda. Dışarıda ses de yok, ışık da yok. Mesela Güneş ne kadar parlak, adamın gözünü alıyor, öyle bir konu yok. Güneş simsiyah karanlıktır. O gelen dalgaları bizim beynimiz ışık olarak yorumluyor. Allah öyle yaratmış, çok çok büyük bir mucizedir bu. Mesela ses, dışarıda çıt yoktur. Yani radyo dalgaları nasıl dışarıda böyle oluyor, ancak radyoya geldiğinde ses haline geliyor, değil mi? Mesela televizyon dalgaları da var ama kimse dışarıda ne görüntü görüyor, ne ses duyuyor. Şu an bütün kanalların yayını var, şu an burada geziniyor, ama göremiyoruz, duyamıyoruz, nasıl oluyor? Ancak televizyon cihazına geldiğinde o ses haline geliyor. İşte vücudumuz da böyle bir cihaz gibi. Görüntü geliyor, görüntü televizyon gibi görüntü haline geliyor, elektrik akımı olarak geliyor, görüntü haline geliyor. Ses geliyor, sesin elektriği geliyor, elektriği beynimiz sese çeviriyor, ondan sonra kainat meydana geliyor, ne kadarcık yerde meydana geliyor? Şu kadarcık yerde meydana geliyor; mercimek kadardır. Bütün bu alemi orada yaşıyoruz. Böyle yaşayan insanların Allah'a tevekkül edememesi, Allah'a inanamaması, Allah'ın yarattığı bu sanatı görememeleri ahir zamanda çok büyük bir mucizedir. Mesela bütün teknik aletler her şey beyinde yaratılıyor. Mesela şu fincan beynin içinde yaratılıyor. Yani dışarıda fincan saydam bir varlık olarak, yani görünmeyen bir varlık olarak var. Adamlar oturmuş fabrikadan bahsediyor, fabrikada yapılıyor diyorlar. Yani saydam, ışığı olmayan bir madde var dışarıda bakın. Bakın saydam, ışığı yok, rengi yok, bir şey var dışarıda. Bunu biz beynimizde görüyoruz, ışıklı hale gelen, görüntülü hale gelen biziz, yani fabrika bunu boyamıyor, Allah boyuyor. Allah ses haline getiriyor, görüntü haline

getiriyor beynimizde meydana getiriyor. Dışarıdaki yapısı onların hiçbir işine yaramaz. Yani çünkü saydam, renksiz bir şey. Allah mucize olarak beynimizde bütün kainatı sonsuz genişlikte ve büyüklükte yaratıyor. Kendisine sevgiyi de beynimizde yaratıyor, kendisinden korkumuzu da beynimizde yaratıyor, çok çok harika bir alemdir insan. Hatta ben bir kudsi hadiste hatırladığım kadarıyla "Ben yere göğe sığmadım" diyor Cenab-ı Allah "ama mümin kulumun kalbine sığdım" diyor. İşte bu her şeyi ben sizin içinizde yaratıyorum, dışarıda var alem ama gerçeğini ben sizin içinizde yaratıyoruma işaret eden bir izahtır. Ama derin düşünen, derin anlayan içindir bu tabi. (*Sayın Adnan Oktar'ın ÇAY TV Röportajından, 8 Nisan 2009*)

Sonsuzluk Başlamış Durumda

Kitabın zamansızlık bölümünde, tüm bilgilerimizin hafızada saklı olduğundan söz etmiştik. İnsanın sahip olduğu her türlü bilginin, yaşadığı her olayın, karşılaştığı her detayın, hayatı boyunca gördüğü, duyduğu, bildiği, hissettiği her şeyin bu hafızada depolandığını, zamana ait hislerin de aynı şekilde hafızadaki bir bilgi olduğunu söylemiştik. Şimdi de hafıza kavramını biraz daha derinlemesine inceleyeceğiz.

Allah'ın Sonsuz Hafızası ve İnsanın Sınırlı Hafızası

Kitap boyunca anlatıldığı gibi biz 5 duyumuzla hisseder ve yaşarız. Beş duyumuzun izin verdiği şeyleri algılar, bunun dışına hiçbir zaman çıkamayız. İçinde yaşadığımız zamanı ve mekanı da böyle algılarız. Beynimiz 5 duyuyla bir varlığı tespit edemiyorsa, o varlık için "yok oldu" deriz. Buna bağlı olarak hafızamız hangi olayı ya da görüntüyü veya algıyı muhafaza ederse o bizim için vardır yani diridir, neyi de unutursa artık o bizim için yoktur. Diğer bir deyişle hafızamızda olmayan varlıklar ve olaylar bizim için ölmüştür, geçmiştir, yok olmuştur.

Fakat bu, yalnızca insanlar için geçerli bir durumdur; çünkü yalnızca insanların hafızası sınırlıdır. Allah'ın hafızası ise her şeyin üstündedir, sınırsız ve sonsuzdur. Ancak burada şunu da belirtmek gerekir: "Allah'ın hafızası" kavramının kullanılması yalnızca konuyu açıklayabilmek amaçlıdır, yoksa iki hafıza arasında herhangi bir kıyas ya da benzetme yapılması asla mümkün değildir. Allah, her şeyi yoktan var eden ve her şeyi en ince ayrıntısına kadar bilendir.

Allah Kuran'da Kendisi'ni bazı sıfatlarıyla tanıtmıştır. Bunlardan birisi de Hafız yani "yapılan bütün işleri ayrıntılarıyla tutan, koruyan" sıfatıdır ve bu kelimenin ardında çok önemli sırlar gizlidir.

"Levh-i Mahfuz"

Allah Katında her şey yalnızca tek bir anda olup bitmiştir. İşte dünya var olduğundan beri gerçekleşen olaylar da bu tek bir ana sığmaktadır. Ve bu ana dair tüm bilgiler, Allah Katında bir "Kitap"ta saklanmaktadır. Kuran'da, Levh-i Mahfuz olarak isimlendirilen "Ana Kitap"ta her şeyin bilgisinin bulunduğu belirtilmektedir:

> **Şüphesiz o, Bizim Katımızda olan Ana Kitap'tadır; çok yücedir, hüküm ve hikmet doludur. (Zuhruf Suresi, 4)**
>
> **... Kitabın anası O'nun Katındadır. (Rad Suresi, 39)**
>
> **... Katımızda (bütün bunları) saklayıp-koruyan bir kitap vardır. (Kaf Suresi, 4)**
>
> **Gökte ve yerde gizli olan hiçbir şey yoktur ki, apaçık olan bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) olmasın. (Neml Suresi, 75)**
>
> **(Önlerine) Kitap konulmuştur; artık suçlu-günahkarların, onda olanlardan dolayı dehşetle-korkuya kapıldıklarını görürsün. Derler ki: "Eyvahlar bize, bu kitaba ne oluyor ki, küçük büyük bırakmayıp her**

şeyi sayıp-döküyor?" Yapıp-ettiklerini (önlerinde) hazır bulmuşlardır. Rabbin hiç kimseye zulmetmez. (Kehf Suresi, 49)

Allah başka ayetlerinde de dünyada insanların yaşadıkları tüm olayların, içlerinden geçen tüm düşüncelerin, başlarına gelen her şeyin bu kitapta olduğu gerçeğini şöyle haber verir:

Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki, Biz onu yaratmadan önce, bir kitapta (yazılı) olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre pek kolaydır. (Hadid Suresi, 22)

İşte kainat yaratıldığından beri var olan canlı cansız her şeyi, gerçekleşen her olayı Allah yaratmaktadır ve dolayısıyla O'nun bilgisi dahilindedir; yani tüm bunlar "Allah'ın hafızası"ndadır. Levh-i Mahfuz da Allah'ın Hafız sıfatının bir tecellisidir.

Bu durumda karşımıza çok önemli bir gerçek çıkmaktadır: Allah'ın hafızası sonsuzdur, o halde onda var olan hiçbir şey yok olmaz. Diğer bir deyişle Allah'ın yarattığı hiçbir canlı ölüp kaybolmaz, hiçbir çiçek solup yok olmaz, hiçbir içecek bitmez, hiçbir süre geçmez, hiçbir yiyecek tükenmez... Allah her an yaratmaktadır ve her şey ezelde yaratılmış ve "sonsuzluğa kilitlenmiş"tir.

Peki "sonsuzluğa kilitlenmek" ne demektir?

Bunu şöyle de açıklayabiliriz: Her varlığın ve olayın yaratıldığı anda aslında onun için sonsuzluk da başlamıştır. Örneğin bir çiçek yaratıldığında aslında bir daha yok olmamak üzere yaratılmıştır. Bu varlığın ya da nesnenin insanın görüntüsünden çıkması, insanın hafızasından silinmesi onun yok olması, ölmesi anlamına gelmez. Önemli olan Allah'ın hafızasındaki, Allah'ın Katındaki halidir. Ve Allah'ın hafızasında bu canlının varoluşu da, yaşamı boyunca geçirdiği anlar da, ölümü de mevcuttur.

Allah, varlık verdiği her şeyi sonsuz olarak yaratmıştır. Var olan şeyler için artık sonsuz yaşam başlamıştır. Fakat bunu iyi anlayabilmek için tek tek varlıklar ve olaylar üzerinde düşünmekte yarar vardır. Ancak bu örneklere geçmeden önce bir konuya daha değinmek gerekir: Burada anlatılanlar, kuşkusuz bir insanın yaşamında karşılaşabileceği en büyük ilimlerden biridir. Sonsuzluk kavramıyla ilgili bu gerçekleri çoğu insan ilk kez duyuyor, ilk kez düşünüyor olabilir. Önemli olan şudur; Allah Kuran'da yalnızca **"içten Allah'a yönelen"** kimselerin öğüt alabileceğine dikkat çekmektedir. Yani samimi kalple Allah'tan yardım dileyen, O'nun sonsuz kudretini takdir etmeye çalışan, Rabbimiz'in büyüklüğünü kavramak için çaba gösteren insanlar burada anlatılan gerçeklerden de öğüt alacak ve bu gerçekleri kavramaya başlayacaklardır.

Sonsuzluk İçinde İnsanlar

Allah'ın Halık ismi "Her şeyin varlığını ve varlığı boyunca görüp geçireceği halleri, hadiseleri tayin ve tespit eden, ve ona göre yaratan, yokluktan var eden" anlamındadır. Allah Halık sıfatıyla insanları daha ilk başta anne karnında yarattığı andan itibaren onlar için sonsuzluk da başlamıştır. İnsan anne karnında geçirdiği gelişim evrelerini elbetteki hatırlamaz ancak bunun her karesi Allah Katında mevcuttur ve kesinlikle kaybolmaz. Aynı şekilde insanın ilk bebeklik ve büyüme evreleri de insanın kendi hafızasından silinir. İnsan, Allah göstermediği sürece, artık bu kareleri göremez, bazılarını da sadece hatıra olarak bilir. Yaşadığı an içinde gördüğü şeyler ise, yalnızca kendisine hissettirilen algılardır. Fakat Allah'ın sonsuz hafızasında her şey olduğu gibi durmaktadır. İnsanların yaşadıkları olaylar, başlarından geçen hadiseleri ve hayatlarındaki her türlü detayı Allah yaratmıştır ve hiçbiri yok olmaz. **"... Bu, Allah'ın göklerde ve yerde ne varsa tümünü bildiğini ve Allah'ın gerçekten her şeyi bilen olduğunu bilmeniz içindir."** (Maide Suresi, 97) ayetinde bildirildiği gibi, en küçük ayrıntıya kadar Allah Katında muhafaza edilir.

Örneğin Hz. Adem (as) peygamberin dünyaya gönderilmeden önce cennette yaratılmasına, orada imtihan edilmesine ait tüm detaylar Allah Katındaki Ana Kitap'ta durmaktadır. Allah'ın Hz. Adem (as)'ı henüz balçıktan yarattığı hali de,

meleklerin Hz. Adem (as)'a secde etmeleri de, onun cennetten çıkarılışı da, dünyaya gönderildiği an da, dünyada başından geçen olaylar da tüm ayrıntılarıyla şu an canlı olarak durmaktadır. Hiçbiri yok olmuş değildir, en küçük detayına kadar her şey şu an Allah Katında canlı olarak mevcuttur.

Bir başka örnek olarak, çok sevdiği kedisi öldüğü için üzülen bir insan düşünün. Aslında o insanın kedisinin ölüm anındaki hali Allah Katında sonsuza kadar var olduğu gibi, o kedinin yavru halindeki en sevimli görüntüsü de, doğumundan o ana kadar geçen bütün halleri de Allah Katında canlı olarak mevcuttur. Ayrıca kedinin sahibinin işteyken veya yanında değilken göremediği halleri de Allah Katında canlı olarak saklanmaktadır. Dolayısıyla hiçbir varlık ölerek yok olmaz. Hepsi Allah Katında her halleriyle canlı olarak sonsuza kadar dururlar.

Aynı şekilde Hz. Süleyman (as)'ın Kuran'da bildirilen, atının ayağını okşama anı sonsuza kadar Allah Katında durmaktadır. Daha sonra atların perde arkasında kayboluşu, ardından Hz. Süleyman (as)'ın Sebe Melikesi'ne mektup göndermesi, mektubun Melike ve yanındaki askerler tarafından okunduğu an, Melike'nin Hz. Süleyman (as)'ın sarayına gelişi ve sarayın zeminini "derin bir su" sanışı, ve o esnada Kuran'da bildirildiği gibi **"Ben Süleyman'la birlikte alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum"** (Neml Suresi, 44) şeklindeki konuşması, şu an halen vardır ve sonsuza kadar da var olacaktır.

Bu örnekler üzerinde biraz daha derinlemesine düşünelim ve daha da detaylara inelim. Hz. Nuh (as) döneminde bir adamın gömleğinin söküldüğünü ve daha sonra bunu bir terzinin diktiğini farz edelim. İşte o adamın gömleği, bu gömleğin ilk yapıldığı tezgah, daha sonra gömleğin sökülmeden önceki hali ve tekrar dikildikten sonraki hali ve hatta o gömleği diken terzinin gömleği dikmek için iğneyi kullandığı her saniye, daha sonra bu gömleğin tamamen kullanılmaz hale gelişi, kısacası gömleğin varlık alemine geldiği andan itibaren geçirdiği her aşama, her saniye, her an Allah Katında muhafaza edilmektedir. O gömlek şu an hala tezgahta dokunmaktadır, o gömlek şu an hala dikilmektedir ve o gömlek şu an hala Hz. Nuh (as) dönemindeki sahibi tarafından giyilmektedir.

Bir de evinizdeki antika saat üzerinde düşünmeye başlayalım. O saatin bundan 200 yıl önce yapılış aşamaları, saatin içinde kullanılan tek bir telin yapılış aşamaları, saatin akrep ve yelkovanının içine yerleştirilişi, daha sonra bu saatin bir dükkana satılması ardından bir müşterinin onu alması, sonra bu saatin bozulup bir eskiciye verilmesi, sizin dedenizin dedesinin bu saati satın alması, ardından saatin dedenize ve ondan sonra babanıza ve sonra da size miras kalması, sizin o saati evinizin güzel bir köşesine yerleştirmeniz, daha sonra karşısına geçip "ne güzel durdu" diye düşünmeniz kısacası o saatle ilgili olarak ilk var olduğu andan itibaren (yüzlerce yıl) an an meydana gelen her olay Allah Katında durmaktadır. O saat şu an çalışmaktadır ve yine saat aslında şu an bozulmuştur, saat şu an sizin tarafınızdan o köşeye yerleştirilmektedir ve saat aslında şu an dedenizin dedesi tarafından satın alınmaktadır. Bunların tümü hiç eksiksiz olarak Allah'ın hafızasında mevcuttur. Üstelik bu antika saatin yalnızca geçmişi değil, bundan sonra geçireceği, fakat size göre gelecekte gerçekleşeceği için bilemediğiniz her türlü olay da Allah Katında bilinmekte ve muhafaza edilmektedir. O saatin bundan 40 sene sonra sizin çocuğunuzun evinin uygun bir yerine yerleştirilişi de, o saatin bundan 300 sene sonra tamamen çürüyüp bozulması ve insanların görüşünden uzaklaşması da Ana Kitap'ta yazılıdır.

Nitekim bir ayette, **"O, önlerindekini de, arkalarındakini de bilir. Onlar ise, bilgi bakımından O'nu kavrayıp kuşatamazlar"** (Taha Suresi, 110) diye buyrularak Allah'ın bu ilmine de dikkat çekilmektedir. (Doğrusunu Allah bilir.) Çünkü Allah her varlığın an be an, öncesini-sonrasını yani ayetteki ifadeyle **"önlerindekini de arkalarındakini de"** her aşamasıyla bilmektedir. Ayette **"Şüphesiz, yerde ve gökte Allah'a hiçbir şey gizli kalmaz"** (Al-i İmran Suresi, 5) denilerek bu gerçek bir kez daha hatırlatılmaktadır.

Tüm Olaylar "Şu An"da Gerçekleşmektedir!

Allah Katında her olayın tek bir anda meydana geldiği gerçeğini şöyle bir örnekle de açıklayabiliriz: Karşınızda büyük bir şehrin tablosunun bulunduğu düşünün. Tabloda şehrin caddeleri, sokakları, bu sokaklarda ilerleyen araçlar, sağa

sola dizilmiş binalar ve insanlar çizilmiş olsun. Ve yine bu tabloda, şehrin bir ucundan diğer ucuna ulaşmaya çalışan bir adamın görüntüsünün de çizildiğini farz edin. Şimdi bu adam için şehrin bir ucundan diğerine kadar olan mesafe belirli bir uzaklıktadır ve bu uzaklığı aşabilmesi için de belirli bir zaman gerekmektedir. Adam ancak bu tam olarak bilemediği zaman sonunda istediği yere ulaşmış olacaktır. Aynı anda iki yerde birden olması mümkün değildir. Ama bu durum düz bir satıhtaki bu tabloya dışarıdan bakan bir kişi olarak sizin için geçerli değildir. Siz tabloya ilk bakışta şehrin bir ucundan diğerine kadar olan her şeyi tek bir anda görebilirsiniz, üstelik bunun için bir zamana da ihtiyacınız yoktur.

İşte bu örnekte anlatılan durum belirli bir boyutta yaşayan biz insanlar için de geçerlidir. Bizim için bir yerden başka bir yere ulaşmak ancak bir zamanın geçmesi ve enerjinin harcanması ile mümkün olabilir. Ama tüm bu boyutları yaratan ve tüm bunların üstünde tüm eksikliklerden münezzeh olan Allah için yarattığı evren ve onun içindeki dünya üzerindeki tüm olaylar tek bir anda gerçekleşir.

İkinci önemli gerçek ise tüm bu olayların birbiriyle **aynı anda** gerçekleşiyor olmasıdır. Çünkü daha önce de ifade edildigi gibi Allah Katında zaman yoktur, her şey bir anda olup bitmektedir.

Hz. Adem (as) peygamber aslında **şu an** balçıktan yaratılmaktadır, **şu an** melekler Hz. Adem (as)'a secde etmektedir, **şu an** Hz. Adem (as) cennetten çıkarılmış ve dünyaya gönderilmiştir. Üstelik sözü edilen "an", şu saniye yani sizin bu satırları okuduğunuz andır.

Şimdi bu konuyu daha da pekiştirmek için bir başka örnek daha verelim; Hz. Musa (as)'ı düşünelim. Annesinin daha bebekken Hz. Musa (as)'ı sandığın içine koyup suya bıraktığı an halen mevcuttur, o hali kaybolmamıştır ve sonsuza kadar da duracaktır. Allah Katında Hz. Musa (as)'ın Firavun'a gittiği ve tebliğ yaptığı an mevcuttur ve aslında tam **şu an** Hz. Musa (as) Firavun'un karşısındadır, ama aynı zamanda **şu an** Hz. Musa (as) Kutsal Vadi Tuva'da Allah'tan vahiy almaktadır ve yine **şu an** Hz. Musa (as) yanındaki İsrailoğullarıyla birlikte Firavun'un adamlarından uzaklaşmaktadır, şu an Hz. Musa Peygamber (as) asasıyla denize vurmakta ve denizi yarmaktadır ve sonsuza kadar da denizin yarılması Allah'ın hafızasında mevcut olarak kalacaktır.

Hz. Meryem'in Hz. İsa (as)'a hamile kalması, hurma ağacının altında doğum yapması, sonra kavmine dönmesi ve Hz. İsa (as)'ın henüz beşikteyken kavmin insanları ile konuşması, ardından Hz. İsa (as)'ın havarilerine **"Allah Katında benim yardımcılarım kimlerdir?"** diye sorması ve Hz. İsa (as)'ın Allah Katına yükseltilmesi de sizin şu an içinde bulunduğunuz anda gerçekleşmektedir. Üstelik yalnızca geçmişe dair bize bildirilen olaylar değil, geçmişle ilgili bize bildirilmeyen ve gelecekte olacağı için henüz bilmediğimiz olaylar da aslında şu andadır. Hz. İsa (as)'ın yaşamı boyunca geçirdiği her saniye, havarilerine Allah'ın dinini tebliğ etmesi, Allah'ın tespit ettiği bir sürede yeryüzüne tekrar gönderilişi, insanlara Kuran'ı tebliğ edişi ve hatta bu tebliği sırasında yaptığı her konuşma, daha sonra ölümü ve hesap günü diriltilmesi, cennetin girişinde melekler tarafından "Selam" sözleriyle karşılanması da aslında tam bu anda meydana gelmektedir.

Aynı durum bundan 3000 sene önce yaşayan bir insan için de geçerlidir. M.Ö. 3000 yıllarında öğle vakti bir ağacın altında oturup manzarayı seyreden adamın eline bir uç uç böceği konması, adamın o böceği inceleyerek Allah'ı tesbih etmesi, daha sonra böceğin uçarak yuvasına doğru gitmesi, uç uç böceğinin yumurtadan çıkışından ölümüne kadar olan bütün halleri Allah Katında hıfz edilmiştir ve dolayısıyla hepsi tek bir anda yani sizin bu satırları okuduğunuz şu anda gerçekleşmektedir.

Tüm bu örneklerin karşımıza bir kez daha çıkardığı gerçek şudur: Hiçbir an, hiçbir kare, hiçbir olay, hiçbir varlık yok olmamıştır ve olmayacaktır. Nasıl televizyonda izlediğimiz bir film, film şeridine kaydedildiyse, çeşitli karelerden oluşuyorsa ve bu kareleri bizim görmememiz onların olmadığı anlamına gelmiyorsa, bizim "geçmişte yaşanmış" veya "gelecekte yaşanacak" dediğimiz olaylar için de aynı şey geçerlidir.

Fakat bu noktanın yanlış anlaşılmaması çok önemlidir. Bu sahnelerin hiçbiri bir hatıra ya da bir anı gibi veya hayal gibi değildir. Bunların tümü, aynen şu an yaşadığınız an gibi canlıdır. Her şey diri olarak korunmaktadır. Biz yalnızca

Allah bize bu algıları vermediği için onları geçmiş, bitmiş olaylar olarak görürüz. Ve Allah dilediği an bize bu görüntüleri gösterebilir, bu olaylara ait algıları vererek bize de bu olayları yaşatabilir.

Geçmiş, Şimdi ve Gelecek Aslında Aynı Zamandır

Buraya kadar anlatılanlardan anlaşıldığı gibi, şu ana kadar yeryüzünde yaşanmış tüm olaylar Allah Katında tek bir anda yaşanmaktadır. Hz. Musa (as)'ın, Hz. İbrahim (as)'ın, Hz. Eyüb (as)'ın, Hz. Nuh (as)'ın, Hz. Süleyman (as)'ın, Hz. Muhammed (sav)'in ve diğer peygamberlerin hayatlarından verilen örnekler de, onların yaşadıkları olayların zamanıyla bizim içinde yaşadığımız zaman da aynıdır ve bizim torunlarımızın hatta onların torunlarının ve kıyamete kadar yaşayacak tüm insanların hayatları da aynı zamanda sürdürülmektedir. Üstelik bu insanlar içinden Allah'a iman edenler şu anda cennettedirler, inkarcılar ise şu an cehennemde azap çekmektedirler.

Peygamberimiz (sav)'in yaşadığı olayların hiçbiri kaybolmamıştır, sonsuza dek Allah Katında duracaktır. Bu olaylar bize 1400 sene önce olmuş gibi algılatılmaktadır, ama aslında **şu an** Peygamberimiz (sav) Miraç'tadır, şu an yanındaki arkadaşıyla beraber mağaraya sığınmıştır. Ve Peygamberimiz (sav) **şu an** Bedeviler'e tebliğ yapmaktadır. Bu olaylar yaşanmış ve bitmiş olaylar değildir. Tam tersine sonsuza kilitlenmiş, yok olması mümkün olmayan hadiselerdir. Ancak bunların hiçbiri bizim hafızamızda olmadığı ya da canlandırılmadığı için biz görmüyor, tanık olmuyor ya da yaşamıyoruz.

Aynı durum tarih boyunca yaşanmış tüm olaylar ve yaşamış tüm insanlar için de geçerlidir. Eski Yunan'da felsefe yapan filozoflar, Sümerler zamanında çivi yazısını bulanlar, Mısır kraliçesi Kleopatra, rönesans sanatçıları, 19. yüzyıl bilim adamları veya 20. yüzyılın diktatörleri ve bunlar gibi diğer devirlerde yaşamış tüm insanlar hatta büyükbabanız, onun büyükbabası ve siz aslında aynı anda yaşamaktasınız.

Bu olayların hiçbiri de yok olup gitmiş değildir. Haçlı seferleri, kavimler göçü, yüzyıl savaşları, I. ve II. Dünya Savaşları birbirinden çok ayrı dönemlerde yaşanmış gibi görünüyorsa da aslında şu an olan olaylardır ve sonsuza kadar da olmaya devam edeceklerdir. Çok farklı zamanlarda yaşadıkları düşünülen Mısır, Aztek, Yunan ve Anadolu uygarlıkları da gerçekte aynı anda yaşamışlardır.

Öyle ki 1000 sene önce Mezopotamya'da yaşayan bir çiftçinin, tarlasını ekerken yağan yağmur ve çiftçinin o yağmur altında ıslandığı an da Allah Katında durmaktadır. Örneğin, Akadlar döneminde bir söğüt ağacının dalları arasında ağ yapan bir örümcek bu ağı şu an örmektedir. Ve aynı örümcek şu an ağın köşesine çekilmiş avını beklemektedir. Yine sizin bu örümceği gözünüzde canlandırmaya çalıştığınız tam şu an, o örümcek yumurtlamış, yumurtalarını sırtında toplamış ve onların bakımı ile uğraşmaktadır. Yine o örümceğin yumurtaları içinde bulunduğumuz bu anda çatlamış, içinden bir sürü küçük örümcek çıkmıştır.

Hiçbir olay unutulmuş değildir, hepsini Allah birçok hikmetle yaratmıştır. Bu nedenle hiçbir şey boşa gitmez, israf olmaz, yok olmaz. İnsanların şu an bunları görmüyor, bilmiyor olması bunların olmadığı anlamına gelmez. Allah zamandan münezzeh olduğundan O'nun Katında her şey bir anda olmuş ve bitmiştir. İnsanlar zamana bağımlı oldukları için olayları geçmiş, şimdi ve gelecek süreci içinde izler. Oysa daha önce kader bölümünde de belirtildiği gibi geçmiş zannettiğimiz olaylar bizim için geçmiştir, gelecek zannettiğimiz olaylar da bizim için gelecektir. Allah için geçmiş, gelecek, şimdi hepsi birdir. İşte bu nedenle Allah'a hiçbir şey gizli kalmaz. Nitekim ayette de bu gerçeğe dikkat çekilmiştir:

> **Ey oğlum, (yaptığın iş) gerçekten bir hardal tanesi ağırlığında olsa da, (bu,) ister bir kaya parçasından ya da göklerde veya yer(in derinliklerinde) de bulunsa bile, Allah onu getirir (açığa çıkarır). şüphesiz Allah, latif olandır, (her şeyden) haberdardır. (Lokman Suresi, 16)**

Kendi Hayatınız da Tek Bir Andır

Bu gerçeği anlamak için yalnızca tarihin derinliklerini düşünmeye gerek yoktur. Herkesin çok uzun zannettiği kendi hayatı için de yine aynı gerçek geçerlidir. Sizin yeni doğduğunuz, annenizin kucağına verildiğiniz o ilk an yok olmamıştır. O kare ya da o görüntü ya da o olay sonsuza kadar var olacaktır. Çünkü Allah Katında "hıfz edilmiş"tir. Fakat daha önce de ifade edildiği gibi siz 5 duyunuza bağımlı olduğunuz için ve sizin hafızanızda bu bilgi saklanmadığı için böyle bir sahneyi görmüyorsunuz. Bu, yaşamınız boyunca başınızdan geçen her olay için geçerlidir. İlkokula başladığınız gün, ya da çocukken kutladığınız bir doğum gününüz, başınızdan geçen bir olay, liseyi bitirdiğiniz gün, üniversite diplomanızı alışınız, evliliğiniz ve bunun gibi daha binlerce olay aslında Allah Katında aynı anda olmaktadır. Bu olayların hiçbirisi de kaybolmuş değildir ve sonsuza kadar canlı olarak mevcut kalacaktır.

Aynı şekilde 5 yaşındayken bakkaldan aldığınız bir gofreti yerken hissettiğiniz şeker tadı, 7 yaşında ilkokula başlayacağınız gün sabah erken saatte heyecanla uyanmanız, lisedeki coğrafya dersinde içinizde duyduğunuz sıkıntı, matematik öğretmeninizin tahtaya yazdığı uzun denklemler, bir yakınınızı kaybettiğiniz trafik kazasında hissettikleriniz, işinizde kazandığınız bir başarı nedeniyle yaşadığınız gurur, yıllarca hayal ettiğiniz bir şeyi almaya giderken duyduğunuz sevinç kısacası yaşadığınız ve hissettiğiniz, başınızdan geçen tüm bu olaylar aslında aynen durmakta, yalnızca sizin beyninizde muhafaza edilmemektedir. Muhafaza edilen de hatıra olarak, anı olarak yani **geçmiş gibi** hissettirilmektedir. Şu an var olan o sahneleri beyniniz algılamamaktadır. Çünkü dünyadaki imtihan sistemi böyledir. İnsanlar akan bir zamana tabi olduklarını düşünür, yaşamlarının geçmiş, şimdi ve gelecek olmak üzere bölümlere ayrıldığını sanırlar. Bu yüzden de ahiretin varlığı, cennet, cehennem, hesap günü gibi konuların ne zaman, ne şekilde ve nasıl olacağını kolay kavrayamazlar. Allah Katındaki zaman kavramıyla insanların tabi olduğu zaman arasında bir bağlantı kuramazlar. Fakat yaratılmış her canlının, her olayın ve her şeyin aynı bir film şeridini oluşturan kareler gibi, kare kare sonsuz olarak yaratıldığını ve aynı anda var edildiğini bilmek bu kavrayışı kolaylaştıracaktır.

Allah Katında her şey olup bitmiştir. Halk arasında yaygın olan batıl bir inanca göre Allah evreni ve insanı yaratmış, onlara bir süre vermiş ve onların denenmelerini beklemektedir. (Allah'ı tenzih ederiz) Evrenin ömrü bitene kadar da bekleyecektir. Fakat gerçekte Allah'ın beklemesi gibi bir durum asla söz konusu olamaz. Beklemek insana özgü bir acizliktir. Allah ise insanların yaşadığı bütün acizliklerden uzaktır. Allah'ın Kuran'da Kendisi'ni tanıttığı Kuddüs sıfatı, "hatadan, gafletten, aczden ve her türlü eksiklikten çok uzak" anlamındadır. Bu nedenle tüm insanların geçmişlerini, geleceklerini ve yaşadıkları tüm olayları bütün detaylarıyla birlikte bilmektedir. Fakat insan, sınanma yeri olan bu dünya hayatında zamanı akışlı, önceli ve sonralı zanneder. Oysa bu bölüm boyunca anlatıldığı gibi önce-sonra, geçmiş-gelecek diye bir şey yoktur. Her şey, tüm insanlar, tüm canlılar aynı anda yaşamakta, tüm zamanlar, tüm devirler, tüm çağlar, tüm tarihler ve hatta tüm günler, tüm saatler, dakikalar ve anlar **aynı anda** olmaktadır. İnsan sınırlı kapasitesi nedeniyle bunu göremiyor olsa da bu gerçek açıktır. Allah Katındaki zaman ile insanların bağımlı olduğu zaman kavramı arasındaki farka "Kuran'da İzafiyet" bölümünde örnekler verilmişti. Bu konuya bir ayette şöyle dikkat çekilir:

Gerçekten, senin Rabbinin Katında bir gün, sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir. (Hac Suresi 47)

Allah'ın Kuran'da yer alan sıfatlarından bir diğeri ise Hasib yani "Herkesin hayatı boyunca yapıp ettiklerinin hesabını bütün ayrıntısıyla bilen" demektir. Yaşanan, yaratılan, var olan hiçbir olayın kaybolmadığı gerçeği hatırlanacak olursa Allah'ın Hasib sıfatı daha iyi anlaşılabilir. Çünkü her şeyin her detayın bilgisi Allah'ın Katındadır. Allah bu gerçeği ayette de ifade etmiştir:

Kıyamet saatinin bilgisi, şüphesiz Allah'ın Katındadır. Yağmuru yağdırır; rahimlerde olanı bilir. Hiç kimse, yarın ne kazanacağını bilmez. Hiç kimse de, hangi yerde öleceğini bilmez. Hiç şüphesiz Allah bilendir, haberdardır. (Lokman Suresi, 34)

İşte müminlerin Allah'ın büyüklüğünü takdir edebilmelerinin, Allah'a olan teslimiyetlerinin ve güvenlerinin ana sebebi budur. Allah'ın kendilerine ne kadar yakın olduğunun ve Allah'a ne derece muhtaç olduklarının, O'nun büyüklüğü yanında ne denli küçük olduklarının bilincindedirler. Onların bu üstün ahlakları Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

De ki: "Allah'ın bizim için yazdıkları dışında, bize kesinlikle hiçbir şey isabet etmez. O bizim mevlamızdır. Ve mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler." (Tevbe Suresi, 51)

De ki: "Allah'ın dilemesi dışında, kendim için zarardan ve yarardan (hiçbir şeye) malik değilim." (Yunus Suresi, 49)

Bu ayetlerde haber verilen müminler Allah'ın yüceliğini ve kudretini takdir edebilen kimselerdir. Bundan dolayı da Allah'a gönülden boyun eğmişlerdir.

Ölüm İnsan İçin Yok Oluş Değildir

Ölüm konusu da genelde halk arasında yanlış bilinir. Ölen bir kişiye adeta yok oldu gözüyle bakılır. Genelde insanların ahirete, sonsuz yaşama, cennet ve cehenneme ait bilgileri de yetersiz olduğundan ya ölümden sonra yeniden dirileceklerine hiç inanmazlar ya da buna ait inançları belirsizdir. Dolayısıyla bir yakınlarını kaybettiklerinde onun ebediyen yok olduğunu düşünenler çoktur. Oysa bu tamamen sapkın bir inançtır. Aslında insan doğduğu (Allah onu varlık alemine getirdiği) andan itibaren sonsuz hayatına başlamıştır. Hayatındaki diğer kareler gibi ölüm de bir karedir ancak gerçekte o insan diridir. Ölümden önceki ve sonraki kareler ve o insana ait her şey aynen muhafaza edilmektedir. Örneğin ölen birinin ardından bazı kimseler, cahilce düşündükleri için, "çok genç bir insandı yazık oldu" derler. Oysa o genç insana ait her şey, tüm özellikler, yaşadığı tüm detaylar, çocukluğu, doğumu, ailesiyle olan anıları canlı bir şekilde aynen durmaktadır. Yok olmaz ya da kaybolmaz, yaşanılanlar olduğu gibi muhafaza edilir. Dünyadaki imtihanın bir gereği olarak insana gösterilmez, hafızasından ve görüntüsünden silinir, fakat bu onların olmadığı anlamına gelmez.

Allah Katında bir insanın doğumu da, yaşamı da, ölümü de aynı anda olup biter. Hatta bütün insanlar için aynı şey geçerlidir. Tüm insanlar şu an doğmuş ve şu an ölmüş durumdadırlar. Tekrar dirilmiş ve cennet ya da cehennemdeki yerlerini almışlardır. Bu nedenle hiçbir insan ölmez ya da yok olmaz, sonsuza kadar diridir. Sonsuzluğun içinde bir zaman yaşanmaktadır ve buna göre herkesin gideceği yer de (cennet ya da cehennem) bellidir. Şu an insanların bir kısmı cennette bir kısmı ise cehennemdedirler. Bu gerçek Kuran'da da yer almakta, cennet ve cehennemle ilgili pek çok ayette ahiret hayatından bahsederken geçmiş ya da şimdiki zaman kullanılarak bunların aslında tek bir an olduğuna dikkat çekilmektedir:

Gerçek şu ki, bugün cennet halkı, 'sevinç ve mutluluk dolu' bir meşguliyet içindedirler. Kendileri ve eşleri, gölgeliklerde, tahtlar üzerinde yaslanmışlardır. (Yasin Suresi, 55-56)

Rablerinden korkup-sakınanlar da, cennete bölük bölük sevkedildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve onlara (cennetin) bekçileri dedi ki: "Selam üzerinizde olsun, hoş ve temiz geldiniz. Ebedi kalıcılar olarak ona girin." (Onlar da) Dediler ki: "Bize olan va'dinde sadık kalan ve bizi bu yere mirasçı kılan Allah'a hamd olsun ki, cennetten dilediğimiz yerde konaklayabiliriz. (Salih) Amellerde bulunanların ecri ne güzeldir. Melekleri de arşın etrafını çevirmişler olarak Rablerini hamd ile tesbih ettiklerini görürsün. Aralarında hak ile hüküm verilmiştir ve: "Alemlerin Rabbine hamdolsun" denilmiştir. (Zümer Suresi, 73-75)

Suçlu-günahkarlar ateşi görmüşlerdir, artık içine kendilerinin gireceklerini de anlamışlardır; ancak ondan bir kaçış yolu bulamamışlardır. (Kehf Suresi, 53)

İnsanların yaşamında çok önemli bir sır daha vardır. İnsanlar ölen kişilerin ardından "öldü" diye bakıp üzülürlerken aslında kendileri de ölmüş ve hatta yeniden diriltilmişlerdir. İnsanın kendi doğumuyla kendi ölümü de aynı anda

olmaktadır. Film şeridi örnekleri tekrar hatırlanacak olursa bu husus daha iyi anlaşılabilir. Bütün insanların tek tek yaşamlarına, ölümlerine, dirimlerine ve sonsuz hayatlarına dair her türlü detay eksiksiz olarak Allah Katında tutulmaktadır. Diğer bir deyişle her şey şu anda olmaktadır. Ölmek ve dirilmek de farklı zamanlarda meydana gelen olaylar değildir. Sonsuzluk içinde ya da zamansızlık içinde insanlar doğmuşlar, ölmüşler, dirilmişler ve şu an zaten diriler. İnsan, Allah'ın yarattığı andan itibaren sonsuz bir varlık olur yani ebedi olarak diri olur, sonsuz hayatına başlar. Arada "kendi ölümünü" de bir kare olarak görür. Nasıl her gün kendisini canlı olarak, diri olarak görüyorsa bir kere de ölü olarak görür.

Bunu şöyle bir örnekle de açıklayabiliriz. Allah Kuran'da uykunun da bir nevi ölüm olarak yaratıldığını haber vermiştir. Bu durumda insan her akşam zaten öldüğünü görür, aynı şekilde her sabah uyanırken dirilişi de görür. Çünkü ayette şöyle buyrulmaktadır:

> **Allah ölecekleri zaman canlarını alır; ölmeyeni de uykusunda (bir tür ölüme sokar) Böylece kendisi hakkında ölüm kararı verilmiş olanı (n ruhunu) tutar, öbürünü ise adı konulmuş bir ecele kadar salıverir. Şüphesiz bunda düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır (Zümer Suresi, 42)**

İnsan bu şekilde dirisini de, ölüsünü de, tekrar dirilişini de zaten sürekli görmektedir. Bunun gibi asıl ölümünü de görecektir ama sonuçta doğumu, ölümü, dirilmesi, ahirette gideceği mekan bellidir ve insan sonsuza dek Allah Katında diridir. Bütün bu olaylar Allah Katında olup bitmiştir. Bu nedenle halk arasında kullanıldığı anlamda ölümle birlikte bir yok oluş söz konusu değildir.

Bu gerçekler karşısında bazı insanların kullandığı "çok güzel insandı, çok genç çocuktu, çok sağlıklı bir delikanlıydı" gibi ifadeler anlamını yitirmektedir. Çünkü zaten o çok güzel denilen insan da, çok genç denilen çocuk da, çok sağlıklı denilen delikanlı da yok olmamıştır, şu an hepsi en güzel halleriyle vardır. Allah'ın hafızasında sonsuza kadar hepsi diridir. Bu da Allah'ın büyüklüğünün ve ilminin göstergesidir. Allah'ın sonsuz ilmi ve kudreti Kuran'da şöyle haber verilir:

> **Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir, kaimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun Katında şefaatte bulunacak kimdir? O, önlerindekini ve arkalarındakini bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden hiçbir şeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek yücedir, pek büyüktür. (Bakara Suresi, 255)**

SAYIN ADNAN OKTAR'IN ALLAH'IN RUHUNUN TÜM KAİNATI KAPLADIĞINA DAİR AÇIKLAMALARI

"Var olan bir şey Allah Katında asla kaybolmaz"

"Allah'ın ruhunun olmadığı hiçbir yer yoktur"

CİHAT GÜNDOĞDU: "Dünya hayatı rüya alemiyle tıpatıp aynı mıdır? Rüyamızda gördüğümüz mekan, hatta kişiler uyandığımızda kayboluyor. Rüyamızdaki kişilerde ruh var mıdır?"

ADNAN OKTAR: Rüyadaki kişiler hiçbir zaman için kaybolmaz. Allah'ın Katında o sürekli durur. Yani var olan bir şey, Allah Katında asla kaybolmaz. Yani, mesela bizim çocukluğumuzda ilkokula giderken çantamıza haşlanmış yumurta koyuyorlardı farz edelim değil mi? Portakal koyuyorlardı. O olduğu gibi tadıyla, kokusuyla, biçimiyle sonsuza kadar durur kaybolmaz. Hiçbir şekilde kaybolmaz. Her adımın, okula giderken sonsuza kadar durur kaybolmaz. Yani onun kaybolması için haşa Allah'ın yok olması lazım. Allah'ın hıfzından, Allah'ın bilgisinden bir şeyin kaybolması mümkün değildir. Mesela bizim bu konuşmamız sonsuza kadar Allah'ın Katında durur. Sonsuz evvelde bizim bu konuşmayı yapacağımızı da Allah biliyordu. Ve yaratmıştı. Yani insanların aklını alacağı gibi bir şey değil bu. Tek bir an içerisinde, bakın sonsuz hayatı yaratıp bitirmiş Allah. Sonsuzluk biter mi? Bitmez. Ama bitiyor Allah Katında. Değil mi?

ALTUĞ BERKER: Bu konuyu izah eden bir kitabınız var Hocam gerçekten çok muazzam bir eser. 'Sonsuzluk Başlamış Durumda' diye.

ADNAN OKTAR: 'Sonsuzluk Başlamış Durumda' evet. Mesela adamın kedisi var. Kedisini kucağında seviyor. Hırlıyor hayvan. Sonsuza kadar o kaybolmaz. Rüyanızda gördüğünüz hiçbir görüntü sonsuza kadar kaybolmaz. Rüyanızdaki varlıklar, onlar da Allah'ın ruhunu taşıyan görüntüdür. Yani Allah'ın ruhu her yerdedir. Dolayısıyla o görüntü de şuurlu bir varlıktır. Hepsi Allah'ın ruhunu taşıyor. Allah'ın ruhunun olmadığı hiçbir yer yoktur. Bütün kainatı kaplamıştır Allah'ın ruhu. Cennette de öyle, mesela bardağa gel dediğinde Allah'ın ruhunu taşıdığı için dinliyor o bardak seni.

ALTUĞ BERKER: Deriler şahitlik ediyor.

ADNAN OKTAR: Tabii. Deri niye şahitlik ediyor? Allah'ın ruhu deride olduğu için şahitlik ediyor. Orada konuşan Allah. Allah tecelli ediyor. Mesela "çalıdan Allah seslendi" diyor. Değil mi? Kuran'da ayette. Allah'ın ruhu orada, her yerde olduğu için. Çalıdan sesleniyor Allah. Mesela Hz. Musa (as)'ın asası, asanın içinde Allah'ın ruhu var. Bir anda yılana dönüşüyor. Mesela çamurdan kuş biçiminde bir şey yapıyor. O çamurun içinde Allah'ın ruhu var, üfürdüğünde üfüren yine Allah. Onu kuş haline getiren de Allah'tır. Yani Allah'ın ruhunun olmadığı şuurlu olmayan hiçbir şey yoktur, hiçbir yer yoktur. Ama şu an sözümüz, mesela şu an şu bardak şuurlu bu. Allah'ın ruhunu taşıyor. Bu şuurunu nasıl gösteriyor? Havaya kalktı bakın bardak. Allah emrettiği için havaya kalktı bardak. Mesela geri bırakıyorum, Allah kolumu vesile ediyor Allah geri bıraktı. Allah'ın ruhunu taşıdığı için. Şuurlu. Mesela bak demin bana ıhlamur ikram etti Cenab-ı Allah. Allah içirdi şuurlu olduğu için. Mesela bu kap da şuurlu. Allah bunun içinde ıhlamur meydana getiriyor. Ihlamur yaratıyor, şuurlu olduğu için. Mesela Allah döktü kabın içerisine, Allah içirdi. Kolumu vesile yaptı aklımın

ihtiyarı kalkmamış oldu. Şuurlu olmayan hiçbir şey yoktur. Mesela ben şimdi Kuran'ı kapatıyorum, kapattım Allah kapattı. Açıyorum, Allah açtı. Allah'ın ruhu Kuran'ın üstünde ve her yerinde şu an... (*Sayın Adnan Oktar'ın HarunYahya.tv'deki canlı sohbeti, 4 Mart 2010*)

Hayvanların Yaşamlarının Her Anı da Kayıtlıdır

Yeryüzünde canlılık başladığından beri yaratılan her hayvanın hayatındaki her safha da aynen muhafaza edilmektedir. Örneğin 250 yıl önce kutupta yaşayıp ölmüş olan bir penguenin ilk dünyaya geldiği an, balık tutmayı ve avlanmayı ilk öğrendiği an, öldüğü an gibi hayatının her evresi Allah Katında mevcuttur. Sonsuza kadar da duracaktır. Ve tüm bunlar, yaşadığımız şu an içinde olmaktadır.

Bizim hiçbir zaman görmediğimiz yaşamına tanık olmadığımız 700 yıl önce yaşamış ve ölmüş bir deve ya da MÖ 5. yüzyılda Amazon ormanlarında yaşamış bir timsah, 2200 yılında Afrika'da yumurtadan çıkacak bir yılan ya da bugün Avusturalya'da yaşayan bir kanguru için de durum aynıdır. Bu sayılan hayvanların daha doğrusu gelmiş ve geçmiş tüm hayvanların yaşamlarına dair her ayrıntı, her safha aslında aynı anda, yani şimdi olmaktadır. Örneğin devenin doğduğu an, çölde yük taşıdığı an, su içtiği an olmak üzere her anı saklıdır ve bahsedilen deve şu an aslında hala su içmektedir, hala doğmaktadır, hala yük taşımaktadır… Dünya tarihi boyunca yaşamış bütün develerin yaşamlarına dair her kare hala canlı olarak vardır. Bugüne kadar yaşamış trilyonlarca hayvan olduğu düşünülünce bu konuyu kavramak zor gözükebilir fakat Allah'ın büyüklüğünün ve kudretinin bir sırrı da burada gizlidir. İşte Allah Alim ismiyle gelmiş geçmiş, canlı-cansız her şeyin bilgisine sahiptir. Hafız ismiyle bu canlılara ait her türlü bilgiyi muhafaza etmektedir. Kuran'da bu gerçeğe şöyle işaret edilmektedir:

Andolsun, onların tümünü kuşatmış ve onları sayı olarak saymış bulunmaktadır. (Meryem Suresi, 94)

Hayvanların ölümü de insanlarınkine benzer. Nasıl insanlar ölünce yaşamlarında geçirdikleri anlar yok olmuyorsa, hayvanların yaşadıkları anlar da öyledir. Bir insan sevdiği bir hayvanı örneğin kuşunu kaybettiğinde onun için üzülür. Halbuki o kuş Allah'ın hafızasında en güzel şekliyle durmaktadır. Kuşun yeni yumurtadan çıkmış hali de, sahibinin evine gelmesi de, henüz uçamıyorken yaptığı oyunlar da en sevimli şekilleriyle varlıklarını sürdürmektedir. Veya bir köpek öldüğünde, onun ölü hali de, diri hali de, ölüm şekli de Allah Katında bellidir. Ölüm şekline ait görüntü tek bir karedir, bunun dışında yaşadığına dair sayısız görüntü vardır ve bunlar da Allah Katında sonsuz olarak durmaktadır. Köpeğin yolda yürüyen hali de, kendini sevdiren hali de, havlayan hali de, yemek yerkenki hali de, avlanırken aldığı şekil de ve sahibinin görmediği tüm halleri de hepsi Allah Katında muhafaza edilmektedir.

Bu durum tüm hayvanlar için geçerlidir. Kuran'da bildirilen Ashab-ı Kehf'in mağarasının kapısında kollarını uzatmış durumda bekleyen köpeğin doğumu ve ölümü, mağaranın önünde beklediği her saniye şu an da Allah'ın hıfzındadır. Aynı şekilde, Hz. Salih (as)'ın kavminin kendilerine haram kılındığı halde kestikleri devenin Hz. Salih (as) tarafından getirilişi de, daha sonra inkarcı kavim tarafından kesiliş anı da yok olmamıştır, Allah Katında mevcuttur. Veya ezilen bir böceğin de ölmeden önce yürürken, dolaşırken, ve ayak altında ezilirkenki tüm kareleri Allah Katında durur. Böceğin ölümü tek bir karedir ve her görüntüsü aynen durmaktadır. Bizim, ezilme görüntüsünden itibaren o hayvana ait bir şey görmüyor olmamız onun yok olduğu anlamına gelmez. Tam tersine bizim hafızamızda yaşamadığı, hafızamızda unutulduğu anlamına gelir. Allah Katında o böceğe ait görüntü tekrar canlandırılsa, bize 5 duyumuzla algılatılsa tekrar görürüz.

Fransız İhtilali döneminde bir adamın gördüğü rengarenk bir kelebek için de aynı şey geçerlidir. Adam kelebeği gördüğünde "ne kadar güzel renkleri var" deyip bir süre sonra onu bir kuşun kaptığını görüp üzülmüş olabilir. Halbuki o kelebek tüm simetrisi ve renk cümbüşüyle Allah Katında canlı olarak durmaktadır. Kelebeğin yaşadığı her saniye hatta salise, kanadını her açışı ve her kapatışı, yere her konuşu, yerden her kalkışı, konduğu tüm çiçekler Allah Katında bellidir. Üstelik kelebek bu hareketlerin hepsini birden **şu an** yapmaktadır. Aynı anda kelebek uçmaktadır, konmaktadır, yemektedir, ölmektedir... Fakat tüm bunların sonunda kelebek diridir, sonsuza kadar da diri olarak kalacaktır. Binlerce sene evvel bu kelebeğin öldüğünü görüp üzüntü duyan adamın hisleri de ve o adamın yaşantısının her anı da sonsuza dek mevcut bulunacaktır. Kuran'da tüm bu aşamaların Allah Katında var olduğuna daha önce belirttiğimiz gibi, **"Gökte ve yerde gizli olan hiçbir şey yoktur ki, apaçık olan bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) olmasın."** (Neml Suresi 75) ayetiyle dikkat çekilmiştir. Böylece "hayvanların ruhu var mı?", "onların sonu ne olacak?" gibi soruların cevabı da verilmektedir.

Önemli olan o canlının Allah'ın hafızasında olmasıdır. Allah Katında bilgisi bulunduğu sürece (ki yaratıldığı anda sonsuza kilitlenmiştir) bu varlık zaten canlı olmuş olur. Ancak buradaki canlılıktan kasıt, Yüce Allah'ın bir algı olarak yaratmasıdır. Yoksa diğer canlıların hiçbirinin Allah'ın "Diri" ismi ile bir benzerliği yoktur. Bu açıdan hayvanın ruhunun olup olmaması değil, hafızada yaratılıp yaratılmaması önemlidir. Allah dilerse, bu canlı hafızamızda var olur, dilemezse yok olur. Allah insanın hafızasından, o hayvanın görüntüsünü alırsa ölmüş olur, verirse dirilmiş olur. Fakat sonuçta o hayvan Allah'ın hafızasında sonsuza kadar en canlı haliyle bulunacaktır. Çünkü Rabbimiz Allah zamandan münezzehtir. Zamansızlık içinde de geçmiş, gelecek veya şimdiki an söz konusu değildir. Hepsi tek bir andır.

Çiçekler Solup Kaybolmaz, Meyveler Yok Olmaz...

Allah her şeyin bilgisine sahip olandır. Yukarıdaki ayette haber verildiği gibi yeryüzü var edildiğinden beri yaratılmış olan tüm yaprakların, ömürleri boyunca geçirdikleri bütün olayları ve durumları da bilir. Örneğin, binlerce sene önce Babil'deki bir ağacın ve hatta o ağaçtaki tek bir yaprağın dahi bilgisi Allah Katında saklı durmaktadır. Hatta o yaprağın yere düşene kadar geçirdiği tüm aşamalar ayrı ayrı saklanmaktadır. Babil'de ağacın altında oturup o yaprağın düşüşünü izleyen insan farkında olmasa dahi onun düşüşünü gözlediği saniyeler tek tek Allah'ın hafızasında mevcuttur ve bu saniyelerin hiçbiri yok olmamış, geçmişte kalmamıştır.

Bir insan tek bir yaprağın ağaçtan düşüşünü çok önemli bir olay olarak algılamayabilir. Ancak yeryüzündeki gelmiş geçmiş tüm yaprakların düşüşünün ve dahası tüm canlıların her anlarının bu şekilde "hıfz edildiği" düşünüldüğünde Allah'ın büyüklüğü ve ilmi apaçık bir şekilde karşımıza çıkar. Bu, bir Kuran ayetinde şöyle bildirilmektedir:

> **... Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O, bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi (ve her şey) apaçık bir kitaptadır. (Enam Suresi, 59)**

Ve bunu gören insanın yapabileceği tek şey Rabbimiz karşısında boyun eğmektir. Allah çok yücedir. Her şeyin bilgisi O'nun Katındadır. **"Gökten yere her işi O evirip düzene koyar..."** (Secde Suresi, 5) ayetinde haber verildiği gibi, insanları, hayvanları, bitkileri kısacası her canlı ve her olayı Allah yaratmaktadır ve bunların tümü O'nun Katında canlı olarak muhafaza edilmektedir.

Aynı gerçek çiçekler için de geçerlidir. Bir gelincik solduğunda insanlar onun öldüğünü, yok olduğunu zannederlerken aslında o Allah Katında tüm detaylarıyla durur. Daha gelincik tomurcuk halindeyken de açmadan önce de, yeni açtığında da, solduğunda ve öldü zannedildiğinde de bütün bu evreleri Allah Katında durmaktadır. **"… O, her yaratmayı bilir."** (Yasin Suresi, 79) ayetinde haber verildiği gibi, gerçekleşen her aşama Allah'ın bilgisi dahilindedir. Ayrıca daha önce de belirttiğimiz gibi, gelincikte birbiri peşi sıra meydana gelen değişimler, ayrı zamanlarda olmuş gibi gözükse de gerçekte her aşaması **aynı anda** yaşanmaktadır. Allah Katında tek bir gelinciğe ait her detay saklanmakta fakat Allah bunları dilediğine göstermektedir. Gelinciği gören insanların hafızasından bir müddet sonra gelinciğe ait bu görüntüler silinir ama bunların her biri Allah'ın hafızasında kalır.

Allah'ın Muhsi ismi "Sonsuz da olsa her şeyin sayısını bilen" demektir. Allah bugüne kadar yeryüzünde var olmuş olan ve dalından düşen tüm yaprakların sayısını en iyi bilendir. Ayrıca bütün bitkilerin, bütün yaprakların, tüm çiçeklerin doğumlarından itibaren her anları, yavaş yavaş büyümeleri, gelişmeleri, kurumaları, dökülmeleri, üzerlerine konan böcekler, tozlar, her bir yaprağın üzerine düşen her yağmur damlası sonsuza dek kalmak üzere Allah'ın bilgisi dahilindedir. Bunlar diğer tüm canlıların yaşamlarındaki her an ile birlikte tek bir anda ve tek bir satıhta yaratılmışlardır. Bir bütün olarak **şu anda, şimdi** var edilmişlerdir. Dolayısıyla bir yaprak kuruyup düştüğünde aslında o ölmüş değildir

yalnızca bizim hafızamızdan silinmiştir, oysa başka bir insanın hafızasında hala duruyor olabilir. Eğer Allah başka kişilerin hafızasında canlandırırsa, onlar bu yaprağı görmeye devam ederler.

Saksınızda yetiştirdiğiniz bir menekşe için de bu durum aynıdır. Menekşenizin ilk tomurcuk verdiği an da, ilk açış anı da, büyüyüp gelişmesi de, solup buruşması da Allah Katında bellidir. Aslında **şu an** hepsi birden olmaktadır. Diğer bir deyişle menekşe şimdi açmakta ama şimdi de solmaktadır. Menekşenin açmasıyla solması arasında bir zaman geçmesi söz konusu değildir. Zaman kavramı yalnızca bizim için geçerlidir, Allah'ın hafızası tüm zamanların üstündedir. Bu gerçeği hatırlayınca tekrar anlaşılmaktadır ki, yeryüzünde tarih boyunca var olmuş bütün menekşeler aslında **aynı anda** açmakta, **aynı anda** solmaktadır. Bütün yapraklar şu an çıkmış bütün yapraklar **şu an** dökülmüştür. Öyle ki bundan 1500 sene önce Afrika'daki bir ormanda bir ağacın kovuğunda yaşamış olan küçücük bir bitkinin bile hayatının her safhası Levh-i Mahfuz'da kayıtlıdır. Aynı şekilde bundan 14 yüzyıl önce Müslümanların Peygamberimiz (sav)'e altında biat ettikleri ağacın tohumdan ilk çıkışı, filizlerini toprağın üstüne doğru uzatışı, ardından kuruması da her anıyla şu an mevcuttur. Yeryüzündeki herhangi bir dağda büyüyen bir ottan, dünyanın herhangi bir çayırında yetişen tek bir çimene, çöldeki bir kaktüsten, varlığından kimsenin haberi olmadığı bir çalıya, buzların arasından çıkan bir kardelen çiçeğine veya asfaltın kenarında biten bir papatyaya kadar her bitkinin her anı Allah'ın hafızasında saklanmaktadır. Belki bu bitkinin varlığından yeryüzündeki hiçbir insanın haberi bile olmamış olabilir. Hatta hiçbir zaman olmayacak da olabilir. Fakat Allah elbette ki tüm bunlardan haberdardır:

> **... Göklerde ve yerde zerre ağırlığınca hiçbir şey O'ndan uzak (saklı) kalmaz. Bundan daha küçük olanı da, daha büyük olanı da, istisnasız, mutlaka apaçık bir kitapta (yazılı)dır. (Sebe Suresi, 3)**
>
> **Kıyamet saatinin ilmi O'na döndürülür. O'nun ilmi olmaksızın, hiçbir meyve tomurcuğundan çıkmaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. (Fussilet Suresi, 47)**

Bir diğer ayette ise bu konu şöyle ifade edilmiştir:

> **Yerin içine gireni, ondan çıkanı; gökten ineni ve oraya çıkanı bilir. O, esirgeyendir, bağışlayandır. (Sebe Suresi, 2)**

Bu anlatılanların insanın zihninde daha iyi canlanabilmesi açısından, her zaman gördüğümüz meyvelerden de örnek verilebilir. Örneğin Afrika'daki bir muz ağacında yetişen bir muzun büyüklüğü, tadı, olgunluğu hepsi Allah Katında bellidir. Ne zaman toplanacağı, kim tarafından koparılacağı, ne zaman olgunlaşacağı ve ne zaman kararacağı, hangi sofraya konacağı, kimler tarafından yeneceği hepsi Allah Katında daha o muz ağacının tohumu toprağa girmeden bilinmektedir. Allah bu gerçeği bir ayetinde şöyle haber vermektedir:

> **Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, rızkı Allah'a ait olmasın. Onun karar (yerleşik) yerini de ve geçici bulunduğu yeri de bilir. (Bunların) Tümü apaçık bir kitapta (yazılı)dır. (Hud Suresi, 6)**

Muzun daha dalından ilk çıktığı andan itibaren sofraya gidene kadar geçirdiği her aşama Allah Katında saklanmaktadır. Aslında o muzun dalından ilk çıktığı andan itibaren yenilene kadar çok süre geçmiş gibi gözükmektedir. Diğer bir deyişle muzun uzun bir ömrü olduğu düşünülmektedir. Bu meyve önce dalında olgunlaşmakta, sonra birisi tarafından toplanmakta, paketlenmekte, bekletilmekte, taşıtlara yüklenip uzun bir yolculuğa çıkmakta, belki okyanuslar aşarak bambaşka bir ülkeye gelmekte, orada da depolara konulup, satıcılara dağıtılmakta ve belki de yetiştiği yerden çok uzak bir ülkede onu satın alan bir kişinin ailesinin fertlerinden biri ya da misafiri tarafından yenmektedir. Ama baştan beri belirttiğimiz gibi bu bakış açısı yalnızca zamana ve mekana bağımlı kılınmış olan insan için geçerlidir. Allah Katında ise muzun bütün ömrü tek bir anda geçmektedir. Muz **şu an** yetişmekte ve **şu an** bir yerlerde birisi tarafından yenilmektedir. Aynı muz tanesi **şu an** dalından koparılmakta, **şu an** tırlara yüklenmektedir. Bir kez daha hatırlatmak gerekirse, o muzun hayatı ile sizin hayatınız ya da Sezar'ın hayatı veya Büyük İskender'in ya da Edison'un yaşamı aslında **aynı an** içinde yaşanmaktadır. Yeryüzündeki gelmiş geçmiş bütün meyvelerin bütün bitkilerin, bütün insanların, bütün hayvanların bilgisi Yüce Allah'ın hıfzındadır. Bu gerçekler samimi bir niyetle iyice, derinlemesine düşünülürse bunun ne kadar büyük bir olay olduğu anlaşılabilir.

Diğer önemli bir nokta ise bu meyvelerden hiçbirinin aslında çürümemesi, yok olmaması, solmaması, kaybolmamasıdır. Bir portakal düşünün; Akdeniz'in turunç bahçelerinde 50 yıl önce yetişmiş olsun. Bu portakalın ne zaman hangi ağaçtan, hatta o ağacın hangi dalından çıkacağı, ekşi mi tatlı mı olacağı, büyüklüğü, şekli, renginin tonu kim tarafından dalından toplanacağı, hangi depoda bekletileceği, hangi kamyona yükleneceği, kim tarafından taşınacağı, hangi manava gideceği, manavdan kim tarafından satın alınacağı, alındığı evde kim tarafından yeneceği o portakalın kaderindedir. Belki de meyve sepetinde unutulacak ve küflenecektir. An be an küflenme aşamaları, en son tamamen küflenip, bozulması ve ev sahibi tarafından bulunup, çöpe atılması da kaderindedir. İşte tek bir portakalın dahi ömrünün her saniyesi, kaderindeki her an Allah Katında sonsuza kadar vardır. Sonuç olarak o portakal Allah Katında ölmez, yok olmaz, sonsuza kadar ilk tomurcuklandığı, olgunlaştığı, çürümeye başladığı ve iyice bozulduğu her hali ile diri ve canlı olarak kalır. Çünkü Allah Hayy yani diri olandır. O'nun hafızasındaki her şey de Allah "Ol" dediği andan itibaren diridir.

> **O, gökten su indirendir. Bununla her şeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, -birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakıverin. Şüphesiz inanacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (Enam Suresi, 99)**

Akan Su da Boşa Gitmez

Buraya kadar anlatılan her şey akan sular için de geçerlidir. Nehirden, kaynaktan, çeşmeden, bir artezyen ya da çağlayandan akan suyun her damlasının da her anı Allah Katında saklanmaktadır. Akan suyun tek bir damlası dahi yok olmaz, kaybolmaz. Her damla sonsuza dek durur. Hiçbiri boşa gitmez. Aynı, canlılarda olduğu gibi onların da her anı, her hali Allah'ın hafızasında gizlidir. Evren var olalı beri yeryüzünde akmış olan, halen daha akan ve ileride de akacak olan tüm sular **şu an** akmaktadır. Diğer bir deyişle hepsi **şimdi** tek bir anda akmaktadır. Allah zamandan münezzehtir ve akan suların da öncesi ve sonrası yoktur. Evrendeki her olay gibi bu da tek bir anda olmaktadır. Sonsuzluğun içinde bir zaman vardır ve tüm olaylar bir anda olmaktadır.

300 yıl önce Mississipi'de bir anda akan suyla, 500 sene önce Ren nehrinde yine bir anda akan su ya da 200 yıl sonra Fırat'tan başka bir anda akacak su aslında eş zamanlı olarak tek bir anda akmaktadır. Hepsi **şu an** şu dakika akmaktadır. Hiçbirinde akan su yok olmaz, sonsuza kadar Allah Katında akmaya devam eder.

Geriye Dönüş de Mümkündür

Her şeyin Allah'ın hafızasında saklı olması karşımıza çok önemli bir sırrı daha çıkarır: Bir olayda geriye doğru gidip o olayın ilk başlangıç anına ulaşmak da Allah'ın dilemesiyle son derece kolaydır. İnsanlar zamana bağımlı oldukları için böyle bir olay onlara uzak gelir oysa Allah Katında zaman yoktur, daha önce de belirttiğimiz gibi geçmiş ve gelecek tek bir andır. Tıpkı bir video kasetteki karelerin tek bir anda var olması gibi. Biz bir filmi seyrettikten sonra nasıl ki o filmi geriye doğru sarıp yeniden seyredebiliyorsak, bizim için geçmiş olayları Allah'ın dilemesiyle yeniden seyretmemiz mümkündür. Önemli olan Allah'ın o an bize o olaylara ait algıları tekrar hissettirmesidir. Allah için geçmiş bir olayı tekrar yaratmak son derece kolaydır.

Bu gerçekleri daha iyi kavrayabilmek açısından şöyle örneklendirebiliriz: Kuran'da bahsi geçen Sebe halkının ayette haber verildiği gibi, **"Acı ılgınlı ve içinde az bir şey de sedir ağacı olan iki bahçeye dönüştürülmüş"** (Sebe Suresi, 16) olan bahçeleri, şu an hala belaya uğramadan önceki haliyle Allah Katında durmaktadır. Veya bu bahçelerdeki ağaçların sonradan çürüyüp yok olması, bahçenin yıkılması da Allah'ın hafızasındadır. Bundan binlerce yıl önce dünyanın herhangi bir yerinde yemyeşil olan bir bahçenin daha sonra bir ekin tarlasına dönüştürülmesi, sonra o ekin tarlasının üzerine bir ev

yapılması, ardından evin yıkılıp yerine bir atölye inşa edilmesi, yüzlerce sene sonra o atölyenin de yıkılıp bir mezarlık haline gelmesi ve en sonunda bugün bu alanın bir gecekondu mahallesi olarak kullanılması ve bu aşamaya kadar arada geçen tüm aşamalar sonsuza kadar Allah Katında durmaktadır. Allah'ın dilemesiyle şu an bu mekanın içinde bulunduğu andan geriye doğru giderek o bahçelerin ilk halini görmek de mümkündür.

Kuşkusuz evren yaratıldığı andan itibaren varlıkların ve olayların her anının Allah Katında saklı oluşu muazzam bir olaydır. Ve bu durum aslında inananlar için cennette büyük bir nimet haline gelmektedir. Çünkü insanlar gerek kendi geçmişlerini, gerekse tarihte geçmiş olayları merak ederek görmek isteyebilirler. Ve Allah'ın dilemesiyle cennette müminler için görmek istedikleri bu olayların tümü onlara gösterilebilir.

Örneğin insan evrenin ilk yaratıldığı Big Bang anını, galaksilerin ilk oluşumunu, ilk atomun oluşum aşamalarını, kendisinin anne karnında geçirdiği evreleri, tarihin herhangi bir döneminde yaşanmış bir olayı, okyanusların yüzlerce metre altında insanların asla ulaşmaya güç yetiremedikleri ortamlarda yaşayan canlıları, Titanic'in batışını, annesinin çocukluğunu, 3 nesil sonraki torununun yaşamını, geçmişte yaşadığı olayları, yıllar önce kaybettiği kedisini, çocukken yetiştirdiği bir bitkiyi görmek isteyebilir. Bunların her biri diğer bütün olaylar gibi Allah Katında tüm detaylarıyla muhafaza edilmektedir. İnsan bu şekilde neyi merak ederse Allah'ın dilemesiyle öğrenebilir ve görebilir ki bu insan için gerçekten de çok büyük bir nimettir.

Bu Bilginin Getirdiği Büyük Sorumluluk

Hiç kuşkusuz kitabın başından bu yana anlatılan konular son derece önemli ve çarpıcı gerçeklerdir. Konunun bizim açımızdan mühim olan yönü ise yaşadığımız her anın, yaptığımız her tavrın, söylediğimiz her sözün, aklımızdan geçen her düşüncenin, her niyetin Allah Katında aynen muhafaza ediliyor olmasıdır. Müminlerin bu büyük gerçeğin farkında oldukları Kuran'da, Hz. İsa (as)'ın söylediği haber verilen şu sözlerden de anlaşılmaktadır:

> **Allah: "Ey Meryem oğlu İsa, insanlara, beni ve anneni Allah'ı bırakarak iki ilah edinin, diye sen mi söyledin?" dediğinde, "Seni tenzih ederim, hakkım olmayan bir sözü söylemek bana yakışmaz. Eğer bunu söyledimse mutlaka sen onu bilmişsindir. Sen bende olanı bilirsin, ama ben Sende olanı bilmem. Gerçekten, görünmeyenleri (gaybleri) bilen Sensin Sen" (Maide Suresi, 116)**

Bununla birlikte kişi Allah'ın istemediği bir tavırda bulunduğunda ya da Allah'ın yasaklarını çiğnediği takdirde hesap günü bu yaptıklarının hiçbirini inkar edemeyecek ve hatta yaptıklarını karşısında canlı bir şekilde görebilecektir. Hiçbir şey yok olmadığına, kaybolmadığına göre yapılan hatalar, kötülükler de aslında saklı durmaktadır. Bu nedenle inkar edenler, kendilerini kimsenin görmediğini, duymadığını sanarak rahatça Allah'ın sınırlarını çiğneyenler ya da Allah'ın hoşuna gitmeyecek tavırlarda bulunanlar ve kötü sözler söyleyenler büyük şaşkınlık yaşayacaklardır. Allah'ın her şey üzerinde şahit olduğuna bizzat kendileri şahitlik edeceklerdir. Ayette şöyle buyrulmaktadır:

> **Göklerde ve yerde Allah O'dur. Gizlinizi ve açığınızı bilir; kazandıklarınızı da bilir. (Enam Suresi, 3)**

Fakat Allah'tan uzak olan bu insanlar hesap günü yaptıkları her şeyi en ince detayına kadar gördüklerinde artık yapacak bir şeyleri kalmayacaktır. Çünkü o gün, Allah'ın Kuran'da bildirdiği gibi, bu insanlar çepeçevre kuşatılmışlardır:

> **... Onların hiç hesaba katmadıkları şeyler, Allah'tan kendileri için açığa çıkmıştır. Kazandıkları kötülükler, kendileri için açığa çıkmıştır ve alay konusu edindikleri şey de kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. (Zümer Suresi, 47-48)**

Hesap günü geldiğinde inkar edenlerin, münafıklık yapanların, Allah'ın emirlerine çekinmeden baş kaldıranların hiç hesaba katmadıkları olaylar gerçekleşecek, Allah'ın insanların hafızasında tekrar diriltmesiyle, tüm yaptıkları gizli faaliyetler, herkesin önünde açığa çıkacaktır. Tıpkı ayette ifade edildiği gibi inkarcıların yaşamları boyunca alay ettikleri şey bu sefer kendilerini kuşatacaktır. İnkar edenler dünya hayatında kendilerine tanınan süre boyunca inananların Allah'a

ve ahirete olan inançlarıyla alay etmişler, akıl erdiremedikleri için bu kesin gerçekleri "yanılgı" olarak yorumlamışlardır. Fakat onların "yanılgı" olduğunu iddia ederek alay ettikleri gerçekler aslında kendilerini hiç beklemedikleri yönden kuşatmıştır. Çünkü asıl yanılgıda olanlar kendileridir. Yaşamları boyunca işledikleri tüm kötülüklerin görüntüsü Allah'ın hıfzında yer almaktadır ve hesap günü bir bir önlerine dökülecektir. Bunları her inkar edişlerinde ise "sonsuza kilitlenen" bu olayları son derece canlı olarak karşılarında göreceklerdir. Böylelikle Allah'ın ilmiyle kuşatıldıklarını anlayacaklardır. Allah inkar edenlerin içinde bulundukları bu durumu şöyle bildirmiştir:

(Asıl) Allah onlarla alay eder ve taşkınlıkları içinde şaşkınca dolaşmalarına (belli bir) süre tanır. (Bakara Suresi, 15)

Mekke müşriklerinin Peygamberimiz (sav) döneminde yüklendikleri günahlar da, Hz. Nuh (as) peygamber dönemindeki inkarcıların yaptıkları da, Hz.İbrahim (as)'ı ateşe atanların işledikleri kötülükler de, Hz. Yusuf (as) peygamberi kuyuya bırakan kardeşlerinin yaptıkları da, Hz. Musa (as)'a eziyet eden bazı İsrailoğulları'nın azgınlıkları da tek bir istisna dahi olmadan Allah Katında saklanmaktadır. Hiçbiri unutulmuş ya da kaybolup gitmiş değildir. Hepsi en gizli, hatta belki hiçbir insanın şahit olmadığı ayrıntılarına kadar aynen saklanmaktadır. Bu gerçeğe Kuran'da da dikkat çekilmiştir:

Onlar, insanlardan gizlerler de Allah'tan gizlemezler. Oysa O, kendileri, sözden (plan olarak) hoşnut olmayacağı şeyi 'geceleri düzenleyip kurarlarken,' onlarla beraberdir. Allah, yaptıklarını kuşatandır. (Nisa Suresi, 108)

Günümüzde yaşayan inkarcılar ya da münafık karakterliler için de aynı şey geçerlidir. Bu insanlar müminlerin ya da dinin aleyhinde yaptıkları sinsi planların gizli kalacağını, açığa çıkmayacağını, hesap günü karşılık görmeyeceğini sanmamalıdır. Yaptıkları en küçük bir kötülük, attıkları her iftira, söyledikleri her kelime şu an Allah Katında yazılıdır. Allah'ın o görüntüleri, onların hafızalarından almış olması onları yanıltmamalıdır. Kendileri bundan on yıl önce bir mümine attıkları bir iftirayı unutmuş olabilirler ama bu yaptıkları, tek bir harf eksik olmaksızın Allah'ın hafızasında vardır. Allah dilese bu olayları şu anda da insanların hafızalarında canlandırır. Ama bu gerçeği bilmeyen inkarcılar ayette ifade edildiği gibi **"akıl erdirmeyen bir topluluk olmaları"** (Maide Suresi, 58) nedeniyle Allah'ın kudretini kavrayamazlar. Fakat hesap günü geldiğinde gerçeği görecek ve telafisi mümkün olmayan bir utanç ve pişmanlık içine gireceklerdir.

Kavminin inkarcı önde gelenlerinin gösterdiği bu tip bir "akıl erdirmez" tutum karşısında Hz. Şuayb Peygamberin (as) Kuran'da verdiği bildirilen cevapta da aynı gerçek vardır:

"Ey Şuayb" dediler. "Senin söylediklerinin çoğunu biz 'kavrayıp anlamıyoruz'. Doğrusu biz seni içimizde zayıf biri görüyoruz. Eğer yakın-çevren olmasaydı, gerçekten seni taşa tutar-öldürürdük. Sen bize karşı güçlü ve üstün değilsin." Dedi ki: "Ey kavmim, sizce benim yakın-çevrem, Allah'tan daha mı üstündür ki, O'nu arkanızda-unutuluvermiş (önemsiz) bir şey edindiniz. Şüphesiz benim Rabbim, yapmakta olduklarınızı sarıp-kuşatandır." (Hud Suresi, 91-92)

Allah hesap gününü yarattığında, tüm inkarcıların yaptıklarının hesabını da çok hızlı görecektir. Bu bölüm boyunca anlatılan konu yani yaratılan her şeyin her anının sonsuza kadar saklandığı gerçeği bilindiğinde, Allah'ın tüm insanların hesabını tek bir anda ve çok hızlı bir şekilde göreceği de anlaşılmış olur. Ancak insanın bu anı uzak görmemesi çok önemlidir çünkü o an aslında şu andır. Yani insanlar dünyada Allah'a karşı işledikleri tüm suçların hesabını şu anda vermektedir. İnkar edenler yaptıklarının görülmeyeceğini, duyulmayacağını veya unutulacağını zannediyor olabilirler. Ama hesap günü büyük bir şaşkınlıkla karşılaşacaklardır:

.. Aksine, yaptıklarınızın birçoğunu Allah'ın bilmeyeceğini sanıyordunuz. İşte bu sizin zannınız; Rabbiniz hakkında beslediğiniz-zannınız, sizi bir yıkıma uğrattı, böylelikle hüsrana uğrayan kimseler olarak sabahladınız. (Fussilet Suresi, 22-23)

SAYIN ADNAN OKTAR'IN BAZI İNSANLARIN DÜNYAYA OLAN SEVGİLERİNİ ALLAH'A YÖNELTMELERİ KONUSUNDAKİ AÇIKLAMALARI

"Dünyaya aşık olduğu için insanlar ruh hastası oluyorlar, psikolojileri bozuluyor"

ALTUĞ BERKER: Bir soru daha var Hocam önümde. "Sayın Hocam dünyaya olan sevgimizi Allah'a yöneltmek nasıl olur? Hocam Allah için sevebilmek nasıl olur? Allah için sevebilmek için ne yapmamız gerekir? Allah'a deli aşık nasıl olabiliriz? Ne yapmamız gerekir?"

ADNAN OKTAR: Gerçekten de derin imanlı insan nadir oluyor dünyada. Azdır. Normal imanlı insan çok olur. İmansız da çok fazla olur. Dünyanın ne olduğunu bir kere insan iyi bilirse, konu hallolur. Ama bunu düşünmezse, gerçeği görmezse bu olmaz. Şimdi dünya ne? Ben bakıyorum; bir görüntü görüyorum. Elips şeklinde bir görüntü pırıl pırıl, aydınlık, renkli 3 boyutlu bir görüntü, sonra daha akılcı, daha bilimsel, mantıklı olaya baktığımda; beynimin içinde şu kadarcık yerde bu olayın olduğunu anlıyorum. Kardeşim, bir insanın hayatı beyninin içinde şu kadarcık yerde geçer de ve sadece görüntüden ibaret bir dünyası varsa nasıl dünyaya kendini böyle bağlar? Şunu çocuk olsa yapmaz. Bir de bu hayali bir konu da değil. İman etmeleri gereken, elle tutulan, elle tutulmayan gözle görülmeyen bir konu değil. Bu elle tutulan, gözle görülen, işitilen, bilinen bir açık gerçek. Bunu görürse bir insan, dünyadan geçer. Çünkü adamın evi dediği şey beyninin içindeki bir görüntü oluyor. Arabası, eşyaları beyninin içerisindeki bir görüntü olmuş oluyor. Dünyaya aşık olduğu için insanlar ruh hastası oluyorlar, psikolojileri bozuluyor. Mutsuz oluyorlar halbuki durumunu tam görse bir de bakacak ki; sadece şu kadarcık yerde oluşan bir görüntü var. O görüntüye bu kadar bağlanmış. O görüntüye o kadar bağlanacağına, o görüntüyü sana gösterene tam bağlansan. En doğrusu bu olur değil mi? En doğrusu demeyelim Allah affetsin, doğrusu bu olur. Şimdi görüntüyü gösteren sonsuz güce bağlanmak varken, "sadece bir görüntü görüyorum ama kim gösteriyorsa gösteriyor beni ilgilendirmez" diyorsa bir insan, bu normal bir hareket değildir. Aklı başında bir insan bunu yapmaz değil mi? Onun için aşık oldukları dünyanın özelliği nedir, bir ona bakacaklar. Günde 8 saat uyumamız gerekiyor. Değil mi? İnsanlar genelde 8 saat uyuyor. Günün neredeyse yarısı. İşte banyo yapıyor, elini yüzünü yıkıyor. Yemeğini yiyor falan yani bu günün yarısını aşıyor, geriye kalan kısmında da çalışıyor. Fakat bu beyninde ona bu şekilde gösteriliyor. Kişi buna razıysa, Allah onun devamını hayatında gösteriyor. Yine sürünme tarzında bir hayatı ona sonsuza kadar vermiş oluyor Cenab-ı Allah. Şimdi renkli bir görüntü var, ses var, duyma var, konuşma var, konuşmayı duyan biri var. Görüntüyü gören birisi var. Dokunma hissi var. Koklama hissi var. Beş duyuyla insan her şeyi anlıyor. Nefis bir gülü koklayabiliyor. Güzel bir yiyeceği tadabiliyor. Güzel bir müziği duyabiliyor. Görebiliyor, dokunabiliyor, mükemmel bir hayat yaşıyor, görüntü olarak. Ama bunların hepsi hislerden oluşuyor ve Allah bunu his olarak yaratıyor. "Bu bir gerçek mi?" diyoruz, "gerçek ama sen bunu anlatmasan daha iyi olur" diyor. Bak bu konuyu anlatmamı da istemiyorlar. "Bu bizi biraz ürkütüyor, korkutuyor" diyorlar. "İnsan o zaman biraz acayip oluyor" diyor; mesela "evim var" diyor , bakıyor

beyninin içinde olduğunu görüyor, "evin pek bir anlamı kalmıyor benim için" diyor. "Okula gidiyorum" diyor, "bakıyorum okul beynimin içinde, üniversite imtihanları da, her şey de, öğretmenlerim de beynimin içinde yaratılıyor, onun da bir anlamı kalmıyor benim için" diyor. Dolarları, arabası bakıyor onlar da görüntü beyninin içerisinde. "O zaman pek zevkli olmuyor" diyor. Çünkü o, gözü metaya göre alıştığı için, Allah'ı unutmak ve maddeye dalmak istiyor. Allah da ona onun görüntü olduğunu gösterip, "bu görüntüyü yapan Benim" diyor. "Bana dikkatini ver" diyor Allah. O da diyor ki "Ya Rabbi sana dikkatimi vermeyeceğim. Senin yarattığın görüntüye dikkatimi vereceğim" diyor. Allah da "Ben senin canını yakacağım o zaman" diyor. Ondan sonra başlıyor bunalım, sıkıntı, üzüntü, gerilim değil mi?

Allah'ı bırakıp keyfinin peşine düşmeye kalktıkça canı gittikçe yanmaya başlar, gittikçe yanmaya başlar. Hatta Allah vermesin kendini öldürmek isteyecek dereceye gelir, öldürmeyle kurtulacağını zanneder halbuki o bir başlangıçtır. Asıl acının ve ızdırabın başlangıcıdır. Hani var ya böyle intihar eden tipler oluyor. Aklı gittiği için. Yapanları tenzih ederim de, sonsuza kadar kahredici bir azapla yaşıyorlar. Sonsuz ne demek biliyor musunuz? Yüz trilyon sene geçiyor. Kahredici azap katlanarak devam ediyor. Bir yüz trilyon daha geçiyor kahredici azap katlanarak devam ediyor. Allah'a meydan okumak haşa sonsuza kadar azapla karşılık alır. Kim yaparsa. Bu meydan okumanın karşılığı budur. Bunu da Allah insanlara gösteriyor. Ahirette, müminler onu görünce ibret alıyorlar: "Aman Ya Rabbi sana sığındık" diyorlar. Bu görüntüye aldanmak; akılcı bir bakın. Şu kadarcık bir yerde bir görüntü. Bir insanın olduğunu düşünün; siz şu kadarcık bir yerde görüntü oluştursanız orada da birisi olsa ve o görüntüye tamah etse ve başka da hiçbir şey düşünmüyor olsa, bu sizi çok kızdırmaz mı? Veyahut şöyle söyleyeyim. Biz bir misafir çağırıyoruz. Her türlü yiyecek var, çok lüks çok güzel yiyecekler hazırlandık, çok iyi ağırladık. Yemeği yedikten sonra adam kapıyı vurup çıkıyor. Sen diyorsun ki "Bu yemeği kim yaptı biliyor musun?" diyorsun. "Bana ne" diyor. "Yemeklerin çeşitlerine dikkat ettin mi", "gördüm" diyor,"lezzetli miydi", "lezzetliydi" diyor. "Seni buraya kim getirdi", "o da beni ilgilendirmez" diyor, "yemeğin sahibi seni ilgilendirir mi", "o da beni ilgilendirmez" diyor. Peki böyle bir durumda insanın kalbinde o insana karşı bir sevgi kalır mı?

ALTUĞ BERKER: Kalmaz tabii. (*Sayın Adnan Oktar'ın HarunYahya.TV'deki canlı sohbeti, 4 Mart 2010*)

Sonuç

Bütün bu anlatılanların ardından Allah'ın her yeri çepeçevre sarıp kuşattığı gerçeği çok daha iyi anlaşılmaktadır. İnsan, aslıyla asla muhatap olamadığı, zihninde var olan bir gölgeler aleminde, zamansızlık içinde yapayalnız bir şekilde denenmektedir. **"Kendisini tek olarak (ve yapayalnız) yarattığım (şu adam)ı Bana bırak"** (Müddessir Suresi, 11) ayeti de bunun açık bir delilidir.

Bu kitapta anlatılan gerçekler iyi anlaşıldığı takdirde Kuran ayetleri ve evrendeki her şeyin anlamı çok daha iyi kavranacaktır. İnsan, kendisi de dahil olmak üzere her şeyin sadece kopyasıyla muhatap olduğu bir dünyada yaşamaktadır. Her şeyin görüntü olduğu bu kopya evrende tek mutlak varlık Allah'tır, O'ndan başka İlah yoktur. İnsanların Allah'ı unutarak değer verdikleri, uğruna dinlerini terk ettikleri, peşinden gittikleri her şey boştur:

> **İşte-böyle; şüphesiz Allah, O, Hak olandır ve şüphesiz O'nun dışında taptıkları(tanrılar) ise, batıldır. Şüphesiz Allah, yücedir, büyüktür. (Lokman Suresi, 30)**

İnsan, bir nevi ekranda 3 boyutlu, son derece net, son derece gerçekçi bir film seyretmektedir. Bu ekrana adeta yapışık olduğundan bir türlü filmden sıyrılıp, içinde bulunduğu durumu göremez. Allah'ın Huzuru'nda olduğunu ve sınandığını unutup, kendisine müstakil bir benlik verir ve kendisini çok önemli zanneder. Öyleki ekranda seyrettiği bedenini, mallarını, mülklerini, ailesini ve arkadaşlarını sahiplenir, bunlarla kibirlenir. Oysa **"Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların mülkü kendisinin olan (Allah) ne yücedir..."** (Zuhruf Suresi, 85) ayetinde de bildirildiği gibi tüm bunların tek sahibi Allah'tır. Allah bir anda insana gösterdiği ekrandaki görüntüyü kaldırsa kişi aslında yapayalnız ve tek başına olduğunu anlayacak ve bu apaçık gerçeği dehşetle fark edecektir. Ekranda seyrettiği görüntüleri ve yine ekrandaki bedenini kendisininmiş gibi sahiplendiği ve bunlarla kibirlendiği için çok büyük utanç duyacaktır.

Bu gerçekler üzerinde düşünen insan, Allah'ın karşısındaki aczini ve küçüklüğünü de anlayacaktır. İnsan, ancak Allah'a boyun eğdiği, O'na karşı itaatkar olduğu takdirde değer kazanır, sonsuzluk içinde güzel bir yaşam sürdürebilir. Allah'ın kendisine sonsuza kadar cennet görüntülerini göstermesini umabilir.

Allah'ın kullarından istediği son derece açıktır: Kendisi'nin büyüklüğünü takdir etmeleri ve O'nun belirlediği sınırları aşmamaları. Ama kimi insanlar gafletin şiddetinden kendilerini Yaratan Yüce Allah'ı unutur veya inkar ederler. Bu noktada onları aldatan en önemli konulardan biri, var zannettikleri kalabalık insan topluluklarıdır. Bu kişiler, dostlarını, arkadaşlarını, fikirdaşlarını, aynı zihniyeti paylaştıkları tüm insanları var zannettikleri ve tek başına olduklarını unuttukları için böyle azgınca bir tutum sergilerler. Oysa bir insanın çevresi ne kadar kalabalık olursa olsun sonuçta kendisi yapayalnız ve tek başınadır. Ve kendisine Allah'tan başka yardım edebilecek hiçbir kimse yoktur:

> **… Kendileri için Allah'tan başka bir (vekil) koruyucu dost ve yardımcı bulamayacaklardır. (Nisa Suresi, 173)**

İnsanlar, **"Ve onların hepsi, kıyamet günü O'na, 'yapayalnız, tek başlarına' geleceklerdir"** (Meryem Suresi, 95) ayetiyle haber verildiği gibi kıyamet günü de yine Allah'ın Huzuru'na tek başlarına gideceklerdir. Kendileri gibi Allah'tan ve din ahlakından uzak olan, bu günleriyle karşılaşacaklarını unutan arkadaşları, dostları ve sevdikleri de yanlarında olmayacaktır. Hatta uyup, peşinden gittikleri şeytan dahi onları terk edecektir:

> **Çünkü o, gerçekten bana geldikten sonra beni zikirden (Kuran'dan) saptırmış oldu. Şeytan da insanı 'yapayalnız ve yardımsız' bırakandır. (Furkan Suresi, 29)**

Andolsun, sizi ilk defa yarattığımız gibi (bugün de) 'teker teker, yapayalnız ve yalın (bir tarzda)' Bize geldiniz ve size lutfettiklerimizi arkanızda bıraktınız. İçinizden, gerçekten ortaklar olduklarını sandığınız şefaatçilerinizi şimdi yanınızda görmüyoruz. Andolsun, aranızdaki (bağlar) parçalanıp-koparılmıştır ve haklarında zanlar beslediklerinizsizlerden uzaklaşmıştır. (En'am Suresi, 94)

Bu hakikatleri, samimi bir yaklaşım içinde olan her insan rahatlıkla anlayacaktır. Çünkü Allah'ın ayetleri çok açıtkır. İnsan ister kalabalık bir insan topluluğunun ortasında olsun, ister bir sinemada, ister bir toplantıda, ister sevdikleriyle, isterse de sayısız insanın olduğu bir caddede olsun sonuç değişmez, aslında tek başınadır. Bu açık gerçeği, ön yargılı bakış açıları nedeniyle anlayamayanların durumu bir ayette şöyle tarif edilir:

... Bu, şüphesiz onların akletmeyen bir kavim olmaları dolayısıyla böyledir. (Haşr Suresi, 14)

Ön yargılardan uzaklaşan ve Rabbimiz'in kendisine gösterdiği bu muazzam bilgiler üzerinde derinlemesine düşünen insanlar ise müminlerdir ki, yalnızca onlar öğüt alıp düşünebilirler:

Yoksa o, gece saatinde kalkıp da secde ederek ve kıyama durarak gönülden itaat (ibadet) eden, ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini umud eden (gibi) midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Şüphesiz, temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünürler." (Zümer Suresi, 9)

Peki, sana Rabbinden indirilenin gerçekten hak olduğunu bilen kişi, o görmeyen (a'ma) gibi midir? Ancak temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünebilirler. (Rad Suresi, 19)

Gelin siz de Rabbimiz olan Allah'a teslim olun, O'na gönülden itaat edin.

Ve böylelikle görmeyen kişilerden olmaktan kurtulun.

EK BÖLÜM
EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 350 milyona yakın fosilin bulunmasıyla çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve Yaratılış'ın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkıyordu. Darwin'in yanılgılarına göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce dünyada hayali şekilde tesadüfen ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı. Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: **"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."** (Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2.)

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: **"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."** (Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196.)

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya

atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. ("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. (Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7.)

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

> Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, *Earth,* Şubat 1998, s. 40.)

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrimcilerin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmelerinin başlıca nedeni, Darwinistlerin en basit zannettikleri canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks özelliklere sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki, bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre, hatta hücreye ait tek bir protein bile üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Ancak bunu detaylarıyla açıklamaya bile gerek yoktur. Evrimciler daha hücre aşamasına gelmeden çıkmaza girerler. Çünkü hücrenin yapı taşlarından biri olan proteinlerin tek bir tanesinin dahi tesadüfen meydana gelmesi ihtimali matematiksel olarak "0"dır.

Bunun nedenlerinden başlıcası bir proteinin oluşması için başka proteinlerin varlığının gerekmesidir ki bu, bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimalini tamamen ortadan kaldırır. Dolayısıyla tek başına bu gerçek bile evrimcilerin tesadüf iddiasını en baştan yok etmek için yeterlidir. Konunun önemi açısından özetle açıklayacak olursak,

1. **Enzimler olmadan protein sentezlenemez ve enzimler de birer proteindir.**

2. **Tek bir proteinin sentezlenmesi için 100'e yakın proteinin hazır bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla proteinlerin varlığı için proteinler gerekir.**

3. **Proteinleri sentezleyen enzimleri DNA üretir. DNA olmadan protein sentezlenemez. Dolayısıyla proteinlerin oluşabilmesi için DNA da gerekir.**

4. **Protein sentezleme işleminde hücredeki tüm organellerin önemli görevleri vardır. Yani proteinlerin oluşabilmesi için, eksiksiz ve tam işleyen bir hücrenin tüm organelleri ile var olması gerekmektedir.**

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, *The Origin of Life on Earth*, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78.)

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında **"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"** demek zorunda kalmıştı. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184.)

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. *(B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.)*

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi. Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

> Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 179.)

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

> Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, *The Origin of Species*, s. 172, 280.)

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

> Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? *(Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280)*

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek A. Ager, *"The Nature of the Fossil Record"*, Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133.)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

> Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197.)

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir **biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil Yaratılıştır.**

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen *"Australopithecus"* ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. (Charles E. Oxnard, *"The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt"*, Nature, c. 258, s. 389.)

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "*Homo sapiens*'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. (J. Rennie, *"Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr"*, Scientific American, Aralık 1992)

Evrimciler "*Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology,* 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272.)

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neandertalensis* ve *Homo sapiens sapiens* (insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. (*Time*, Kasım 1996)

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

> Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, *Natural History*, c. 85, 1976, s. 30.)

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

> Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için

herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19.)

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler.

Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Yüce Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.**

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka

kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir?

Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

> Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, *"The Demon-Haunted World"*, The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28.)

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler

kendilerince Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

> **Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)**

> **… Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)**

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

> **Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)**

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'a, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa (as), büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

> **(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)**

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'ın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

> **Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)**

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

> **Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum.** Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43)

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

NOTLAR

1. R. L. Gregory, Eye and Brain: The Psychology of Seeing, Oxford University Press Inc. New York, 1990, s. 9

2. 2. Lincoln Barnett, Evren ve Einstein, Varlık Yayınları, Çev: Nail Bezel, s. 20

3. Orhan Hançerlioğlu, Düşünce Tarihi, İstanbul: Remzi Kitabevi, 1987, s. 447

4. Rita Carter, Mapping The Mind, s. 113

5. Fusus-u.l Hikem, çev. Nuri Gencosman, İstanbul, 1990, s. 220

6. R. L. Gregory, Eye and Brain: The Psychology of Seeing, Oxford University Press Inc. New York, 1990, s. 9

7. Karl Pribram, David Bohm, Marilyn Ferguson, Fritjof Capra, Holografik Evren I, Çev: Ali Çakıroğlu, İstanbul: Kuraldışı Yayınları, 1996, s. 37

8. George Politzer, Felsefenin Başlangıç İlkeleri, İstanbul: Sosyal Yayınlar, 1989, s. 53.

9. Orhan Hançerlioğlu, Düşünce Tarihi, İstanbul: Remzi Kitabevi, 6. b., Eylül 1995, s. 261.

10. Paul Davies, Tanrı ve Yeni Fizik, Çev: Murat Temelli, İm Yayın Tasarım, Yaşam Kitapları-1, İstanbul 1995, s. 180-181

11. François Jacob, Mümkünlerin Oyunu, Kesit Yayınları, 1996, s. 111

12. Lincoln Barnett, Evren ve Einstein, Varlık Yayınları, 1980, s. 52-53

13. Lincoln Barnett, Evren ve Einstein, Varlık Yayınları, 1980, s. 17

14. Lincoln Barnett, Evren ve Einstein, Varlık Yayınları, 1980, s. 58

15. Paul Strathern, Einstein ve Görelilik Kuramı, Gendaş Yayınları, 1997, s. 57

16. Isaac Asimov, "Frontiers"

17. Lincoln Barnett, Evren ve Einstein, Varlık Yayınları, 1980, s. 17-18

Dediler ki: "Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın." (Bakara Suresi, 32)

RESİM ALTI YAZILARI

s.13

Konuşma

Düşünme

Hareket

Görme

İşitme

Koku alma

Tat alma

Dokunma

Bütün hayatımızı beynimizdeki elektrik sinyallerinin oluşturduğu bir dünyada yaşarız. Bu bir görüş veya varsayım değil, dünyayı nasıl algıladığımızla ilgili bilimsel bir açıklamadır.

s.20

Bir cisimden gözümüze ulaşan ışık demetleri elektrik sinyallerine dönüşerek beyinde bir etki oluştururlar. Görüyorum derken, aslında zihnimizdeki elektrik sinyallerinin etkisini seyrederiz.

s.22

Hayatımız boyunca gördüğümüz her görüntü bir kaç cm3'lük görme merkezinde oluşur. Kafatası ışığı içeri geçirmez, yani beynin içi kapkaranlıktır. Dolayısıyla beynin, dışarıda var olan ışığın kendisiyle muhatap olması asla mümkün değildir.

s.24

Bir parfümü, bir çiçeği, sevdiğimiz bir yemeği, deniz kokusunu, hoşumuza giden ya da gitmeyen her türlü kokuyu beynimizde algılarız.

s.26

Bir cisimden gelen ışık demetleri, üstteki resimde görüldüğü gibi retina üzerine ters olarak düşerler. Burada elektrik sinyaline dönüşen görüntü beynin arka tarafındaki görme merkezine ulaştırılır. Görme merkezi dediğimiz yer küçücük bir alandır. Beyin ışığı geçirmediği için, görme merkezine de ışığın ulaşması mümkün değildir. Yani biz, ışıl ışıl ve derinlikli bir dünyayı küçücük ve ışığın asla ulaşamadığı bir noktada algılarız. Aynı şekilde bir ateşin ışığını ve sıcaklığını hissettiğimiz anda bile beynimizin içi kapkaranlıktır ve ısısı hiç değişmez.

s.28

Hayatımız boyunca gördüğümüz her görüntü beynin arka tarafındaki görme merkezinde oluşur ve bu görme merkezi sadece ve sadece birkaç cm^3 büyüklüğündedir. Dar bir oda görüntüsü de, geniş bir manzara görüntüsü de bu çok küçük alana sığmaktadır. O halde bizim gördüğümüz, dışarıda var olan gerçek büyüklük değil, sadece beynimizin algıladığı büyüklüktür.

s.31

RÜYADAKİ DÜNYA

Sizin için madde, elle tutulan, gözle görülen şeydir. Oysa rüyada da "elinizle tutar, gözünüzle görürsünüz", ama gerçekte ne eliniz vardır, ne gözünüz, ne de görülüp-tutulacak bir şey. Rüyada, bütün bunları beynin dışında sağlayan hiçbir maddi gerçeklik yoktur. Açıkça aldanırsınız. Peki gerçek yaşamla rüyayı ayıran nedir? Sonuçta her iki yaşantı da beynin içinde oluşmaktadır. Rüya sırasında gerçek olmayan bir dünyada rahatlıkla yaşayabiliyorsak, benzer bir durum pekala içinde bulunduğumuz dünya için de geçerlidir. Rüyadan uyandığımızda gerçek yaşantı dediğimiz daha uzun bir rüyaya başladığımızı düşünmemize engel hiçbir mantıklı gerekçe yoktur. Rüyanın hayal, dünyanın gerçek sayılmasının nedeni, sadece alışkanlıklar ve ön yargılardır. Ve bu durum, bir gün, şu anda yaşadığınızı sandığınız dünya hayatından rüyadan uyandırıldığınız gibi uyandırılabileceğinizi gösterir.

s.36

Beyin, protein ve yağ moleküllerinden oluşan bir hücreler yığınıdır. Nöron (yukarıda sağda) adı verilen sinir hücrelerinden oluşmuştur. Bilinci oluşturan elbette ki nöronlar değildir. Nöronların yapısını incelediğimizde karşımıza çıkan ise atomlardır (yukarıda solda). Kuşkusuz şuursuz atomların da şuur meydana getirmesi mümkün değildir. Beyin dediğimiz et parçasında, görüntüleri izleyecek, bilinci oluşturacak, kısacası "ben" dediğimiz şeyi yaratabilecek bir güç yoktur.

s.37

30 Ocak 1999 tarihli sayısında maddesel evrenin sadece zihnimizde gösterilen haliyle muhatap olduğumuzu ele alan Amerikan bilim dergisi New Scientist'in kapağında şu soru yer alıyor: "Gerçeğin Ötesinde: Evren, Bilginin Bir Dansı mı ve Madde Sadece Bir Seraptan mı İbaret?"

s.42

İnsan, bu anlatılanlar doğrultusunda biraz derin düşünürse, bu hayret verici olağanüstü durumu kendisi de açıkça fark eder: Yani, "dış dünya" ile hiçbir zaman doğrudan muhatap olamadığımız gerçeğini...

s.47

Bazı insanlar, otobüse dokunduklarında, soğuk metal hissinin beyinlerinde oluştuğunu kabul ederler. Ancak otobüs çarptığında meydana gelecek olan acı hissinin de beyinde oluştuğunu kabul etmezler. Oysa, insan rüyasında da kendisine otobüs çarptığını görse aynı acıyı hissedecektir.

s.51

Yapay olarak oluşturulan uyarılar sonucunda, beynimizde aslı kadar gerçek ve canlı bir dünya oluşabilir. Eğer beynimize gelişmiş bir bilgisayar yardımıyla gerekli elektrik sinyallerini gönderebilmek mümkün olsaydı, dış dünyanın varlığına gerek olmadan her türlü olayı yaşayabilir, örneğin uçak kullandığımızı zannedebilirdik.

s.61

GEÇMİŞ

ŞİMDİ

GELECEK

İnsanlara geçmişte, gelecekte veya şimdi oluyor gibi görünen bütün olaylar, aslında maddeye, zamana ve mekana bağlı olmayan Allah Katında aynı anda olup bitmiştir. Aynı şekilde sonsuzluk da Allah Katında yaşanmış, bitmiştir. Tıpkı bir film şeridindeki karelerin hepsinin aynı anda var olması gibi...

s.62

ZAMANIN TERSİNE İŞLEDİĞİ BİR DÜNYADA, GEÇMİŞ, GELECEK OLURDU

Tüm olaylar bize belli bir sıralamayla gösterildiği için, zamanın hep ileri doğru aktığını düşünürüz. Örneğin bir kayakçı hep dağdan aşağı doğru kayar, yukarı doğru kaymaz veya bir su damlası su birikintisinden yukarı doğru çıkmaz, hep aşağı doğru düşer. Bu durumda bir kayakçının tepedeki hali geçmiş iken, aşağıya ulaştığı hali gelecektir. Oysa eğer hafızamızdaki bilgiler, bir filmin başa sarılması gibi tersine doğru gösterilmeye başlarsa bizim için gelecek, yani aşağı inmiş hali geçmiş olur, geçmiş ise yani tepedeki hali ise gelecek olur.

s.65

30 YIL ÖNCE

BUGÜN

Işık hızına yakın bir hızla uzay yolculuğuna çıkan ikiz kardeşlerden biri, 30 yıl sonra geri döndüğünde, dünyada kalan kardeş diğerine göre çok daha yaşlı olacaktır.

s.67

Zaman tamamıyla algılayana bağlı bir kavramdır. Aynı süre bir kişiye uzun gelirken, başkası için oldukça kısa olabilir. Hangisinin doğru tahminde bulunduğunu anlamak için saat, takvim gibi kaynaklara ihtiyaç vardır. Bunlar olmadan zaman hakkında doğru bir tahmin yürütmek olanaksızdır.

s.70

Herşeyin belirlenmiş bir kaderi vardır. Örneğin kırılan bir antika vazo, kaderinde tespit edilen anda kırılmıştır. Birkaç yüzyıllık bu vazo, daha ilk imal edilirken, kimlerin kullanacağı, hangi evin hangi köşesinde, hangi eşyalarla birlikte duracağı belli olarak üretilir.

s.83

Bu binaların yok oluşlarının her anı Allah Katında kayıtlıdır.

s.88

Resimdeki caddenin bir ucundan diğer ucuna gitmeye çalışan adam için bir uzaklık söz konusudur. Oysa bu caddeye kuşbakışı bakan bir kişi uzaklık sorunu olmadan caddenin bir ucundan diğerine kadar her yeri tek bir anda rahatlıkla görebilir.

s.90

Resimdeki her kare köprüden geçen aracın bir anını görüntülemektedir. Aracın içindeki bir kişi, köprünün girişinden çıkışına kadar belirli bir süre geçtiğini düşünür. Oysa biz bu karelerin tümünü tek bir anda görürüz, yani bizim için zamanın geçmesi gerekmez.

s.91

Zamansızlık içinde her kare, her an aynı anda vardır ve sonuna dek var olacaktır.

Allah'ın yarattığı hiçbir görüntü, hiçbir olay, hiçbir varlık yok olmaz. Hz. Nuh (as) gemiyi şu an yapmaktadır. Tufan şu an kopmuştur, tufana ait her kare her an şimdi her şeyle eş zamanlı olarak devam etmektedir.

Bunlar geçmişte olup biten olaylar değildirler. Bugün yaşadığımız olaylar ile tüm bu anlatılanlar aynı anda gelişmektedir. Çünkü bunların her biri Allah'ın hafızasında sonsuza dek kalacak şekilde var edilmektedir.

s.92

Resimlerde gördüğünüz mekanların bütün yapım aşamaları ve günümüzdeki halleri Allah Katında kayıtlıdır. Geçmişte bu mekanlarda yaşamış olan insanların yapmış oldukları herşey “şu an" Allah Katında eksiksiz olarak muhafaza edilmektedir.

s.95

Resimde görülen insan aslında “şu an" doğmakta, “şu an" balık tutmakta, diplomasını almakta, evlenmekte, çocuk ve hatta torun sahibi olmaktadır. Bu kişinin hayatına dair tüm detaylar "şu an" gerçekleşmektedir ve o kişi "şu an" ölmekte ve yine "şu an" dirilerek Allah Katında hesap vermektedir.

s.102

Bir insana çocukluğunda alınmış olan ve çok sevdiği ama bir kazada kaybettiği köpeğinin her anı, onu severken, onunla oynarken ya da o kendisine bakarken kısacası hatırladığı ya da hatırlamadığı her anı Allah Katında kayıtlıdır.

s.104

Sokakta yürürken önünden geçtiğiniz bir bahçedeki kelebekler, çiçekler kısacası tüm detaylar siz unutsanız dahi halen aynı şekilde Allah Katında muhafaza ediliyorlar.

s.106

Çiçeklerde birbiri peşi sıra meydana gelen değişimler, ayrı zamanlarda olmuş gibi gözükse de gerçekte her aşaması aynı anda yaşanmaktadır. Bu çiçeği gören insanların hafızasından bir müddet sonra bütün görüntüler silinir ama bunların her biri Allah'ın sonsuz hafızasında kalır.

s.108

Zaman kavramı yalnızca insan için geçerlidir. Allah'ın hafızası tüm zamanların üstündedir. Yeryüzünde tarih boyunca var olmuş bütün menekşeler aslında aynı anda açmakta, aynı anda solmaktadır. Evinizde bir saksıda yetiştirdiğiniz menekşeler için de aynı şey geçerlidir.

s.109

Yağmur damlalarının oluşumundaki her aşama Allah'ın bilgisi dahilindedir. Allah her türlü yaratmayı bilendir.

s.110

Bu ağaçların kesim aşamalarında neler olacağı, kesimi kimlerin yapacağı, hangi evin yapımında kullanılacakları gibi tüm detaylar Allah Katında önceden belirlenmiştir.

s.111

Tek bir portakalın yaşam süresinin her saniyesi, kaderindeki her an, Allah Katında sonsuza kadar saklıdır.

s.113

Yeryüzündeki suların da tümü tek bir anda yani şu an akmaktadır. Tek bir su damlası dahi yok olmaz, sonsuza kadar Allah'ın hafızasında saklı kalır.

s.114

Bu mekanın 1000 yıl önceki hali de, 500 yıl önceki durumu da ve bundan sonra üzerine inşa edilecek tesisler de, aralarında zaman varmış gibi gözükse de, aslında tek bir anda mevcutturlar.

s.117

Andolsun, senden önceki elçilerle de alay edildi, bunun üzerine Ben de o inkara sapanlara bir süre tanıdım, sonra onları (kıskıvrak) yakalayıverdim. İşte nasıldı sonuçlandırma? (Rad Suresi, 32)

s.133

En son evrimci kaynakların da kabul ettiği gibi, hayatın kökeni, hala evrim teorisi için son derece büyük bir açmazdır.

s.135

Evrim teorisini geçersiz kılan gerçeklerden bir tanesi, canlılığın inanılmaz derecedeki kompleks yapısıdır. Canlı hücrelerinin çekirdeğinde yer alan DNA molekülü, bunun bir örneğidir. DNA, dört ayrı molekülün farklı diziliminden oluşan bir tür bilgi bankasıdır. Bu bilgi bankasında canlıyla ilgili bütün fiziksel özelliklerin şifreleri yer alır. İnsan DNA'sı kağıda döküldüğünde, ortaya yaklaşık 900 ciltlik bir ansiklopedi çıkacağı hesaplanmaktadır. Elbette böylesine olağanüstü bir bilgi, tesadüf kavramını kesin biçimde geçersiz kılmaktadır.

s.138

anten

gözler

bacak

ağız

Evrimciler yüzyılın başından beri sinekleri mutasyona uğratarak, faydalı mutasyon örneği oluşturmaya çalıştılar. Ancak on yıllarca süren bu çabaların sonucunda elde edilen tek sonuç, sakat, hastalıklı ve kusurlu sinekler oldu. Solda, normal bir meyve sineğinin kafası ve sağda mutasyona uğramış diğer bir meyve sineği.

s.142

YAŞAYAN FOSİLLER EVRİMİ YALANLIYOR

Fosiller, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığının ispatıdır. Fosil kayıtlarının ortaya koyduğu gibi, canlılar sahip oldukları tüm özelliklerle bir anda var olmuşlar ve soyları devam ettiği müddetçe en küçük bir değişiklik geçirmemişlerdir. Balıklar hep balık, böcekler hep böcek, sürüngenler hep sürüngen olarak var olmuştur. Türlerin aşama aşama oluştuğu iddiasının bilimsel hiçbir geçerliliği yoktur. Tüm canlıları yaratan Allah'tır.

Güneş Balığı

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 54 – 37 milyon yıl

Çayır Sivrisineği

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 48-37 milyon yıl

Deniz Kestanesi

Dönem: Paleozoik zaman, Karbonifer dönemi

Yaş: 295 milyon yıl

s.143

Deniz Yıldızı

Dönem: Paleozoik zaman, Ordovisyen dönemi

Yaş: 490 – 443 milyon yıl

Köpüklü Ağustos Böceği

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Huş Ağacı Yaprağı

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Sekoya Yaprağı

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

s.144

Kretase dönemine ait bu timsah fosili 65 milyon yıllıktır. Günümüzde yaşayan timsahlardan hiçbir farkı yoktur.

İtalya'da çıkarılmış bu mene balığı fosili 54 - 37 milyon yıllıktır.

Bu 50 milyon yıllık çınar yaprağı fosili ABD çıkarılmıştır. 50 milyon yıldır çınar yaprakları hiç değişmemiş , evrim geçirmemiştir.

s.147

SAHTE

İnsanın evrimi masalını destekleyen hiçbir fosil kalıntısı yoktur. Aksine, fosil kayıtları insanlar ile maymunlar arasında aşılamaz bir sınır olduğunu göstermektedir. Bu gerçek karşısında evrimciler, gerçek dışı birtakım çizim ve maketlere umut bağlamışlardır. Fosil kalıntılarının üzerine diledikleri maskeleri geçirir ve hayali yarı maymun yarı insan yüzler oluştururlar.

s.149

Evrimcilerin istedikleri tüm şartlar sağlansa bir canlı oluşabilir mi? Elbette ki hayır. Bunu daha iyi anlamak için şöyle bir deney yapalım. Üsttekine benzer bir varile canlıların oluşumu için gerekli olan bütün atomları, enzimleri, hormonları, proteinleri kısacası evrimcilerin istedikleri, gerekli gördükleri tüm elementleri koyalım. Olabilecek her türlü kimyasal ve fiziksel yöntemi kullanarak bu elementleri karıştıralım ve istedikleri kadar bekleyelim. Ne yapılırsa yapılsın, ne kadar beklenirse beklensin bu varilden canlı tek bir varlık bile çıkaramayacaklardır.

s.153

Bir cisimden gelen uyarılar elektrik sinyaline dönüşerek beyinde bir etki oluştururlar. Görüyorum derken, aslında zihnimizdeki elektrik sinyallerinin etkisini seyrederiz. Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyredersiniz.

ARKA KAPAK

İnsan, sonsuzluk kavramını çoğu zaman tam olarak kavrayamaz. Çünkü hayatı boyunca hep sınırlı zaman dilimleriyle, sınırlı uzaklık ya da büyüklüklerle düşünür. Allah ise öyle büyük bir ilme sahiptir ki, insanın kavramaktan aciz kaldığı sonsuzluk, O'nun Katında sona ermiştir. Bizim için sonsuzluk asla ulaşılamayacak gibi görünür, ama aslında Allah Katında sonsuzluk tek bir andır…

Bu kitapta sonsuzluk, zamansızlık, mekansızlık konularında hiçbir yerde bulamayacağınız açıklamaları okuyacak ve sonsuzluğun aslında başlamış olduğu gerçeğiyle karşılaşacaksınız. Böylece Allah'ın yüceliğini, büyüklüğünü ve yaratma sanatını bir kez daha takdir etme fırsatı elde edeceksiniz. İnsanların her zaman merak ettiği; Allah'ın nerede olduğu, ölümün mahiyeti, öldükten sonra yeniden dirilme, insan için sonsuz bir yaşamın varlığı, tüm bunların ne zaman olacağı gibi pek çok sorunun da gerçek yanıtını bulacaksınız.

Bu kitabı dikkatle okuyunuz. Buradaki açıklamalar, hep "zahiriyle", yani görünen yüzüyle düşünmeye alıştığımız dünyanın, "batını"nı, yani gizli gerçeğini anlatmaktadır.

YAZAR HAKKINDA: Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 73 ayrı dile çevrilen 300'ü aşkın eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.